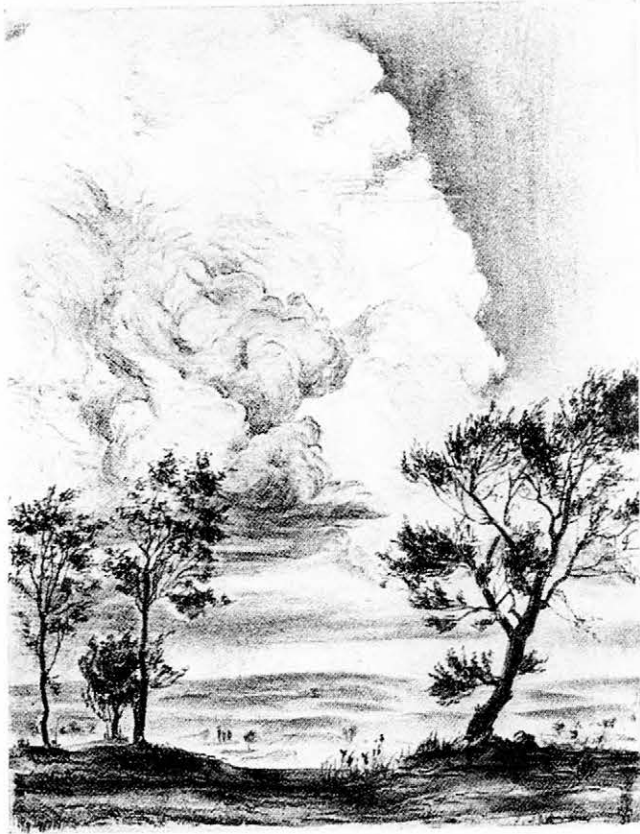

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
XIV. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM
BUDAPEST, 1937 APRILIS 1.
ÁRA 80 FILLÉR

Dr. Völgyesi Ferencné
főorvos neje Budapest

Boldog
husvéti
ünnepeket
kívánunk

Weiland Kálmán okl. tanító és neje
szül. Bakonyi Emilia Nagytevel
Foto : Karczaghy, Pápa

B o r o n g ó s   h a n g u l a t

TÁRSASÁG * MŰVÉSZET

A z   é   d   e   s   á   l   o   m . . .

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1937. ÁPR. 1.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 11-12-93.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarékpénztári csekk számla 41.490. Előfizetési ár:
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P., félévre
12 P., negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

F Ö S Z E R K E S Z T Ő : Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona, Romániában: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei, Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 pengő.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORÚT 6. SZÁM. TELEFON: 12—13—19

Kereszt

PAPP JENŐ:

A Misurina-tó tündéri szakadékait a háború teleszórta kisebb-nagyobb katona-temetővel. Cortina D'Ampezzo felé az út baloldalán lankásabb a Tre Croce vidéke, az alpesi sziklák közt több a zöld domb s a dombok alatt kék a rohanó patak medre. Az autók itt lassítanak. A fenyőfákat rozsdás szögesdrót-kerítés köti össze, a kerítésnek rogyadozó fakapuja van s a szálfák közül óriási keresztetek meredeznek az ég felé. Az egyiknek a tetején ferdén lóg egy márványtábla, rajta ez a négy szó:

PER CROCEM — AD LUCEM.

A világ gyönyörködni megy az olasz Dolomitokba, de azt a kitért karú feszületet fent a Dolomitok szikláin között soha nem felejtik el.

Egy üres fakereszt, amelyen négy szó ragyog: elkíséri őket egy egész életen át. Örökké hallani fogják, hogy az úti a keresztet át vezet a fényesség felé. Nem a gyönyörökön, a gazdagságon és a hatalmon keresztül jutsz el a boldogsághoz, hanem a szenvedéseken, a szegénységen és az egyszerűségen át. Az Isten-ember függött egyszer azon a keresztfán, amelyik megmutatta a feltámadás útját. Pillanatokra és percekre el lehet Őt felejtetni, de elég négy farró szó, hogy az ember megszégyenülten kapja le fejéről a kalapot és eszébe jusson a keresztre feszített Isten. Közülünk ugyan hányan tárták ki karjaikat, hogy keresztre szegezzék? Szenvédéseinkkel tele jajongjuk a világot, fájdalmainkról, nélkülözéseinkről és megpróbáltatásainkról azt hisszük, hogy ezekért már mennyei megváltás jár és földi utunkon megszolgáltuk az örök fényességet.

A feltámadás és megdicsőülés ünnepén vess számat magadban és mérd össze a magad kínjait és sebeit Krisztusnak, az Isten Fiának fájdalomával és szenvedéseivel. Ez a nagyheti számvetés alázatossá kell hogy tegyen. Mennyei érdemekben valamennyien eltörpülünk az Ő nagysága és gazdagsága mellett. Testeden nem suhogott korbács, fejedre nem raktak töviskoronát. Keresztetted nem vitted fel magod a Golgotára. Nem köpött meg a csöcselék, nem tagadott meg minden barátod, nem árult el háromszor az, akiben legjobban bíztál. Ha megszomjaztál: nem ecetbe mártott szivacsot nyújtottak át neked. Nem maradtál olyan rettentően egyedül az Olajfák hegyén és nem szögeztek oda a kereszthez két lator közé. Vannak sikereid e világon, győztes pillanataid és ezerféle forrásból meríthetsz vígasztalást, ha megszorulsz, vagy ha csapások érnek. Te rátámaszkodhatsz erre a földi világra, igénybe veheted és lemoshatod könnyeidet, mert ember vagy és ez a föld a te ideiglenes hazád. De Ő senkire és semmire se támaszkodhatott itt e földön, mert nem e világról való volt. Halandó tanítványokat hagyhatott csak maga után. De míg itt élt, végig kellett, hogy szenvedje a földi élet legnagyobb megpróbáltatásait, olyanokat, aminőket reánk csak képletesen rak a kegyetlen élet. Ami nekünk csak szó és ami nekünk csak szimbólum, az Jézusnak a valóságban jutott osztályrészül. Valóság volt egyszer hátán a korbács, valóság a szög a két tenyerében, valóság a Péter megtagadása és valóság volt, amikor a keresztért el kellett, hogy hagyja a fájdalmas Anyját. Ezen az úton jutott el a feltámadáshoz és a megdicsőüléshez.

Ne hidd, hogy neked ezt végig kell járnod. Mi valamennyien csak jelképesen járjuk az Ő útját. Helyettünk elvállalta Ő, magára vette a világ bűneit és szenvedéseit s megalégszik, ha mi, gyenge emberek, elbirjuk és végigszenvedjük a világ jelképes korbácsütéseit. Hiszünk, hogy eljutunk a mennybe, ha Hozzá igazodunk és ha el tudjuk viselni a láthatatlan töviskoronát. A mi sorsunk és a mi életünk százszor könnyebb, mint az övé volt. Ne sírj és ne panaszkodj olyan kétségbeesetten... Nézz fel a keresztre és megérted majd hogy Ő, akit egykor megfeszítettek, miért tudott diadalmasan feltámadni.

SAUL ÉS GAMALIEL

Írta: Ifj. Gyökössy Endre

Nyikorogva csapódott fel a tetőajtó. Mélyvonású fiatal arc emelkedett ki keretéből. Körülnézett s mikor meglátta, akit keresett, a szikomorfa-lépcsőről kilépett a tetőre, majd csendesen eresztette vissza a csapóajtót. Nem akarta megzavarni mesterét, aki a tetőterasz sarkában állt s akinek csak a hátát látta. A tető korlátjának támaszkodott és várt. Keze idegesen remegett, ahogy karját összekulcsolta mellén, hogy sietéstől fölkaavart zihálását leszorítsa. Gamaliel még mindig nem mozdult. A szokatlan korai szürkületen keresztül a koponyák hegyének kopár sziklái felé meredt. Imaköntősenek bojija és hófehér szakálla egybefolyt a sűrűsödő árnyak alatt.

Az ifjú nem bírta tovább. Rabbóni! — szólt meg s hangja fajtott izgalommal ütdött Gamaliel messzejáró gondolataihoz.

Az öreg írástudó lassan megfordult. Úgy szólt meg, mint aki mindent tud: — Vártalak, Saul.

Egy pillanatig süket csend feszült közejük.

A tanítványnak meglepetten rebent mesterére a tekintete: hiszen egy órával ezelőtt még mindenre gondolt, csak arra nem, hogy idejön. Az pedig őt nézte, kifürkészhetetlen, olajosfényű szemével, — de Saulnak az volt az érzése, hogy átnéz fölötte.

Szinte lehellestzerűen érintette a kérdés a megzavarodott tanítványt:

— Jézus?

Az gépiesen bölintott, de látszott rajta, hogy torkát tartó mondanivaló és ugyanannyi kérdés szorongatja, csak nem tudja, hol kezdje el.

— Meghalt? — csapott le kavargó gondolataira a kérdés. De Saulnak úgy tetszett, mintha több lett volna benne az állítás, mint a kérdés.

— Nem tudom: lehet, hogy azóta már meghalt. Nem maradtam ott. — Hangja elfulladt. Tekintete messzerévedt, mintha újra látná a diadalmában fölcsapzott tömeget s fölötte egy szempárt.

Gamaliel nekitámaszkodott egy ékesen kivet, korlátot tartó cédrus-oszlopnak. Várt, hogy tanítványa tovább beszéljen. Az még mindig emlékeivel küszködött és nem látta, hogy Gamaliel ujjai idegesen dobognak bő ruháját összefogó széles övén.

Végre kitört Saul. Hadarva rázta ki magából a mondatokat.

— Még sohasem láttam ilyesmit. Nem is tudom, miért mentem el. Tulajdonképpen nem is oda készültem, csak elso-

dort a tömeg. Iszonyú lehet így szét-feszítve belefagyni a halálba. És a csöcselék hogy üvöltött. Némelyik majd esztét veszítette, úgy átkozódott. Jézust pedig csúfolták és köpdösték, míg egy százasos szét nem vágott köztük. A legjobban Jézus bírta. A másik kettő már félholt volt, ő még mindig az átkozókat nézte. És hogy nézett. — Saulnak elcsuklott a hangja. Kezével a halántékához kapott, mintha az emlékek tüzes bronzcsai szorítanak, aztán rekedten bugyborékoltt belőle tovább a hang: — Úgy nézett, mintha nem is ő lenne a keresztfán, hanem mi. Rabbóni! Ha lát-

tad volna azt a szomorú arcot, sose felejt... — Elakadt. Mesterére nézett és torkán szorult a szó.

Gamaliel kitágult szeméből mintha a keresztfán szenvedő szomorú szeme nézett volna rá. Ilyennek még sose látta mesterét és megzavarodott.

— De hát... tulajdonképpen... inéért is... nem lehetett volna... szükséges volt ez?... — kuszálódtak össze szájában a szavak. — Hiszen te ott voltál, Rabbóni, a synhedriumban. Te ismerted. És hallottad is. Hát nem volt semmi mentése? En ismerlek, Rabbóni. Tudom, ha csak egy lehetőség van, te megmentet, mert igazságos vagy és tisztaszívű. Simon rabbi fia és Hillel unokája pedig mindig keresztülvitte az akaratát. Vagy talán Kaifás...?

Gamaliel összereszt. Feje mellére csuklott.

Saul a szokatlan korán lezúduló sötétségben már nem látta jól az arcát, csak nehéz lélegzetét hallotta tisztán.

Feleletet nem kapott. És nem tudta, most mit csináljon. Beszéljen-e vagy hallgasson.

A Refáim fölől hirtelen villámlás cikázta be a sötétséget. A fák végigborzongtak. Érezték a vihart. S a fürgeteg már a Josafát völgye felett táncolt.

Újra villám világította meg a tetőt. De ez már éles csattanásban folytatódott. Saul egy pillanattal mintha úgy látta volna, hogy Gamalielnek ráng a válló és a tenyerébe temeti arcát.

Újra csend lett. Nyomasztó, vihartól reszketős csend.

Saul nem merte megszólítani mesterét. De nem akart még elmenni se. Hiszen azért jött ide, tanítómesteréhez, hogy feleletet kapjon egy fojtogató kérdésre, ami ott a koponyák hegyén torkonkapt a amitől nem tudott és nem tud szabadulni.

Távolról mintha fölmarajlott volna valami.

A vihar? Vagy már jön lefelé a tömeg a Golgotáról?

— Itt vagy Saul?

Olyan tompán kongott a kérdés, hogy megborzongott tőle. De aztán újra kigyult:

— Rabbóni! Úgy-e, hogy a synhedriumnak és Pilátusnak el kellett ítélni azt az embert!?

A vihar már a kert fáit markolászta. A föld is remegni kezdett. Saul ijedten kapott a tetőkorláthoz. Rohanó emberek sodródtak végig az utcán. Valaki rekedtre rémülten ordította: — A Kedron kicsapott medréből, a Siloe hullámai az égig érnek!

Saul megragadta Gamaliel karját. Szinte sikoltotta:

— Rabbóni! Mondd! Rabbóni! Úgy-e, hogy meg kellett halni annak a názáretinek?!

Gamaliel halálos fáradtsággal emelte Saul válláig a kezét, aztán ráteite. Szinte egész súlyával ránehezedett, mint aki támasztékot keres. Majd, mintha valahonnan, nagyon-nagyon messziről felelt volna, — megszólalt:

— Eredj, fiam! Jézusnak meg kellett halni.

Saul letápolygott a lépcsőn. Kibotorkált az utcára. Olyan sötét volt, hogy alig látott egy lépést.

Valaki nekirohant és hideglelősen arcába vacogott: a Nagy-templom kárpítja kettéhasadt.

És kövér cseppekben megeredt az eső...

Kedves olvasóinknak kellemes húsvéti ünnepeket kíván a Magyar Uriasszonyok Lapja szerkesztősége és a M. U. L. Kézimunkaboltja

Írta: Péczely József

A nap már lecsúszott az ég peremére s onnan úgy lopva visszakukucskált a föld hátára. Tűzbenégő nagy fejét fölföltötte, meg lekapta. Azt vigyázta, hogy haragszik-e a vén csavargó, amiért nagy hirtelen a faképnél hagyta? ... Imre az utolsó fordulót hasította az ekével.

— Na, mindjárt készen leszünk! — bízta a lovait. S azok, mintha megértették volna az ösztökélő szót, jobban nekifeküdtek a hámnak...

Az ekevas harsogott a letaposott földben. Tépte, szaggatta a hantokat s nagy hasábokban forgatta fölfelé... Imre egész testtel nehezedett az eke szarvára. Lihegett a fáradtságtól. Verejtékező homlokát le-letörölte az öklével. De nem baj. Most már végeznek. Csak még egy kis kirtartás... Hiszen, ha nem ilyen száraz a föld, akkor már el is felejtették volna. Ő is, a lovak is. Csakhogy manapság az időben se lehet bizakodni. Abban sincs semmi állhatatosság. Vagy hétszámra esik, vagy pedig időtlen-időkipig híre sincs a felhőknek. Az árpával meg nem lehet a végtelenségig várni. Igaz, hogy eső nélkül így nem teheti bele. A takaratlan magot elhordanák az egerek, varjak. Hát egy kis eső... Akkor aztán fogast neki s tövisboronát a gép után! De

lesz-e hamarosan egy jó kiadós eső? Ezen fordul meg minden! Biztatgatta magát. Lesz hát! Lesz! Olyan nagyot talán mégse vétektek az emberek a Teremtő ellen?!...

Imre az ekét fölrakta a kocsira, aztán a saroglyához kötötte a lovakat s szénát vetett elibök. Fújják ki magukat. Közbe harapjanak. Rászolgáltak. Csak aztán indul majd hazafelé. Az is fölvesz egy órát, vagy többet, mert lépésben haladhatnak. Otthon aztán ő is fal. Vajjon a Rozi mivel várja? Lebbencs leves, kolompérral?... Kemény tarhonya?... Pergelt hús?...

Mosolygott s a szemöldökét fölfelé rángatta. A Rozi... Hát ezt se hitte volna ezelőtt két esztendővel! Hogy is csak? Harmadfél... Alig kezdett el emberkedni, már az forrt benne, hogy olyan asszonyt sikerít maga mellé, akinek többje lesz, mint neki. Legkevesebb harminc hold... Negyven... Mért ne? Neki háza, husz hold földje, szől-

leje. Egy gyerek. Árva gyerek. Se apja, se anyja. Amint elüti a huszonnégyet, az örökséget átveszi a nagybátyjától. Vagy hamarabb is. A jegyző kimódolja a vármegyén. Szelmelgette a módosabb eladókat. Válogatott közöttük. Selezgette őket. Egyikbe egy, másikba más hibát talált. Hol a lányba, hol a földbe. Vízjárta, lapos. Sok benne a zsembik. A lányba is. Vékony, keskenyvállú, beteges...

Egy alkalommal bennjárt a gyulai nagy vásárbán. Nézelődött. Nem volt se eladó, se vevő szándéka. Akkor más keze alatt volt az öröksége. A jegyző kimódolta egy másfélmázsás hízóért. Megállt a babkárosok sátra előtt, akik sok minden cifraságot kitergettek a ponyva alatt. Fésűk, bietskák, színes szappanok, nyakbavaló gyöngyök, kis tükrök... Lányok, legények válogattak a portékában. Vigyázta őket. Ki, mit vesz? Egyszerre valami jó meleget érzett. Egy jókötésű lány állt mellette. Vállá érte a vállát. Hát ezért?... De még akkor nem tudta, hogy milyen. Szép? Csúnya? A meleget azonban egyre jobban érezte. S az olyan jólesett, hogy egy cseppet még neki is dült a lánynak...

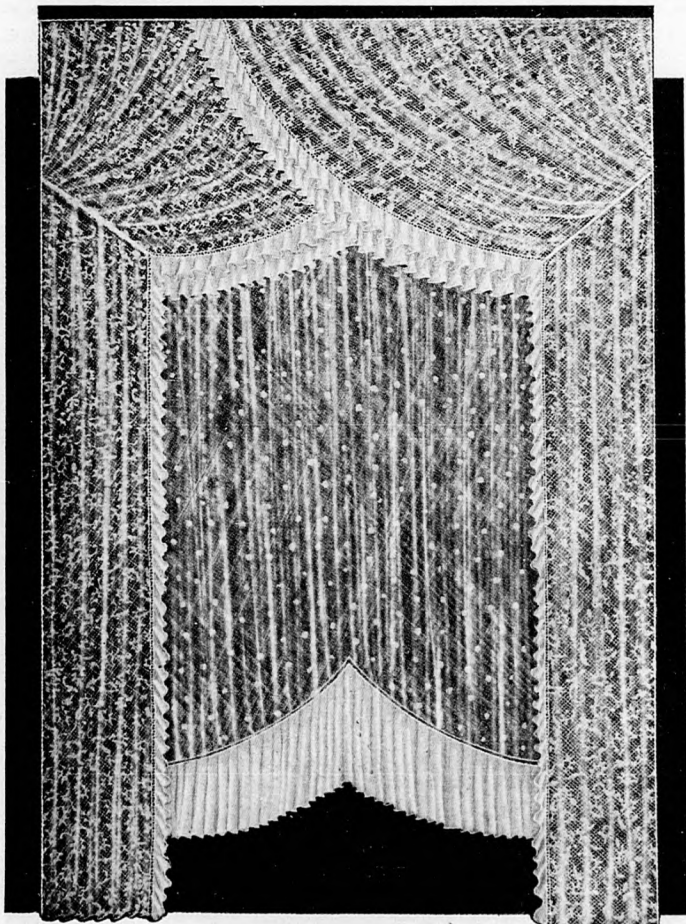
Abban a pillanatban meg volt fogva. Jobban, mintha egy Herkules ölelte volna át a derekát, amit bizonyít az is, hogy

ott nyomban megvette volna neki az egész sátrat babkárosítól, mindeztől, föltéve, ha a Rozi csak egy szóval is ohajtja. De hát erről nem esett szó közöttük. Más malomban öröltek. Ismerkedtek. Imre világozította a lányt. Ez és ez vagyok. A magam embere. — Gazda. Majd a lány is egyazonképen. Csak-hogy belőle a szókat úgy kellett kihúzgálni. Egyenként.

— Az én apám is gazda volt, aníg élt... De hogy az édes is elhalt, az árvaszék eladta a földet s hadikölcsönt vett rajta.

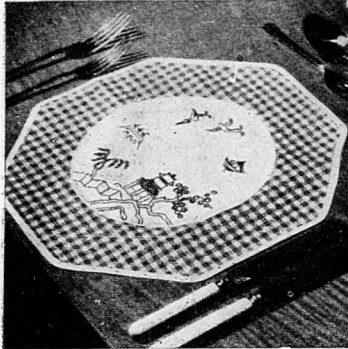
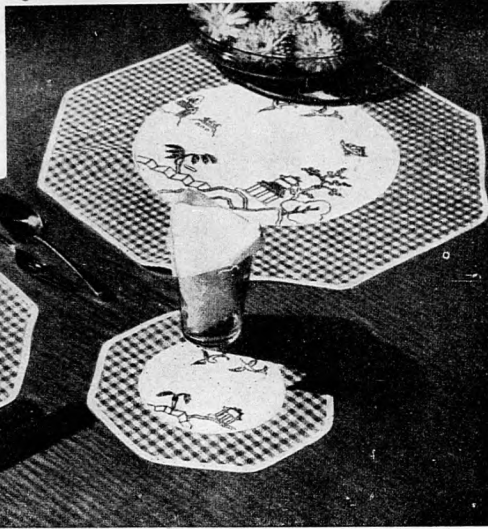
— No, azzal rossz vásárt csinált! — mondta Imre fanyar ábrázattal. A lány ráhagyta: — Rosszat!

Ekkor már a mézeskalácsosok előtt álltak. Imre irányította arra az útjokat. Úgy határozta, hogy Rozinak megveszi a legnagyobb szívet. A leges-legnagyobbat. Kóstál, amit kóstál. Akkor még nem tudta a hadikölcsönt. Csak a lányt látta. Villogó nagy szeméit, állán a formás

Tüllszőr csipkefüggöny-szárnyakkal. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6. szám)

Különleges terítőcskék. Leírása kézimunkarovatunkban. Hozzávaló kapható a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, Teréz-körút 6)

kis gödröt, gömbölyű fehér nyakát, a mellén feszülő virágos pruszklikot, nevető száját. Már oda is képzelte mámorában az ő kis otthonába. Forog a tűzhely körül, főzi az estebédet, ki-kitekint az ajtón. Jön az embere? ... De azon szempillantásban, hogy semmije, mert a hadikölcsön csak annyi, egyszerre üres lett a ház. Hideg szél csapkodott benne. Akárcsak az ő belsejében. Nem is vesztegette tovább az időt. Mondta, hogy dolga van s még napvilággal haza akar érní. Elköszönt.

A lány odanyújtotta neki a kezét.

Hát olyan jó meleg kis kezet se fogott még az életében. Mintha apró kis parazsak égtek volna a Rozi ujjja-bögyein. Nem volt szándékában, de akaratlanul is megszorogatta. S való szentigaz, hogy szerette volna továbbra is fogva tartani, de csak lebírta magát. Nincs semmije...

Elfordult s kókadozó fejjel bandukolt hazafelé...

Otthon aztán, mint akinek az orrvére folyik, leült a nagy eperfa alá s nézte a földet óraszámra. Majd fakadozott a sors ellen. Mért mutatta meg neki azt a lányt? Vagy ha már elébe vezette, mért tette szegényy? Arra nem is gondolt, hogy nini! Hiszen ő neki van anyyija, amennyiből szépen élélhetnének ketten is, hárman is, többen is.

Úgy öt-hat hét multával Imrét tanunak idézte be a törvény Gyulára. A vonat korábban érkezett. Nyolc órára. A tanuskodása meg tízre szólt. Hát azideig szétnéz a városban. Mert csak más az, mint a falu. Magas házak. Emeletesek. Bennük a sok bolt... Hát amint a piacok között forgolódik a templomtéren, a plébánia sarkáról ránevet a Rozi...

Akkorát dobant az ötikéje alatt, hogy egyszerre párává lobbant benne minden földi gyarlóság: a sorsral való viaskodása, hadikölcsön, tanuzás... A bíró meg is büntette tíz pengőre, amiért elkésett a tárgyalásról, de arra csak könynyedén legyintett a kezefejével.

A bíró rácsattant:

— Mi az?... Mért legyingsz a kezeddzel?

Nem takargatta a valót:

— Találkoztam a Rozival... oszt nincs semmi baj!

Mérhetetlen nagy öröm táncolt a szemében, a szája szegletében, az egész arcán. „Nincs semmi baj!” Mi ahhoz képest a tíz pengő? Lyukas mogyoró! Vagy az se!

Két hónapra rá megtörtént az esküvő. A rokonok ugyan váltig riogatták:

— Megbolondultál? Hisz kódis! Semmije!

— Olyan két szeme van, mint egy-egy gyémánt! A két karja meg valóságos kincs!

Nem lehetett vele bírni. Pedig az egyik rokon még azt is kidetektíveskedte, amit Imre se tudott:

— Van egy züllött testvérbátyja... Országos csavargó!

— Nem baj.

— Megbánod még!

De Imre nem bánta meg. Pedig azóta már két hosszú esztendő pergett le az idő rokkáján s még mindig az első hetek mámorában élt. Minden gondolata az asszonyé volt. Mít csinálhat? Főz, mos, vasal? Eteti a jószágokat? Itatja a te-

henet? Játszik a borjuval? Mert játszani nagyon szeret. Valóságos kislány! Vagy ott leskelődik az utca-ajtóban? Fülel? A kocsizörgést vigyázza?... Bizonyosan most is. Szinte maga előtt látja. Két karján fölgűrve a rékli ujjja. Sűrög-forog a konyhában. A tűzhely előtt guggol. Fújja a parazsat. Főz... Odalépett a lovakhoz: — Na, elég volt! Gyerünk!

Befogott.

— Hát egy kis kiadós eső... — ezzel az imádsággal ült föl a kocsira s indított...

★

A kaput ez egyszer nem a Rozi nyitotta ki a kocsi előtt. Pedig mindig ő szokta. Imre csak meresztette a szemét. Hát ez kicsoda? Egy olyan bizonytalan idejű ember szorgoskodott a kapuval. Nem lehetett kivenni a szürkületben, hogy öreg-e vagy még magabiró. Lassan, tempósan mozgott. Szomszéd vagy ösmerős atyafi? Na, majd megtudja. De már ott volt az udvaron a Rozi is. Kicsattanó piros orcával a tűz mellől...

— Csakhogy megjött kend!

S a két gömbölyű karját úgy nyújtotta előre, mintha segíteni akarna a leszállásnál.

— Hát ez? — kérdezte Imre fejével az idegen felé intve...

— Béres... azaz, hogy béresnek ajánlkozna... Úgy estefelé jött. Porosan, kifáradva. Mondtam, hogy kend hamarosan itthon lesz. Várjon. Aztán mindjárt enni adott a tehénnek. Itatott. A lovak alá ki-almozott. Az ólat kítakarította. A vályut telehúzta. Mondtam, hogy ne csináljon semmit, hátha kend nem fogadja föl, de azt mondta, hogy nem tud dolog nélkül lenni...

— Hogy hívják?

— Sándor... Valami Sándor...

Sándor már azidőre a lovakat kifogta,

bekötötte. Szénát vetett elibök. A kocsit a színbe taszította...

— Kend úgyis szokott így tavasszal bérest fogadni Szentmihályig, — duruzsolta a menyecske. — De most már ne egyezkedjen velem, mert az étel kihül! Beleakaszkodott Imre karjába s vitte magával befelé...

*

Imre napok multával azt mondta a Rozi-nak:

— Te! Ez a Sándor aranyat ér!

Rozi nagyon megörült a dicsérő szónak. Mondta is, mutatta is. Két tenyerével tapsikolva ugrált Imre mellett. Talán ha a házba vannak, még táncrea is perdül. Ez a nagy öröm nem ütött szöget az Imre fejébe. Nem, mert a Rozinak mindig nevetésre állt a szája. Semmiségeken is nagyokat kacagott. De olyan lélek mélyéről fakadón, hogy Imre akaratlanul is segédkedett neki.

S a Sándor továbbat is jól forgatta magát. A munka valósággal égett a keze alatt. Nem is lett volna semmi baj, ha jobban vigyáznak. Már mint a Sándor, meg a menyecske. Mert a Sándor nem volt olyan hamvábaholt ember, mint ahogy azt Imre az első este látta. Fialat, vállas legénnyé vedlett hamarosan. A jó bánásmód, jó koszt kiformázta. Látta ezt az Imre is. De azt is észrevette, hogy egyszer-egyszer meleg tekintetet vet a Rozira. Hát vehet is. Így gondolta. Voltaképen neki köszönheti az itteni sorát. De arra már összeragadt a két fogsora, amikor észrevette, hogy a Rozi is ugyanúgy. Hm. Értenék ezek egymást? Nem akarta hinni. Lehetetlen. De a tövis ott maradt a lelkében, aztán azon hol a Sándor, hol meg a Rozi nyomott egyet, egyet. Rozi látta, hogy valami bántja az Imrét. Szótlanzkodik, magában dohog, az arca haragos. Föl is kérdezte:

— Bántja kendet valami?

Imre úgy a szája-széléből vetette oda:

— Semmi!

Magában meg azt mondta: Majd bolond vagyok! Hisz úgyis tagadnátok! De jön még a kutyára dér! Azt azonban nem éltek túl!

*

A szőlőben voltak. A tőkékben már pirosodni, sárgulni kezdtek a levelek. Sándor a fák alja alól az esett gyümölcsöket szedte garadóba. Rozi a konyhában rámolott. Imre azt mondta:

— Elmegyek Jóboruékhoz... Azok is kinn vannak...

De csak a dülö közepéig ment. Ott behúzódott a pásztlák közé s aztán a tőkék között hajukálva, óvatosan húzódott visszafelé...

Előbb a Sándort vigyázta. Ott van a nagy almafa alatt? Nem volt. Hát a Rozi? Kijött a konyhából? Nem. Összecsikorodtak a fogai.

Benn vannak. Mindketten. Hát akkor mégis úgy igaz! Értik egymást! Alig várták, hogy ő eltűnjön... Nyakán az erek kidagadtak.

Még csak abban reménykedett, hogy hátha a Sándor inni ment a konyhába. Iszik egyet s aztán vissza. Bár úgy volna!...

Állt a konyhá sarkánál. Várt. De mindjárt látta, hogy hiába. Nem jön az ki onnan egyhamar! Hát akkor?... Majd szétpattant az indulattól. Mit tegyen most? Berontson? Aztán csak úgy pusztá kézzel?...

A konyhá előtti kis tisztáson ott volt a faaprító kis balta a tönkbe vágva... Az ajtó félig nyitva volt... Na, ezek nagy biztonságban érzik magukat!

Benézett a nyíláson...

Rozi a priccs szélén ült, Sándor meg úgy féloldalvást mellette állt, jobb karjával átfogva a Rozi nyakát. Egymásra mosolyogtak...

Egyzerre vérbeborult a szeme s berugta az ajtót.

— Hát te... ti!...

S feje fölé emelte a baltát.

Sándor visszafordult... De akkor már Imre bal kezével elkapta a rokkja galérját. Rozi fölsikoltott:

— Ne bántsa kend! A bátyám!...

S leesett a priccsről. Imre kezében megállt a balta:

— A bátyád?...

— Az vagyok, — mondta a Sándor.

Egy pillanatig csend volt. Imre hol a Sándorra, hol meg a földön fekvő asszonyára vetette a szemét...

— Hát mért nem mondtátok?...

Sándor felhúzta a vállát:

— A Rozi nem hitte, hogy más ember lettem. Előbb meg akart bizonyosodni... Éppen most egyeztünk meg abba, hogy szólunk...

Imrének a melléből nehéz sóhaj szakadt föl s a baltát félrelökve, kezét nyújtott Sándornak:

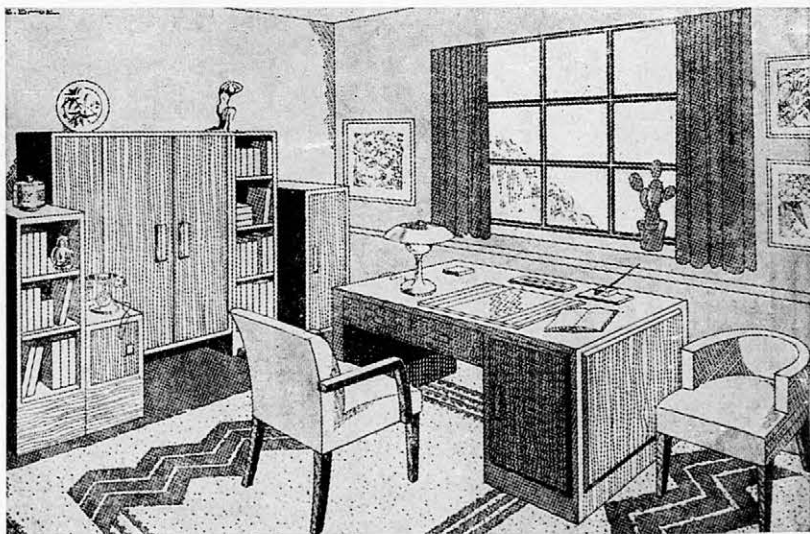
— Testvér...

Aztán lehajolt a Rozihoz. Karjára vette:

— Te jó... Te drága...

S ráfektette a priccsre.

Sándor meg hideg vizért szaladt a kútra, mert a korsó üres volt.

Betörőkaland a villában

Hyppolite, a hűséges öreg szolga habozva állt a kapuban a fiatal munkás előtt, aki mint a telefonközpont kiküldötte jelent meg, hogy a villa tulajdonosának, Hornbled gyémántnagykereskedőnek automatatelefonját megvizsgálja, vajjon rendben van-e? Noha szerszámtáska volt vele és ormóitan munkáscipőt viselt, tétovázott: beengedje-e gazdája távollétében. Nem tett nekí, mert kancsal volt.

A ligetben egyedülálló villa teli volt műkincsekkel, a páncélszekrényben pedig többmillió értékű briliánskövet őrzött a nagykereskedő. Hyppolite arra is gondolt, hogy talán haragudni fog Hornbled úr, ha a telefonját nem tudja használni. Végre döntött... bebocsátotta a fiatalembert, akinek Bobby Biscuit volt a neve, de figyelmeztette, hogy siessen a munkával. Amikor Hornbled hazament ebédelni, az inas hűségesen elmondta, ki járt a villában.

— Beengedtem, pedig nem volt kedvemre való... Tetszik tudni, bandzsálít. Nem szeretem az ilyen embereket.

— Ne legyen nyugtalan, Hyppolite és ne tegyen magának semmi szemrehányást. Ha rossz a telefon, ki kell javíttatni.

Pár perc múlva a telefonhoz ment, felhívott valakit, aztán kiadta Hyppolitenak a parancsot:

— Vacsora előtt Brüsszelbe utazom. Csomagolja be gyorsan a holmimat. Holnap itt leszek.

Bobby Biscuit jól megfigyelte, amint Hornbled jegyet váltott magának a brüsszeli gyorsra, amint egy hordár kíséretében, aki két vörös bőröndöt vitt utána, felszállt a vonatra, amely elindult vele. Nagyon nevetett magában:

— Csinos kis meglepetésben lesz részed, ha hazajössz... arról biztosíthatlak, öregem.

Már nem a piszkos munkaruha volt rajta, hanem egy elegáns sűrke utcai ruha.

*

A Hornbled-villa kapuja engedelmesen nyílt ki Bobby előtt, aki a sötétben óvatosan tapogatódzva ment fel az emeletre. Lábujjhegyen lépett lépcsőről-lépcsőre s öt percig tartott, míg a húsz lépcsőfokot megjárta. Az első emeleten megállt és elégedetten hallgatta a második emeleten alvó Hyppolite szabályos horkolását. Nesztelenül ment be a hálószobába és magára zárta az ajtót. Előbb lebecsátotta a redőnyöket, aztán felcsattintotta a zseblámpáját, leoldotta derekáról a mellénye alól azt a fekete bőrvöveget, amelyben a „kellékeit“ tartotta. Aztán gumikesztyűt húzott fel, mint az orvos, aki műtéthez készül.

Húsz percig dolgozott szakadatlanul, csurgott róla a verejték, melle zihált a megfeszített munkától, végre egy utolsó erőlködés után kipattant a nagy tömör acélajtó, könnyedén fordulva meg a jól megolajozott csapágyakon. Bobby bevilágított a kassza belsejébe, de rémülten hőkölt vissza. A kassza üres volt.

— A kutyafáját! — kiáltott fel. — Mondhatom, ez sikerült! Hat hónapja készülök rá, lesem az alkalmat, nagy pénzért összevásároltam a szükséges szerszámokat, dolgozom, mint egy napszámos és tessék... Semmi eredmény. Nem értem... hiszen itt tartja a briliánsait.

Még egyszer bevilágított a kasszába és meghökkenve vette észre, hogy a belseje vazelinnal van bekenve, amelyre magnéziumport hintettek. Fogcsikorgatva ugrott vissza.

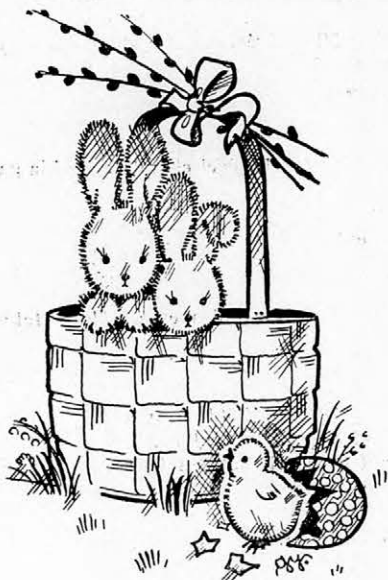
— De hisz ez kelepce! — sziszegte.

Töprengve nézett körül. Borzongást érzett, szinte félni kezdett ettől a háztól... Majd mint a kutya, füleit hegyezte, hogy nincs-e valaki elrejtőzve és nagyon megnyugodott, amikor csak Hyppolite egyenletes horkolását hallotta. Azután a kezét nézte. Ó, ő óvatos volt, semmiféle nyom nem maradt rajtuk. Nincs veszély. Csalódtak, akik ezt a csapdát állították fel neki. Összeszedte a szerszámait, szépen elrakta őket, fölvetta a bőrvöveget, de mielőtt távozott volna, egy névjegyet halászott elő a zsebéből, egyet a sok közül, amiket egy pénztárcában talált, amelyet egy kövér úr zsebéből szedett ki nemrég a földalatti vasúton. Megnézte a névjegyet. „Octave Radoul, 6, Rue Lafayette.“ Az üres kasszába tette. Mindenesetre jó lesz arra, hogy másfelé terelje a nyomozást, amíg ő egérutat nyer és eltűnik Párizsból.

Nagyon lélekzett, amikor bezárult mögötte a villa kapuja. A kora hajnal friss levegője jólesően csapta meg arcát. Senki sem látta.

*

Másnap reggel, ahogy az újságot kezébe vette, nagy címbeűs cikk öllött a szemébe: „Szenzációs betörés Hornbled gyémántnagykereskedő villájában.“ A cikkben meg volt írva, hogy Hornbled lakásán betörők jártak, akik pontosan tudták, hogy a kereskedő nem tartózkodik Párizsban és

így nyugodtan dolgozhatnak. Megfűrták a páncélszekrényt és a benne talált nagyértékű briliánsköveket mind elvitték. A kár egymillió frankra becsülhető, de biztosítás útján megtérül. A cikk végén ez állt: A betörők után semmi nyom nem maradt. Bobby Biscuite keze ökölbe szorult. — Vén csirkefogó, gazember!... No de megállj, nem lesz olyan könnyű a zsákmány, ahogy gondolod. Majd megmutatom én neked!... Szóval Hornbled úr eltüntette a kasszában hagyott névjegyet és nem adta át a rendőrségnek. A rendőrség nem tud róla. Ez a Hornbled most egymillió frankot akar keresni — rajtam. Először is azt kell megtudnom, melyik intézetnél volt bebiztosítva a páncélszekrény. Na, ennél nincs könnyebb dolog...

*

A bőséges ebéd után éppen drága Havanna-szivarjára gyujtott Hornbled, mikor az inas névjegyet hozott be. Mint akit vipera csíp meg, ugrott fel a helyéről. A névjegy pontos mása volt annak, amelyet a megfűrt páncélszekrényben talált. Octave Radoul, 6, Rue Lafayette.

— Ki lehet ez? — töprengett magában. — És éppen most, amikor minden olyan simán megy, most jön ez a kellemetlen komplikáció...

Valahogy megnyugtatta magát, hogy majd csak kiküszöböli ezt a nehézséget is... Egy olyan ravasz üzletember előtt, mint ő, nincs akadály.

— Bocsássa bel! — mondta Hyppolitenak.

Jólöltözött, mosolygó, ismeretlen fiatalember lépett be a szobába. Az inas kissé húzódozott tőle, mert bandzsalított.

— Jó estét, kedves Hornbled úr! — köszönt vidáman.

Hornbled a szivar kék füstjébe burkolódzva, kételkedően csak ennyit mondott:

— Mivel szolgálhatok?

— Nem újság, amit mondani fogok. Hiszen az inasa tegnapelőtt nyilván elmesélte önnek, hogy itt jártam és bizonyára pontos személyleírást is adott. Erthető... Ön óvatos volt... Sejtette, hogy éjjel látogatója lesz, ezért hát összecsomagolta a páncélszekrényben őrzött kincseit és elvitte magával Brüsszelbe. Szóval ön megelőzte engem... Saját magát rabolta ki. Amellett gondoskodott hamis nyomokról is, hogy féltrevezesse a rendőrséget. Vazelinnel bekente a kassa belsejét, hogy az én ujlenyomatomat találják meg. Gratulálok, nem rossz ötlet... Csakhogy az én eszemem nehéz túljárni. Gumikesztyűvel dolgoztam. Ön most a biztosítótársaságtól persze egymillió frankot követel. Na és kinek köszönheti ezt a szép kis summát? A telefonmunkásnak, illetve az éjjeli látogatónak, a betörőnek, szóval: nekem. Remélem, belátja, hogy jogom van a részemet követelni. Ezen az üzleten én nem kerestem semmit. Az, hogy csak ön keressen, kicsit igazságtalan lenne... nem gondolja? Ha más véleményen van, az sem olyan nagy baj. Egyszerűen elstálok a biztosítótársasághoz és elbeszélgetek velük a történetéről. Nos, mi a véleménye?

Hornbled sápadtan hallgatta Bobby szavait, majd idegesen dobolni kezdett az asztalán. Végre zavartan mondta:

— Nem tudom, mire céloz, kedves barátom... nem tudom. De a külseje után arra kell következtetnem, hogy szükségét szenved. Mennyit akar?

— Csekély ötezer frankot.

Hornbled föllélegzett. Elég olcsón úszta meg az ügyet. De azért nem árulta el örömet.

— Ötezer frank?... Nem gondolja, hogy ez kissé sok lesz?... No de nem bánom. Csak egyre figyelmeztetem. Ha még egyszer mutatkozni mer, golyót röpítek magába.

— Nyugodt lehet, Hornbled úr. Nem lát többé az életben. Holnap itt hagyom ezt az országot. Minden okom megvan rá.

Ezzel átvette a bankjegyeket. De mielőtt távozott volna, ismét elébe állt és így szólt:

— Engedje meg, mélyen tisztelt Hornbled úr, hogy még valamit mondjak.

Én nem vagyok az, akinek engem tart, sem az, akinek a neve ezen a bekioldott kártyán szerepel... Még csak az a betörő sem vagyok, aki itt járt tegnap éjszaka... Csak éppen én is úgy bandzsalítok, mint az a betörő és ezért választottak ki engem erre a célra... Én a „Securitas“ biztosítárság nyomozóosztályának vagyok a vezetője... Tetszik tudni, annak a társaságnak, ahol ön betöréssel lopás ellen van biztosítva. Ez az öt darab ezres, amit nekem adott, tárgyi bizonyíték a kezemben ön ellen. De ha ez nem elég, szolgálhatok egyből is. Például ezzel a két úrral...

Ezzel csúgrott az ajtóhoz, feltárta és széles gesztussal mutatta be Hornblednek az ajtó mögül felbukkanó két urat:

— A tanuim... A rendőrség detektívjei.

— Igen — szólalt meg az egyik detektív. — Kérem, kedves Hornbled úr, nyújtsa a kezét, hogy ezt a csinos kis karperecet a csuklójára kapcsolhassam. Így ni...

*

A Place d'Étoile egyik kis kávéházában két férfi ült egy sarokasztal mellett: a „Securitas“ valódi főtisztviselője és Bobby Biscuite. A tisztviselő tizenöt darab ezerfrankost adott át Bobbynak.

A BOLDOGSÁG

KÖVE

Írta: K. Lányi Piroska

Kongatnak odafenn a hegytetőn, az óhitű templomban. A harang szava kiröppen a fatornyos tető alól és száll-száll, szerte a völgyben. A csipős tavaszi szél szárnyára kapja és viszi meszszi-re a távoli hegyhajlásokba, hasadékokba... a kis pásztor-kunyhókba a Dombó-hegy ormán, az aranyzúzóba, a botesi úton... Mintegy parancsra megnyílnak a kunyhók, kalyibák. Fehér alakok lépnek ki az éjszakába... Kezükben égő gyertya. Valamennyien a völgynek tartanak, majd amikor leértek, megindulnak újra felfelé... Egyre több és több fényes, pislákoló gyertyaláng halad egymás mellett... Csöndben vannak, amíg mennek, imát mormolnak... imát ahhoz a Krisztushoz, aki némsókára feltámad...

Marici hallja a kongatást... hallja az ablak előtt elsiető lábak topogását... Látja maga előtt őket, amint mennek lefelé gyertyával a kézben... Sajátmagát is látja messze-messze, az eltűnt idő kódében... Nem egyedül ment akkor... ketten mentek... ketten, szorosan egymás mellett... Aztán látta úgy is magát, amint már egyedül ment Feltámadásra. Botladozva ment a hajnali sötétségben és aláhulló könnyétől kialakult a gyertya lángja... Majd pár esztendő múlva újból ment mellette valaki, apró kis lába tipeggett mellette. Kis kezében gyertyát szorongatott és keservesen elsírta magát, ha kialudt a láng... Még tavaly is együtt mentek... Most már csak Veta fog menni egyedül... Fel is kellene kelteni őt!... Nagy szégyen lenne, ha elmaradna a Feltámadásról... Szegény kis Veta, milyen rossz lesz neki egyedül menni... Folyton arra fog gondolni, hogy nem sokáig lesz már édesanyja és a könnyei majd ki-kioltják a gyertya lángját... Erre gondolt Marici és beteg szíve fájdalmasan összerándult... kö-

högni kezdett... és kínzó erőlködéssel kapkodott levegő után...

— Már nincs sok hátra! — gondolta és látta lelki szemei előtt a lányát, amint tesz-vesz egyedül a házban. Látta, amint nekivág a hegynek epret szedni, málnát keresni... Látta, amint bebeszi a batyuba a vaját, tojást, szamócát és megy le a piacra árulni... Most újból megkondultak a harangok... immár harmadszor kongatnak... Még egy-két ember sietős lépte hallatszott néha, aztán csend lett és csak az Ompoly-patak egyhangú csobogása hallatszott fel a völgyből.

— Veta... Vetusa — szólalt meg kínos erőlködéssel. — Lekecském... kelj fel... siess... elkéssel a Feltámadásról...

A leány felriadt... kidörzsölte az ólmot a szeméből... Majd ijedten kiugrott a takaró

alól... magára húzta tiszta pendelyét... felkötötte derekára a tarka katrincát... a kötényt... belebújt a jó meleg tyep-tárba... aztán kezébe fogta a hosszú szál gyertyát, amelyet tegnap vásárolt a Folberth-boltban.

— Megyek már, édesanyám... dobok majd néhány piculát a perselybe, hogy a Domnu Krisztus gyógyítsa meg édesanyámat...

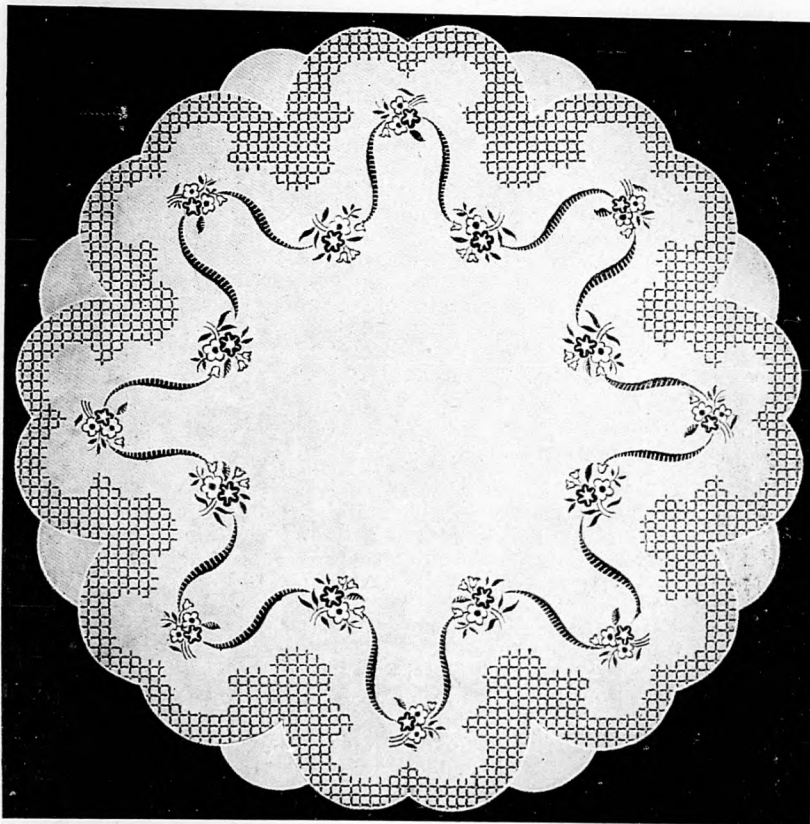
— Jól van, jól, lányom! — sottogta rekedt hangján Marici és alig tudta már a köhögést magábafojtani. Csak akkor tört ki belőle, amikor már becsapódott Veta mögött az ajtó.

...Szegény Veta... szegény, csúnya kis Veta! Az az átkozott himlő úgy eléltelenítette, hogy nem lesz legény, aki párjával válassza. A teste is csenevész... hiába, amióta ő nem tud mosni járni, még puliszkából is kevés jut szegénynek... A szeme se olyan friss, csillagfényű, mint a többi lányé a faluban... Bizony, ő akár el se menjen a húsvéti táncba... nem lesz, aki eljárja vele a trinaintje, trinapojt... Pedig az idén már nagyban készül... Hiszen már nagy leány... cseresznye-éréskor lesz 16 éves...

Éjjel-nappal hímezte a pendelye nyakát és holdvilágnál mosta ki, mert csak akkor lesz hófehér ptyolat a gyoics... Dehát hiába hímezett a pendely nyaka-válla, hiába ropogós és hófehér a gyoics... hiába tarka a katrinca... ha rút a leány, aki benne van...

— Rút is, szegény is, csak nekem volt szép és kedves és én is meghalok... dehát Domnu Krisztus, aki most ott fenn a hegyen feltámadsz, miért tűrsz ilyen szörnyű igazságtalanságot? Segíts rajtam, Domnu Krisztus, mert hiába temet el majd ének-szóval a pópa... (Megigézte a pópáné, mert igen szépen

mostam ki mindig a Veturia kisasszony ruháját...) Nem lesz nekem nyugovásom a sírban... Amilyen alázatos szolgálód voltam én ideát, olyan gonosz lélek lesz belőlem a másvilágon! Sziszegve, gyötörőde, fellázadva és könnyörögve ostromolta a haladókló anya az eget... s lassan világosodni kezdett a szoba... aranyvörös fény szűrődött be az ablak felől... Onnan jött a hegy felől, ahol most támadt fel az Úr. Jött, kúszt tovább, tovább a parányi kunyhóban... ragyogó foltot vetett az egyik sarokba... Kő volt ott, szürke kő... valamelyik szomszédból való gyerek játszott vele a napokban... Ott maradt... Veta rendetlenke egy kicsit, nem seprerte ki a szobát... Most a fény megtorpant rajta és felületén villogni, szikrázni szinte lángolni látszottak az érc-kris-

Milő. Leírása megtalálható a kézimunkarovatunkban. A hozzávaló mindenféle anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6)

tályai... A haldokló asszony ómul-
talan nézte... Úgy bámulta, mint va-
lami csodát... Lázadozó, Krisztust
hívó szavai elhaltak az ajkán... és
csak nézte a követ... amelyet, semmi
kétség, ő küldött, aki most... éppen
most feltámadott...

Zúgtak-zengtek a harangok... dia-
dalmas hangjuk betöltötte a völgyet
... betöltötte a kunyhót... be a hal-
dokló szívét... És az ércdarab még
mindig fénylett, ragyogott sokat-
ígérően, vigasztalón...

— Köszönöm... köszönöm, Uram...
Te küldted... Azért küldted, hogy
legyen, mit hagyjak a lányomra...
Kincs... igazi kincs... ez fogja őt
boldoggá tenni... a boldogság köve,
Uram... értem... hogyné érteném...
a vén Szaveta odafenn a Gyalamár-
rén mindig mondta:

— Ne búsulj, Mariaci... egyszer majd
találsz valami kincset... aztán min-
den jó lesz... mert neked elárulom,
az Ur Jézus, amikor még élt a föld-
dön, járt egyszer Zalánán is... arra
folyik az Ompoly, amerre járt... az-
tán valahogy — hogy-hogynem —
elvesztette ruhájából a boldogság kö-
vét... Itt kell legyen valahol... Nem
lehet tudni, ki találta meg... Lehet,
hogy éppen te leszel az... Ezért
nem szabad soha elkéserved, mert
te éppen úgy megtalálhatod, mint
a domnu jegyző lánya...

Ezt mondta a vén Szaveta és íme...
most bevált a jóslata... A kincs itt
van... a boldogság csodálatos köve,
amelyet elvesztett valamikor az Ur
Jézus... Jaj, de mi lesz, ha ő meg-
hal?... Még elloppják a lányától...
Elrejtteni, hamar elrejtteni...

Osszeszedte minden erejét. Feltá-
pázkodott. Összeesett az ágy mel-
lett... Megint lábra állt... Félig
menve, félig mászva, nagy lassan
csak odaért a sarokhoz... Topo-
gatva nyult a kő... a csodálatos
kincs után. A szobában már ekkorra
teljes világosság volt... Szürke-sárga
nappali fény. A kő sem csillogott-
villogott, szikrázott többé. De ez
nem hozta zavarba Maricit... Az ő szé-
mét már a közeli halál sötétje homá-
lyosította el... ő már nem is a sze-
mével, hanem a lelkével látott. Fogta
a követ... kezével a döngölt földön
kaparni kezdett... Körme kivájták
a földet... A vér kibugyant a körme
alól... Nem fájt, észre sem vette
talán, csak kapart-kapart, parányi
gödört és belerejtette a kincset...
Újból földet szórt rá, betapasztotta...
aztán úgy maradt ott eszméletlenül
sokáig.

Még élt akkor, amikor a lánya be-
lépett. Lihegve, suttogva, földöntúli
hangon még a fülébe súghatta:

— Kisleányom... nem kell félned...
boldog leszel... megszereztem ne-
ked a boldogság követét. Az Ur Jézus
vesztette el, amikor itt járt... Itt van
a kunyhóban... elástam... a tied,
csak a tied... de ne áruul el senki-
nek... csak... csak annak áruul el,
akit igazán szeretsz, — suttogta és
kitágult nagy szeme már a másik
világ fényeit látta.

*
Eszterdö mulva későre esett húsvét.
Már a Fogalec és a Magura lejtőin
zöld lombokat fakasztott a tavasz.
A hegyoldalakban, a vágásokban
millió illatos ibolya nyílt... A lan-
gyos napsugár kicsalta a pillangókat

és azok mámorosan szálltak az illa-
tos légtér szerte-szét... A felszán-
tott földetől, a frissen feltáruult han-
tokból az anyaföld balzsamos, buja
illata szállt... A házakat újra in-
eszelték a faluban és a hegyoldal-
ban... Az újból megszólalt haran-
gok szavából kicsendült az a mindig
megújuló reménység, amelyet min-
den tavasz magával hoz...

A nagy réten, amelyen a legenda
szerint a római hadvezér, Traján úja
haladt keresztül egykor... táncra
készültek a fiatalok. Már kora reg-
gel felállították a sátrakat. Az asz-
szonyok szorgosan sütötték a tordai
pecsenyét... a mézeskalácsosok ki-
teregítették pogácsáikat, s a tarka szí-
veket, amelyeket a szerelmesszívű le-
gények vesznek majd a piruló lá-
nyoknak...

Délután kivonul Gyula, messze föld-
dön híres cigány a bandával, amely-
nek minden egyes tagja egy család-
hoz tartozik... Néhány dudás is le-
ereszkedik a hegyekből... Jönnek a
mócok is sátoros kocsijaikon és dél-
után négy óra tájban megindul a
kiöltözött lányok raja. Illegnek-bil-
legnek kikeményített szoknyaikkban,
pátyolat pendelyeikben, tarka kat-
rincáikkban... Arcuk piros az izga-
lomtól és az ifjúság tüzetét... Sötét
szemük vidáman ragyog... A legé-
nyek ott állnak egy csomóban...
kedvtelven nézegetik őket... Már
most választják a párjukat... A leg-
több leány szeme Jánost keresi. Ján-
nos... nem Juon... Az ő édesany-
ját, a világszép Pannát a Székely-
földről hozta magával Gyogyre, a
hatalmas erejű favágó. És János
örökölte az anyja szépségét, búza-
szőke haját, álmatagkék szemét és
az apja szálfatermetét, izmait, bátor-
ságát. Ebbe a Jánosba voltak szerel-
mek Zalánától Bucsumig és Pojá-
nától Preszákáig az összes leányok.
De János csak Parasztát szerette.
Parasztát, akinek éjfekete a szeme,
tejfehér az arca, cserecsnyepiros a
szája, de szíve, hajl... Azt suttog-
ják, szíve nincs is a szép Parasztá-
nak. Csak játszani tud, csak forró,
emésztő szerelmet kelteni, de ő maga
nem is tud igazán szeretni. Csak
tréfa nála, hogy magába boldondítja
a férfiakat... aztán, amikor már
lobogó lánggal ég a szerelem ben-
nük, kikacagja és otthagyja őket...
Most János van soron. A derék, ne-
messzívű János... akinek ereje olyan,
mint az óriásé és szíve, mint tiszta
parányi gyermeké.

Felvonulnak a zenészek. Körbejárják
a rétet nagyhangos muzsikaszóval.
A lányok illegnek, topognak egyhely-
ben... Már alig fél beléjük a tánc-
vágy. Veta is ott áll közöttük. Teg-
nap mult egy esztendeje, hogy meg-
halt az anyja... Ma kötötte fel elő-
ször a cifra katrincát, ma fűzött elő-
ször színes szalagot gyér hajába.
Ő is ropogásra keményítette a pen-
delyt, ő is felöltötte a selyemkötényt,
ő is várja, hogy majd táncrakerik.

— Vajon ki jön értem? — kérdi ma-
gától. — Mi volna, ha János jönne?
Odaállna elem és azt mondaná: na,
kis Veta... jössze táncolni? És át-
kapná a derekát és együtt járnák a
trinaintje trinapojt... Szédülést fogta
el erre a gondolatra, mert hát ő is,
akárcsak a többiek, a szőke, daiás
Jánost foglalta forró álmaiba...
Megindultak a legények... átkapták

sorba a lányok derekát... Veta mellett elnéztek... Vetát meg sem látták... Őelőtte legfeljebb Andor, a falu bolondja hajlott meg nagy vigyorogva... de erre már aztán sírva fakadt és elszaladt hátra a fűzes felé... Átkarolt egy öreg, hajlott fűzfát, apró, fénytelen szeme könnyel telt meg... A nagy forró cseppek kibuggyantak a pillák alól... végigmosták a csúf, himlőhelyes arcot és végiggurultak a patyolat pendelyen, amely olyan semmitmondó, csenevész testet takart...

Ott a Traján-rétjén meg folyt tovább a tánc. Libegtek, hajladoztak a vidám párok... a kipirult arcok egymáshoz hajlottak... egy-egy csók is elcsattant néha és kemény férfiakak puha szerelmes szavakat sutogtak... A levegő örömmel, ifjúsággal, szerelemmel telt meg... A holnapra senkise gondolt... A pillanat öröme feszült, lüktetett az ifjú erekekben...

— Szeretlek, Parasztia... légy a feleségem!

— A feleséged, János? Haha... mit képzelsz... Csak nem gondold komolyan, hogy Zalatna legszebb lánya a tiéd lesz?

— Mit... micsoda? Hát nem szeretsz? Hiszen tegnap...

— Az más... csókolni, nem mondom, tudsz... de ha a kisbíró felesége

lehetek, csak nem leszek a favágó fiáé...

A következő pillanatban ellökte magától János a szép Parasztia... Nagy döngő léptekkel hagyta el a táncolókat... Szép, fehér arca most sötét és vészijósló volt... A csalódott lélek fellegei ültek rajta... Sokan abbahagyták a táncot s utána néztek... De a zene belekezdett a cárinába s a párok cseréltek... Parasztia már a kisbíró melléhez simult s az ő savószínű szemébe mélyesztette férfibolondító fekete szemét... János pedig ment-ment az Ompoly felé, amely sok-sok tavaszi esőtől dagadt terhét vitte duzzadtan, hatalmasan a távoli Maros felé... A híd felé ment János... oda, ahol ilyenkor, áradáskor, vészes örvényeket rejteget a víz...

Átment a fűzesen... döngő léptekkel ment a part mellett... Veta összerezgett... döbbenet látta a férfi sötét arcát... érezte, hogy történt vele valami... érezte, hogy valami vész közeleg. Szólni szeretett volna... de nem tudta, mit... Olyan nagyon tele volt keserűséggel, hogy csak sírni tudott... Beszéd helyett hát hangosan felzokogott...

János megtorpant... körülnézett... csodálkozva bámult rá a kisleánynya:

— Veta... hát te mit keresel itt? Sírsz? Mi a csoda? Hát még neked is van sírnivalód?

Veta nem felelt, csak lehajtotta a fejét és hagyta, hogy könnyei végigpergjenek csúf, himlőhelyes arcán.

— Szóval neked is bánatod van, Veta?... Na, ne sírj... látod, látod, nekem is... az én szívem is... Megcsalt, becsapott, kinevetett az az átkozott... Pedig hogy szerettem!... Ő volt az én boldogságom... Nem is tudok élni nélküle, Veta... Ha ő nem lehet az enyém... inkább meghalok... — mondta a hatalmas ember és most olyan sajátánivaló, majdnem gyámoltalan volt.

Veta csak nézett rá és most már nem is saját magát, hanem ezt a szép, hatalmas embert sajnálta. Szeretett volna mondani neki valamit... valami olyant, ami azonnal megvigasz-

talja... de ő nem volt okos... ő sohasem tudta megtalálni azt, amit mondani kellett volna... De most hirtelen eszébe ötölt valami, az anyja utolsó szavai... Megtaláltam a boldogság kövét, kisleánynom, a tiéd... de ne árul el mindenkinek, csak annak, akit igazán szeretsz... és megszólalt:

— János... ne búsulj... mondd, igazán szeretnél boldog lenni?

— Hát már persze, hogy szeretnék? Miért, te talán tudod a tiédet? — kérdi a szerelmesek örök reménykedésével.

— Igen... én tudom, sőt nemcsak tudom... de enyém is a boldogság köve... nálam van, az én házamban... az enyém... Az Úr Jézus veszítette el, amikor erre járt!... Akinek én odaadom a követ, az boldog lesz...

— Veta... kicsi Veta, igazán? Hát... hát add ide nekem azt a követ?

— En? Neked?... Nem lehet, János... Nekem valahogy úgy kell odaadnom, meg nem is... hogy az enyém is marad, meg nem is... — mondta és maga is csodálkozott saját szavain, amelyeket talán nem is az esze, hanem boldogságra vágyakozó szíve mondatott vele.

— Nem értem... oda is adod, meg nem is... a tiéd is marad, meg nem is... Hát ez hogyan lehet.

— Hát találd ki, János.

— Ha nem találd ki a módját, a te bajod... — mondta Veta szinte hetykén, mint aki megtalálta hirtelen önmagát. A férfi csak nézett maga elé... hallgattak pár percig, majd elbúcsúztak. János már nem kereste az örvényes helyet és a lány már nem gondolt a táncolókra. Mindketten hazafelé vették útjukat. Ettől a naptól kezdve folyton-folyvást a boldogság kövére gondolt János. Arra a csodálatos köre, amely Parasztia nélkül is boldogságot tudna rá hozni... Ő, ha az övé lehetne ez a kö... ha megmutathatná Parasztianak... hogy van boldogság kívülről is...!

Másnap bement a faluba és Szentkirályinál selyemkendőt vásárolt, meg színes gyöngyöt. Munka után nekivágott a hegyoldalnak és bekopogott Veta kunyhójába:

— Jó estét, Vetusa... Eljöttem hozzád... Idézz, mit hoztam neked... selyemkendőt, csillogó gyöngyöt... add ide helyébe a követ.

— Köszönöm, János... nem adhatom, nincs az a selyemkendő, amiért odaadnám... — mondta és nem hajlott semmi könyörgésre.

Pár nap múlva megint beállított János... most csinos bocskort hozott... meg jó falatokat... de Veta mindent csak eltolt magától és tagadóan rázta csúf kis fejcskékjét... Bár mintha most már nem is lett volna olyan csúf... Vézna arccokkája kitelt kissé... Ha János belépett a kunyhóba, ki is pirosodott, meg a szeme is fényesebbé vált... Egyszer még János is észrevette ezt a változást:

— Te, Veta... mi történt veled?... Mintha szépülnél... — mondta trefásan és közben átvillant az agyán, hogy hátha erre a hízelgésre oda fogja adni Veta a féltett kincset. De Veta nem adta... hetek teltek el... és János úgy érezte, belehal, ha nem kaparintja meg a követ, amely egy szegény nyomorult, csalódott férfit boldoggá tehet...

Egyik éjszaka sötét gondolata támadt... Kiugrott az ágyból... tyeptária alá rejtette a farkasölő kést, amely az apja után

maradt rá és kiosont a házból... Nem ment az egyenes úton, hanem a kertek alatt lopódzott fel a hegyoldalra. Végre adaért Veta háza elé... Nekifeszítette vállát az ajtónak. Benyomta. A szobában csend volt, csak a holdvilág küldött be néhány sugarat Veta ágyára... Veta aludt... mélyen... fel se ébredt a zajra...

— Na ezzel könnyű dolgom lesz... — gondolta és lehúzta kissé a takarót, hogy megkeresse Veta szíve táját...

Most felébredt a lány. Nagyra nyitotta szemét. Ugy nézett, mint aki csodát lát, majd sugárzás öntötte el az arcát... Megszólint és semmitmondó vékony kis hangja most csupa muzsika volt:

— János... te vagy az, János? Hát eljöttél?

— Eljöttem, Veta... a köért jöttem... jöttem... add ide, amíg szépszóval kérem... mert különben meghalsz...

A leány arca hirtelen kísértetiesen sápadt lett, szeme mereven nézett abba az irányba, ahol a kés pengéje csillogott a holdfényben.

— Meg akarsz ölni, János? De hiszen ha meghalok... akkor te sem érsz semmit a kincsel... De különben, János, ha meg akarsz ölni, csak ölj meg... Nekem nem jó itt a földön... én szívesen meghalok... Tessék János, itt a szívem... bele szúrhatsz... de tudd meg, ha engem megölsz... sohatöbbé nem lehetsz boldog...

János kezéből kiesett a kés...

— De... de Veta... értsd meg... az enyém kell legyen a kincs... Boldog akarok lenni...

— Én is János, én is boldog akarok lenni, engem... engem nem kell megölnöd... ajándékokkal sem kell lekenyerezned... én anélkül is odaadom neked a követ... nem kérek mást, csak... csak azt, hogy szeressél cserébe! — mondta a leány és miközben beszélt, arca csodálatosan ragyogóvá vált. Két szeme megnőtt és csillogott a hold ezüstös fényében, mintha maga a boldogság drágaköve ragyogott volna benne...

Három hét múlva a pápa összeeskette Vetát és Jánost. Esküvő után hazamentek Veta kunyhójába:

— Hát most, ha akarod, János, megkereshetjük a követ! — mondta Veta.

— Most? Ugyan csak nem állunk neki most keresni, hiszen még meg sem csókoltalak... Minek forgatnók fel a házat?... Te tudod, hogy itt van és én

hiszek neked! — mondta János boldog bizalommal és Veta hálás odaadással hajtotta vállára rút fejét, amelyet megszépített a boldogság.

Hosszú hónapok teltek el... Veta többször előhozta, hogy meg kellene keresni a követ... de János csak egyre halogatta... utóbb már egészen feledésbe ment... Éltek szép csendesen, nem viharos boldogságban, de kölcsönös megbecsülésben. Egy esztendő múlva a gyermek is megérkezett. Őt is Jánosnak hívták... nem Juonnak, merthogy

az ő nagyanyjának a bölcsője a Székelyföldön ringott.

Vetát egészen elfoglalta a gyermek gondja... Jánosra már nem volt annyi ideje. Fel sem tűnt neki, hogy este csak későn vetődik haza és nem tűnt fel a hallgatása és zavart tekintete sem. Ha többet járt volna a faluba, biztosan akadna valaki, aki a fülébe súgja, hogy jó lesz vigyázni, mert a szép Parasztiana megint kivetette Jánosra a hálóját... De Veta nem járt le a faluba...

Telt-múlt az idő... Új hűsvét következett... A gyerek már szaporán türegette magát a szobában. János türelmetlenül járkált fel s alá... Ma délután tánc lesz... s ő megígérte Parasztianának, hogy vele járja a Cárinát... Este... este pedig a kisbíró Metesdre megy valami disznótorra...

Már igen türelmetlen... alig várja már, hogy meghessen... Veta észreveszi nagy nyugtalanságát... lopva sokszor rátévedt a tekintete... ilyenkor mindig fájón összerándult a szíve...

— Elmész, János? — kérdi féltéken.

— Persze, hogy elmegyek... miért ne mennék?

— Ne menj el, János... a te számodra nem ott van a boldogság... Hiszen tudod, a mi kettőnké a kincs... a kő, amit az Úr Jézus vesztett el. Parasztianál csak keserűség és csalódás terem számodra...

— Ugyan hallgass már... hazugság volt az egész mese a körül... Becsaptál... Ezzel fogtál meg te... te... — kiáltott és felemelte az öklét.

A gyermek ott ült a földön... két kis kezével kapargált a földön... már egész kis gödröt kapart ki és most hirtelen boldogan felsikoltott:

— Mámá... mámá... mi ez? — visította boldogan.

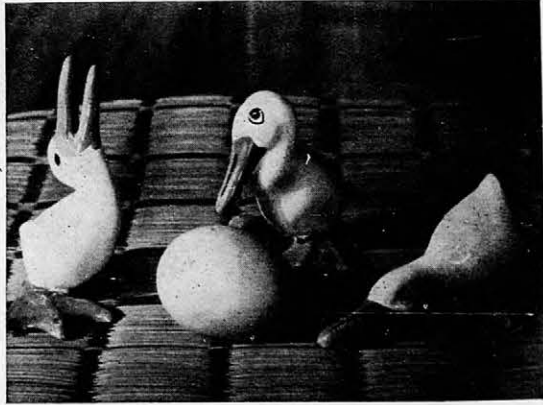
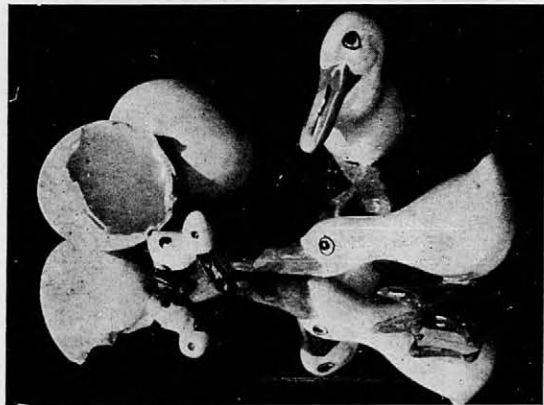
Mindketten odanéznek és látják, hogy a gyermek kezében ott a kő... a délutáni nap fényében csillog... villog... szikrázik...

— Ez az... itt van... a kő... a boldogság köve... Látod, János, mégsem hazudtam!

A férfi ámulva nézi a gyermekét... a kövel nem is törődik, csak a két sötét gyermekszemet nézi, amely az örömtől csillog, ragyog... sugárzik, rejtelmesen, sokatigézően... mintha maga a boldogság csodálatos drágaköve ragyogna benne...

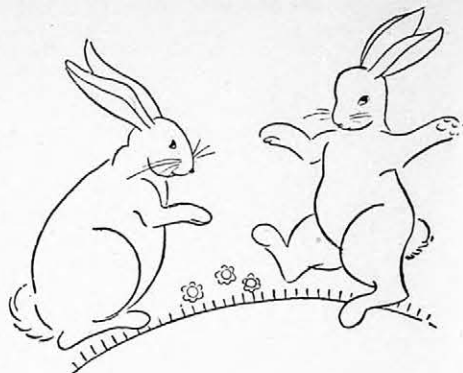
Traján réjtén szól a muzsika. Vidáman táncolnak a párok...

De János nem megy el a táncba...

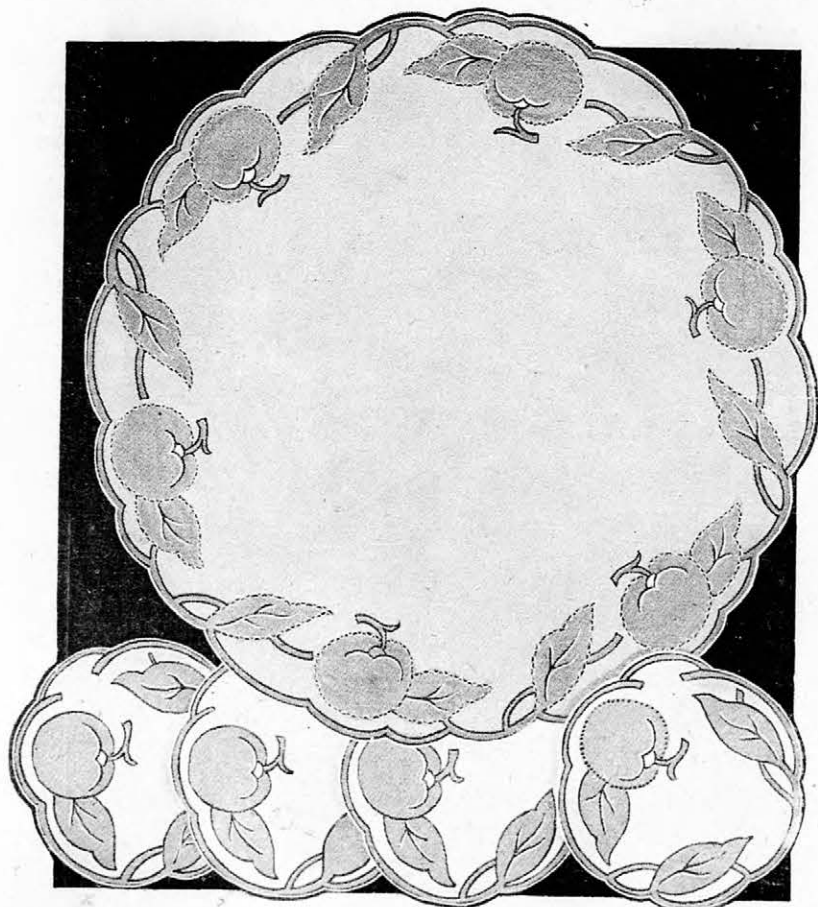

EGY CSÉSZE KÁVÉ MULTJA

Valamennyi tápszerünk közül a kávé története a legizgalmasabb, legmulatságosabb. Nem mintha oly sokezeréves lenne e história. Szó sincs róla!... Derék fekete italunk, a kávé bizony csak egyszerű kis parvenü az italok hierarchiájában. A nemes italok fel se vennék góthai almanachjukba, ha származásukról könyvet szerkesztenének. Különösen — lenézné a bor, s ez nem is csoda. Az italok e legelőkelőbb arisztokratája nemcsak a görög és északi mítoszokban szerepel (Inektárt isznak a görög istenek az Olimposzon, édes bort a nagyszakállú germán istenek a Walhalában), megjelenik azokban a történelemelőtti időkben is, amelyekről betűk helyett csak apró bronzok beszélnek. Megjelenik az ókori népeket megelőző etruszoknál, Itália őslakóinál, kiknek vázáin Bacchusok iddognak. ★ De nemcsak a bor nézhet a kávéra göggel. Ugyanily fenhéjjázóan tekinthet rá a tea is... Joggal!... Az ötezeréves Kína, ötezeréves gyermeke a legrégebb kínai dinasztiák törvényeiben szerepel a termelésére vonatkozó rendeletekben. Ilyen és ehhez hasonló évszámokkal nem dicsekedhet persze a kávé. Szerény zöld bogójával Európa a XVI. században ismerkedett meg akkor, mikor a spanyol Cortéz visszatért felfedező útjáról, Mexikóból. Am, aki azt képzeli, hogy maga a hadvezér nyújtotta át V. Károly spanyol királynak a kávé, az téved. Az első kávécsereje szerény potyautasként tette meg első útját Amerikából Európába. Az aztékoktól rablott kincsek listáján, nemcsak hogy szenzációként nem szerepelt, hanem egyáltalán fel sem soroltatott. Az első kávébokröcsköt ugyanis Cortéz egyik kapitánya hozta magával. A cserjék megérkeztek, — de, jaj! — a kapitány elfelejtette, hogyan lesz a zöld bogójából fekete ital. Ügylátszik kissé megzavarta esztét a szép azték hölgy, aki nemcsak Mexiko és a kávé számára nyerte meg a daliás spanyolt, hanem a bódító ópium számára is. Mindörökké elhervadt volna hát az első kávécsereje s az egész spanyol expedícióból nem maradt volna meg más, mint néhány hajórakomány arany s néhány véres emlék, ha nem szolgálja a kapitányt egy kíváncsi természetű matrész, aki figyelte gazdája szerelmi regényét. Ő bizony emlékezett a kávékészítés titkára

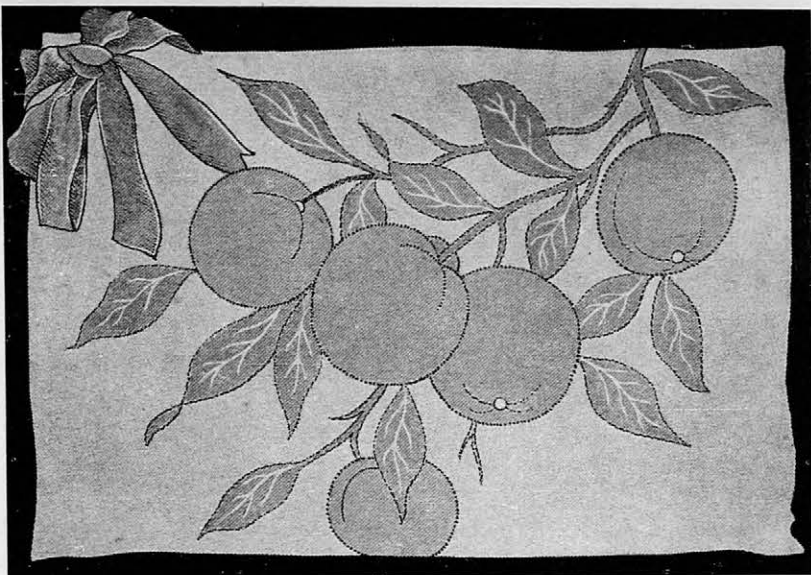
s noha vígan ellophatott volna mást is gazdája haciendájáról, csak néhány kávécserejét csent el... okosan... A szerény cserjék értékesebbeknek bizonyultak mindazon aranyrudaknál, melyeket a spanyol sereg zsákmányolt. ★ Egyelőre persze sok baj volt még a kávéval. V. Károly udvari orvosai leghatározottabban ellene szavaztak. Azték-varázsitalnak bélyegezték, méregnek, melyet Amerika leigázott lakói bosszúból küldtek Európába, hogy így, a távolból törjenek a spanyolok életére. Noha erre minden okuk meglelt volna, — soha förtelmesebb rablóhadjáratot, mint Mexikó meghódításának történetét! — a nobilis aztékoknak eszük ágában sem volt távolból mérgezni leigázóikat. Sőt páratlan kincset játszottak kezükre, mert — hiába átkozta ki az új italt az orvostudomány — az embereknek ízlett s Mexiko és Európa között megindult a kávékereskedelem. ★ A kávé fénykora azonban akkor kezdődött igazán, mikor keleten elterjedt a mohamedán vallás. Igen, ez a szerény kis bokor, egy próféta nevével is összeforrt. Mohamed, aki eltöltötte híveit a szeszes italoktól, megengedte a kávéivást. Megérezte bölcsen, hogy a stimuláló kávé jótékonyan hat majd az örök nyári melegben lustálkodó hívekre. Így lett a kávé Kelet kedvenc itala. A kávékészítés pedig művészet, melyet igyekezett elsajátítani minden mohamedán feleség, lévén a férjnek szíve-joga elkergetni hanyag nejét, ha nem ízlett neki a reggeli kávé. ★ Keleten termelték már a kávé, Európában azonban nagy luxusnak számított sokáig ez az ital. Hogy is ne lett volna luxus, mikor távol Amerikából s más messzi országokból szállították. Istambulból azonban egy napon világhódító hadjáratra indult a török szultán. Mint tudjuk, meg se állt Budáig. Évszázadokig ült szegény Magyarország nyakán. Győzők, legyőzöttek azonban e hosszú idő alatt eltanulták egymás szokásait s így történt, hogy a magyarok megkóstolták azt a furcsa italt is, melynek eddig csak a híre jutott el hozzájuk. «Hű, de remek!» kiáltották s Magyarország lett az első közép-európai kávéivó-ország. ★ A bé-

Rátétes terítő, hozzávaló kis terítőcskékkel. Leírása megtalálható kézimunkaurovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6. sz.)

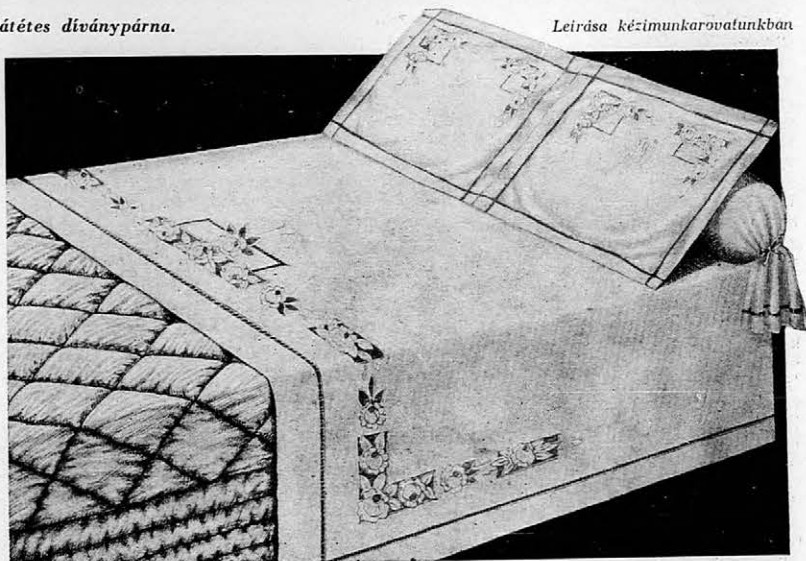
csiek akkor ismerkedtek meg a kávéval, mikor a török véres fejjel menekült városuk kapui alól s maga mögött hagyta a fejvesztett rohanásban a hadsereg kávékészletét. Ez a néhány zsák kávé tette Bécsset a híres kávézó várossá. A bécsiek azóta is ingadoznak a kávé és a fiatal-bor, a «heurige» között... De van, aki nem ingadozik, hanem — okosan — mind a kettőt választja. ★ A kávészenvédély Bécsből átterjedt Németországra is. Rosszkor tette ezt. A poroszok felett épp II. Frigyes uralkodott. Ez a kiváló uralkodó államosító szenvédélyben szenvedett. Monopóliummá léptette hát elő a kávépörkölést is. Kimondta, hogy ezentúl csakis államilag pörkölt kávéét ihatnak szomjas alattvalói. A hadsereg vakon engedelmeskedett a királynak. A nők nem engedelmeskedtek. A porosz háziasszonyok maguk pörkölték kávéjukat tovább is. Sőt, még nagyobb szenvédéllyel, mint eddig. A kávé — a javuló hajózás következtében ugyanis — mind olcsóbb lett. Az engedelmesség felháborította a királyt. De még jobban felháborította, hogy az államkincstárba nem folynak be azok az összegek, melyekre a pörkölési monopólium fejében számított. Megtiltotta hát a nyerskávé árusítását... Erre megszűnt a kávéfogyasztás... Mit volt mit tenni? Ismét engedélyezni kellett a nyers kávé árusítását. De ezúttal a király kifogott a háziasszonyokon: szaglőembereket szerződtetett. Ezeknek az volt a feladatuk, hogy házról házra járva kiszimatolják — a szó legszorosabb értelmében — hol pörkölnek kávé. A privát-pörkölőket súlyosan megbüntették. Miként végződött ez az új hadmozdulat, nem tudjuk. A királyt ugyanis a kávéhadjárat kellős közepéből ragadta ki a halál... Bölcs utódjának nem volt kedve ujjat húzni a nőkkal.

Bácskai Magda

Rátétes díványpárna.

Leírása kézimunkarovatunkban

Toledó díszítésű ágyhuzat.

Leírása kézimunkarovatunkban

Anyám

Én az álmok álmodója vagyok.
Kopottruhás, de nagyszívű szegény
Síró gyermekim ezek a dalok.

Anyám könnyeiből születtem én!
Szomoru fűz volt a bölcsöm fája,
Kesergő nótát altató zeném.

Fogantatásom szent éjszakája
Életre hívó nagy temetkezés,
Egy jajos gondolat a halálra!...

Életem útja arasznyi kevés.
Mosolyvetésem csak könnyet terem.
Arató részem gond és szenvédés.

És elbolyongok majd az életem.
Egy egy síkalyba beleful dalom.
Olyanná törpül emlékezetem,

Mint pusztaságon madárlábnyi nyom.
Vándorbotom jár majd mások kezén,
Kiket az élet szürke porba nyom.

Tömegek ajkán tovább sir zeném,
Milliók dala ez a fájdalom;
Anyám könnyeiből születtem én!

Domby Béla

Vászon díványpárna, színes hímzéssel. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz.)

A KÜRTŐKALAP VISZONTAGSÁGAI

A cylinder nemsokára jubilál: megünnepeli százhetvenötödik születésnapját. Lassan-lassan ennél ideje lesz, hogy minden előzetes bejelentés nélkül megjelent ez árnyékvilágban. Amíg azonban ilyen magas kort megért, sok viszontagságon esett keresztül és sokszor verték le egyesek fejébűbjáról.

A kürtőkalap 1760-ban tűnt föl Firenze utcáin. Olaszországból a tizennyolcadik század utolsó évtizedeiben került át Angliába, amelynek fővárosában egy quaker viselte először. A viselet angol eredete azonban a tizenhetedik század közepére nyulik vissza, amikor is Fox György angol polgár megalapította a quakerok felekezetét. Ez a tisztas iparos egyszer a mezőn járkált s ezközből úgy tűnt neki, mintha lelkében isteni szózat zendült volna, amely megjelölte számára az üdvösségre vezető utat. Ez az út a töredelmes bűnbánat útja volt, ehhez pedig az Istenlől való félelem és az Istenlől való reszketés vezette el az embert. Az újjászületett Fox búcsút mondott a mesterségének és hirdetni kezdte tanait, amelyeknek követőit reszketőknek, azaz quakeroknak nevezték el.

Az új hitvallás egynemű tanítása azonban beleütközött az angol állam törvényeibe, minélfogva a quakeroknak sok üldözésben volt részük. Felekezetük nem is kapott vallásszabadságot, csak évtizedek múlva, a tizenhetedik század végén, amikor egy dúsgazdag angol, Penn Vilmos csatlakozott hozzájuk. Penn a quakerok számára meg akarta venni az északamerikai Delaware nyugati partjain fekvő brit tartományt, s ezért tárgyalásokba kezdett az angol kormánnyal. Anglia trónján ekkor az élvővár II. Károly ült, akinek költséges kedvteléseire semmi pénz nem volt elég. A tartományt tehát eladták a quakeroknak, akik azt Pennről Pennsylvániának nevezték el. A reszketők most már az üldözés elől seregestül vándoroltak ki Pennsylvániába és ott külön

törvényekkel államot alapítottak, amelynek képviselői ma is napidíjat kapnak, hogy ne feledjék, miszerint ők a nép fizetett szolgái. Az otthon maradt, megfogatkozott számú hívek pedig Angliában terjesztették tovább a vallást, hirdetőik: külső szertartásokra nincs szükség; elég, ha valaki meghallja lelke mélyén a belső kijelentést, s akkor már az is taníthat a gyülekezeteiben.

Igy mult el vagy száz hosszú esztendő. Már III. György volt a brit birodalom uralkodója, amikor Londonban egy quakernek eszébe jutott, hogy az angolai reszketőknek külsőleg is tanúsítaniuk kellene az együvé-tartozásukat. Erre a célra a firenzei honosságú, fekete köcsöskalapot látta a legmegfelelőbbnek, annál is inkább, mert ezzel a vallásuk alapelvét képező puritán egyszerűséget is szembeállíthatta az akkor viselt kalapok színes divatjával. Annak rendje-módja szerint megrendelte tehát a kalapot, s amikor elkészült, fejébe csapta és kiment a londoni utcára. De bár ne tette volna! A szerencsétlen kürtőkalap sem a reszketők együvé-tartozását, sem a puritán egyszerűséget nem tudta kifejezni, ellenben valóságos feltűnést, sőt riadalmat keltett. Amint a «Times» akkor megjelent száma írja, a félnék emberek egyenesen megijedtek a cylinder ormótlán alakjától. A látvány olyan szokatlan volt, hogy néhány nő elájult tőle, egy gyermek pedig megriadva, a földre dobta magát s a karját törte. Végül is közbelépett a rendőrség és a puritán quaker ellen közszenháborítás miatt eljárást indított. Az ítélet maga is megállapította, hogy a kalap alakja alkalmas a félelemkeltésre.

A cylinder azonban nem hagyta magát. Egyelőre ugyan a közvélemény nyomásának engedve sutba került, de tíz-húsz év múlva újra megpróbálkozott az érvényesüléssel. Egy szép napon, 1805 nyarán újra fölült egy puritán quaker fejére és megsétáltatta magát London utcáin. Csakhogy ez a kísérlet ismét balul ütött ki. Sőt! Amíg az utcagyerekek és a hidegebbvérű járókelők csak gúnyolódtak a jobsorsra méltó köcsöskalapon, a vérmesebbek egyenesen nekiestek és viselőjével együtt összepüfölték. Am a bösz tömeg még ezzel sem elégedett meg: a cylindert quakerestől együtt a Themsebe akarták fojtani. Csak egy hajszálon mult, hogy a derék kalap-reformátor a népitélet elől kerekelt tudott oldani, bár a cylinder nélkül, amely a csöcselék kezében maradt s amelyen a végzet be is teljesült.

Telt-mult az idő. Közben Európán átúhánt a szabadság szele, a népsikraszállt jogciért és az elnyomott cylinder is újra követelni kezdte jogait. Angliában, persze, ismét torkába fojtották a szót, de nem úgy Franciaországban. Amikor híre szaladt a puritán kalapviseletnek, a francia forradalmárok fölkapták, mint az egyszerűség jelképét. Lajos

Fülöpnek, a «polgárkirálynak» uralkodása idején már vígan hordták a forradalmárok, később pedig, amikor Napoleon Lajos köztársasági elnökké választották, még jobban elterjedt a viselet. A kürtőkalap egyelőre csak azért nem hódította meg az egész világot, mert főként a népjogok hívei karolták föl. Az uralkodóknak emiatt támadt ellenszenvet visszavetette a cylinder terjeszkedését; többben eltöltötták tőle országukban alattvalóikat, sőt Sándor orosz cár kifejezetten forradalmi cselekedetnek minősítette a viselését.

Jó néhány esztendő viharzott még el, amíg a sok viszontagságon át esett cylinder kivívta teljes győzelmét. De végre mégis megbocsátották «forradalmi» bűneit, nem verték le többé senki fejébűbjáról, sőt igen előkelő viselet lett. Talán csak az a csodálatos, hogy éppen Angliában hódított a legjobban, ahol pedig eleinte olyan mély undorral fogadták. Abban azonban már semmi különös sincs, hogy Angliában még mindig erősen dívik, holott más országokban sokat veszített a népszerűségéből. De az angolok minden más népnél jobban ragaszkodnak a hagyományokhoz.

A brit birodalomban valóságos kultuszt öznek a cylinderviseletből és minden társadalmi eseményhez más-más fajtát írnak elő. Az ascoti lövésznyeknél és a nyári kerti ünnepélyeknél a szürke nemezből való cylindert hordják: ez a grey top hat. Szmoking mellé a ripszelyemből készült és összecsapható kürtőkalap, az opera hat jár. A leggyakrabban a rendes cylinder, a silk hat van használatban. Frakkhoz mindenféle ünnepségen ezt viselik. Az aranyifjúság akkor veszi fel először, ha az etoni egyetemre megy, mert az etoni egyetem polgárai hagyományosan silk hatban mutatkoznak be a tanév kezdetén. A bankok és nagyvállalatok pénzbeszedői viszont — hivatalos kiküldetésük idején — mindig cylinderben szoktak megjelenni.

Modern mintájú terítőeske. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszereshető a M. U. L. Kézimunkalibájában (Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám)

A különösalkakú, magas koponyafedő eljuttott európai diadalútján Magyarországra is. A múlt században becsülettel hordták már derék arszájaink a váci-utcai korszón, sőt Arany János meg is énekelte, mondván:

A kalapom cilinder,
Nem helmi csekélység,
Ha fölteszem: magasság,
Ha leveszem: mélység.

A kürtökalap tehát elég szép pályát futott be, amióta az első firenzei olasz föllette a koponyájára. A reszketők utódainak sem kell most már a népharagiól reszketniök, tőlük sem reszket már senki, bátran hordhatják a százhetvenöt éves cilindert. Ha ugyan nordják. Mert hogy a quakerek igazi hazájában, Pennsylvánia államában milyen érzülettel viseltek irányában, azt még az oknyomozó történelem nem derítette ki.

Ezzel szemben bizonyos, hogy Haitiban, amelynek egyik fele parlamenttel dicsekvő néger köztársaság, rettentően lábra, helyesebben fejrekapott a cilinderviselet. A derék gyapiashajúak olyan nagyúri grandezával hordják a jubiláns kürtökalapot, hogy az már több a soknál. A köztársaság komolyabb elemei meg is sokallották, hogy annyi gyönyörű bankó menjen ki tőlük Angliába cilinderért, s mozgalmat indítottak, hogy vagy cilindergyárt állítsanak föl, vagy cilinderadót vessenek ki. Most azután az egész világon, még Pennsylvániában is kíváncsian várják, hogy melyik tábor fog győzni, az-e, amelyik azt mondja: le a kalappal a cilinder előtt; vagy a másik tábor. Huray István

Hogy lesz a tavalyi ruhából divatos idei

Tavaszi divat...! Milyen izgatón, milyen varázslatos fogalom volt ez valaha! Régi időkben, mikor féltucat új ruhát, új kalapot jelentett a jólöltözködő nő számára minden évszak.

Tavaszi divat...! A varázs ma se halt ki egészen e két szóból. De a varázshoz sajnos társul szegődött a gond is... «Tavaszi divat» mondjuk s népszerű téli viseletünk: a ronc a homlokunk még jobban elmélyül. «Csak ne különbözzön túlságosan a tavalyi divattól, csak viselhesük a derék kis Háromévest, melyet tavaly oly bosszorkányos-ügyesen alakítottunk újjá!»

S mintha csak hallanánk, mintha csak értenék szívünk e hő óhaját, ránkmosolyog az idej tavasz s olyan ruhákat hoz, melyek csak árnyalatokban különböznek a tavalyiaktól.

A virágnak megtiltani nem lehet...

Hogy mingyárt a legfontosabbra térjek: az imprimé, ez a hűséges kísérőtársunk, divatos az idén is. De milyen divatos! Minden angol kosztüm kabátja alól imprimé-blúz nevet felénk. Persze aprómintás s inkább olyan, melynek díszgeometrikus ábra. A divat berkeiben kevés virág nyílik idén, tavasszal s ami nyílik, az is estélyi ruhákon nyílik, akár a lóbusz, mely holdvilágnál érzi magát legjobban. Am e virágoknak sem színe, sem alakja nem emlékeztet a valóságra. A nyári estélyi ruhák selymein álom-virágok fonódnak öserdei indákba. De azért persze a szerényebb növénynek se lehet megtiltani, hogy «ne nyíljon, ha jó a kikelet».

Fekete blúzselymeinket például vígan lepi el a pici sárga margaréták tömege. De divatos a zöld alapon viruló török-szegfű is. Az igazi kedvencek azonban — ismételjük — a geometriai ábrák: kockák, téglák, rombuszok. Kedvesek a fekete vásznakon táncoló tarka betűk is. Általában sok a vászonblúz az idén, s — mint tavaly és két éve — a blúz sötétebb színű, mint a kosztüm.

A pasztellszín halála.

Világos-szürke flanelkosztümünkhöz mely 1932-ben jött divatba s — akár a bor, minél tovább áll, annál jobb, — viseljük borvörös, vagy mélykék vászonblúzt, vagy sötétbarnát. Csak fehérét, vagy világoskékét ne viseljük hozzá, mert a pasztellszínű blúzok végkép kimentek a divatból. Am ez távolról sem jelenti derék Hófehérkénk halálát. Fessük borvörösre vagy safírkékre a fehér pikéblúzt s ezzel ismét az első sorba léptetjük, a divat-kreációk első sorába. Tavalyi szövetrohából kitűnően alakíthatunk új bolerós kosztümmöt, lévén a derék fölött végződő kurta kis boleró-kabát a divat legkedveltebb gyermeke az idén.

A harmadik.

Fekete szoknya, kis fekete kabátka, mely alól fehér-fekete imprimé-blúz látszik, csinos és olcsó ujjáélesztése a tavalyi szövetrohának. Legcsinosabb, ha harmadik szint is adunk hozzá. Például erős zöld sált, brosst, vagy övcsatát. Erről a harmadik színről ne feledkezzen meg, aki divatosan akar öltözködni az idén. Régi sötétkék vagy fekete crépe-romain, vagy szövetrohánk is könnyen válik divatossá, ha nyakban magas, varrjunk a nyakkivágásba két kis gallért jelképező, fehér anyagból készült háromszöget, kössünk dereka köré széles vörös selyemből készült szalagövet, mely hosszu rojtjal végződik — s kész az új, háromszínű tavaszi ruha.

Az új színek

Úgyes színkombinációk is felkeltik szekerénysírijából a már-már reménytelennek látszó tavalyi kosztümmöt, ruhát. Régi sötétkék ruhához csináltassunk angolszabású fáradt-rózsaszín vászonkabátot. A párizsi nagyszabók kollekciói számos sötét-kék-rózsaszín angol-kosztümmöt mutatnak. Új színösszeállítás a szürke-sárga is. Szürke sport-szoknyához sárga szetter, szürke kosztümhöz sárga blúz, azt mutatja, hogy a tavaszi kirándulásra induló fiatal hölgy, tisztában van az új divat kívánalmaival. (A «fiatal» szót szeretnők aláhúzni az előbbi mondatban. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a sárga-szürke színkombináció csak húsz éven aluliaknak áll jól. Sőt csak húsz éven aluli barnáknak.)

Viritő színű angol-ruha

A három vagy négyzetes angol szövetroha épp oly divatos idén, mint volt azelőtt. Új, kedves részlete a kis kétcentiméteres állógallér, mely elől kravátliba köthető. Ez a nyak-fazón újabb, mint az egyszerű, kerek kivágás, vagy a piké-kihajtó... Az idej puha szöveteiből készült angol ruha akkor boldog igazán, ha élénk piros, vagy levendulakék.

Szorgalmas hölgyeknek óriási lehetőséget nyújt a tavaszi divat. Csak elő kell venniök kötöttüket s biztos, hogy szebbnél szebb, sikkesebbnél sikkesebb ruha-kreációkkal lepik meg magukat. A kötött ruha sohasem volt divatosabb, mint idén. A külföldi nők oly komolyan veszik a kötött divatot, hogy kötöttüktől nem válnak meg egy percre se. A párizs-rivierai Kék-Expresszen, mely boldog békeidőkben milliomosnőket repített a tenger partjaira, most meg nem állnak a kötöttük s a folyosókon összeismerkedő hölgyek lázasan tárgyalják az új, újabb és legújabb kötött ruha-fazónokat.

B. M.

Hímzéssel díszített gyermekruhácska. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6. szám)

Horgolt gyermekruhácska. Leírása kézimunkarovatunkban található. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6)

Mr. S. F. Morse festőművész és a táviró-készülék

Amikor Samuel Finley Morse, a közepes tehetségű történelmi festő, 1833-ban, a párizsi Saint-Germain-boulevard közepén, nyári este volt éppen, ahhoz a házhoz ért, amelyben Claude Chappe 1805 jan. 23-án öngyilkosságot követett el: még a gondolatával sem foglalkozott annak a találmánynak, ami világ-hírűvé tette később a nevét. Ebben az időben még csupán úgynevezett optikai jelző-állomások voltak, furcsa tornyok, amelyek a mai vasúti jelzéseknek megfelelően próbálták a hírek közvetítését. Talán éppen azon a helyen, ahol ma Chappe szobra áll, Morse megkérdezte földijét: Charles T. Jackson, hogy mi volt az öngyilkosság oka? Jackson elmagyarázta, hogy Chappe találmányától elvitatták az elsőséget, ami annyira elkésértette a tudóst, hogy megölte magát.

— Olyan fontos volt az a találmány? — kérdezte Morse.

Fontos volt, magyarázta Jackson és az öngyilkosság oka az volt, hogy rábizonyították Chappe-re, miszerint már előtte, 1793-ban, Mr. Edgeworth, magánhasználatra, optikai táviró-összeköttetést létesített, London és Newmarket között.

— Hogy van az, — kérdezte részvétellel Morse, — hogy effélekről olyan ritkán értesülünk?

Jackson vállat rántott:

— Nem eléggé jelentősek és aztán nincs is megfelelő eszköz, a hír gyors továbbítására.

Morse elgondolkozva hallgatott...

Később, amikor a Pont de la Concorde-ra értek, másvalamit akart megtudni barátjától.

— Mi lesz akkor, — kérdezte és tekintette a Montmartre páris tetejére szegte, — ha esik, vagy havazik, vagy

köd van? Hiszen ilyenkor az optikai jelzések nem láthatók.

— Attól tovább foroghat a föld, — mosolygott Jackson. — Legfeljebb ki kell várni a napsütést.

Morse még mélyebben elgondolkozott, hogy milyen csodálatos találmány volna, ha valamivel át lehetne hidalni a ködöt, az éjszakát, az időjárás minden viszonyosságát, sőt talán magát a tengert... Ezekben a napokban sok szó esett egy másik Daguerre nevű festőművészről, aki egy Nepel nevezetű volt katonatisztel együtt, a napfény segítségével, kémiai úton tud képeket előállítani. Morse volt annyira őszinte önmagához és belátta, hogy 42 éves korára még mindig legfeljebb középszerű festőművész. Egyébként a festészet legfontosabb feladatát a portré-festésben látta és elhatározta, hogy tanulmányozni fogja Daguerre találmányát, hátha hasznát veheti. Ez ugyan súlyos nehézségekbe ütközött, de Morse most már Daguerre «művészetén» is törni kezdte a fejét. Keresztkérdések alá vette barátját és Jackson most már kedvenc tárgyáról, a villamosságról is ejtett néhány szót.

— Villamos képek, — csengett Morse újabb kérdése. — Portrék, tájképek, ilyenek még nincsenek?

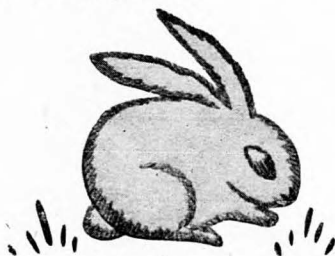
Jackson fölényesen legyintett a kezével: — Nincsenek. Valami Lichtenberg nevű ember kísérletezeit velük, de kevés eredménnyel. Ő ezt az erőt a villamosság magnetizmusának nevezte.

— Magnetizmus! — kérdezte Morse elcsodálkozva. — Hát azt ki fedezte föl? Jackson mosolyogva folytatta:

— A magnetizmus már nagyon régi. Ha jól emlékszem, Krisztus születése előtt 640-ben találtak egy mágneskövet. De meggyőződésem, hogy évezredek óta megvan ez az erő és már az ősember csodálkozva figyelte. Tudod, úgy volt ezzel is, mint a gőzzel. Mindig volt gőz a földön, sokkal korábban, mintsem az ember meg tudta zabolázni.

Morse lelki szemei előtt egy egészen új világ nyílt meg! Milyen egyszerűek lettek a jelenségek és a dolgok! Ettől a pillanattól kezdve Jackson megtalálta Morse-ban azt az embert, aki előtt büszkélkedhetett az akkor még alig ismert villamosságra és annak legkülönösebb megjelenésére: a «magnetizmus»-ra vonatkozó tudásával. Látta, hogy Morse a dolgok milyére akar hatolni és ki tudja, az ilyen hatalmas akarat nem produkál-e valami csodálatos új dolgot...

Jacksonnak is vissza kellett térnie Amerikába, elhatározta, hogy együtt teszik meg az utat. A «Western Bords» nevű vitorlásra töltött, hat hélig tartó tengeri utazás alatt Morse, Jackson jóvoltából, megtanulta a villamosság és a villamos magnetizmus elemi ismereteit. Samuel Finley Morse, a közepes tehetségű történelmi festő, valóságos új Kolumbusként érkezett az amerikai kikötőbe... Két évvel később pedig, 1835 őszén, Morse a newyorki egyetemen már előadást tartott és bemutatta találmányát, az elektromágneses távirókészülékét...

J.92 039

J 92039. Sportruha, színes csíkos műselyemből. A csíkozott anyag változatos felhasználása által a ruha érdekesebb. A gallér, a betét és a félhosszú ujjak felhajtott kis kizelője fehér selyempikéből készült. Az öv sötétkék pikéből. Anyagszükséglet: 3,90 m 95 cm széles anyagból.

J 92040. Bájos nyári ruha mintázott, homályos kreppből. Plisszírozott fodor díszíti a ruha alját

J.92 040

és ugyanilyen fodor hosszabbítja meg a felhosszú ujjakat. A blúz első részén berakásdíszítés. A keskeny állógallér nyakkendőcsokorral zárul. Piros bőrből készült deréköv. Anyagszükséglet: 4,40 m 95 cm széles anyagból.

J 92041. Egyszerű kis nyári ruha világoskék selyemvászonból (fehérneművászon). A rövidujjú blúz meghosszabbított része egymásra hajlik és gombokkal zárul. Elöl s hátul tüdelések díszítik a

ruhát. Fehér virágdísz. Anyagszükséglet: 4,60 m 80 cm széles anyagból.

J 92042. Elegáns délutáni ruha nyári napokra, nagy virágmintás, homályos kreppből. A széles vállrészek elől keresztiek egymást, egyszersmind derékövet is képeznek és hátul esokorban végződnek. Az alj és a vállrész fodrai plisszírozottak. Anyagszükséglet: 4,75 m 95 cm széles anyagból.

J.92 041

J.92 042

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

J 92043. Csinos ruhácska zöld marokénből, fiatal hölgyek részére. Bordürtüzelések emelik a ruha felső részét és díszítik a rövid ujjakat. Fehér pikégallér és öv. Anyagsükséglet: 3.30 m 95 cm széles anyagból.

J 92044. Egyszerű ruhácska, ferdén mintázott gyapjúmuszlinből, fiatal hölgyek részére. Fehér és piros szegély képezik a divatos szinkontrasztot. A félhosszú, lefelé szűkülő ujjak fehér, visszahaj-

tott közelében végződnek. Az egymáshajtott felső rész piros gombokkal zárul. Ferde zsebek, fehér deréköv. Anyagsükséglet: 3.40 m 80 cm széles és 0.60 m betétanyag a 90 cm szélesből.

J 92045 46. Elegáns délutáni együttes, fiatal hölgyek részére. A mintázott selyemmarokén ruha (J 92045) keskeny, plüssirozott szegélyek díszítik, melyek a kabát (J 92046) szegélyével harmonizálnak. A sima kabát középkék gyapjúsorsetből

készül. Nagyon divatos a kabát felül szűk, alul bő formája és különleges, négygombos szabása. Anyagsükséglet: a ruhához 3.65 m 90 cm széles anyagból, a kabáthoz 3 m 130 cm széles anyagból.

J 92047. Nyári ruhácska, mintázott műselyemből, fiatal hölgyek részére. Plüssszegély díszíti a blúz legömbölyített derék részét, valamint a könyököt takaró lefelé szűkülő ujjakat és vállrészt is. Keskeny zöld antilop-öv. Anyagsükséglet: 4.25 m 90 cm széles anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

J 92078. Világoszöld marokénból készült társasági ruha, elől végighúzódo betéttel, mely egyúttal a sorhúzásokat is tartja. A vállon rózsaszínű anyaggal bélelt elálló szárnyyszerű részek. Anyagszükséglet: 4.90 m 0.65 m betétanyag, mindkettő 95 cm széles anyagból.

J 92079. Nappali ruha mintázott selyemből. A frakkszerűen hosszabbított kazak éppen úgy, mint

az alj. részekből van összeállítva. Rövid, pufos ujjak, glokis alj. Anyagszükséglet: 5 m 90 cm széles anyagból.

J 92080. Szép estélyi ruha finomszinezésű klockból. A hosszú alj alul harangszabású. A díszes ujjak a vállakat szabadon hagyják és különleges ráncokkal bővülnek. Elöl húzott blüزرész sűrű gombozással. Anyagszükséglet: 4 m 95 cm széles anyagból.

J 92081. Elegáns estélyi együttes piros és fekete kreppszatínból. A kimonószabású aranylameából készült blúz a derékban húzott és egészen szűk. A kabátka kosztümszabású, emelt vállakkal. Az alj jobboldalt hasított. Anyagszükséglet: a kabáthoz 2.50 m, az aljhoz 2.20 m, mindkettő 95 cm széles anyagból, a blüzhöz 1.20 m 90 cm anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

J 92082. Bájos ruháska skótmintájú seviott-lól, fehér pikégarnitúrával és fekete lakkövvél 4-8 éves kislánykák részére. Anyagszükséglet: 1,80 m 95 cm széles anyagból.

J 92083/84. Pikégarnitúrával díszített gyapjúmuszlin ruháska 2-6 éves gyermekek részére. Anyagszükséglet: a kabáthoz 1,55 m, a ruhához 1,80 m, mindkettő 80 cm széles anyagból.

J 92085. Kangaruból készült ruha 6-10 éves fiúk részére. A kabát egysoros, hátul pánttal. Anyagszükséglet: 1,80 m 140 cm széles anyagból.

J 92086. Háromrészes ruháska skót anyagból, kék puplínból és fehér batliszthól. Anyagszükséglet: 1,65 m skót, 100 cm széles anyagból, 1 m kek és 1 m batlisz, mindkettő 80 cm széles anyagból.

J 92087. Nyári ruháska zöld gyapjúbatliszthól, piros és fehér anyagú himzésdíszrel 4-6 és 6-8

éves leánykák részére. Anyagszükséglet: 1,50 m 100 cm széles anyagból.

J 92088. Nyári ruháska mosóselyemből, puffos ujjakkal és sűrű ráncokkal, 10-14 éves leánykák részére. Anyagszükséglet: 3,50 m 80 cm széles anyagból.

J 92089. Muszlinból készült iskolaruha 6-10 éves leánykák részére. Fehér vászongarnitúra, keskeny öv és zsebek díszítik a ruhát. Anyagszükséglet: 1,90 m 80 cm széles anyagból.

A szabásminták a megrendeléstől számított 8 nap múlva szállíthatók. Megrendelés vissza nem vonható.

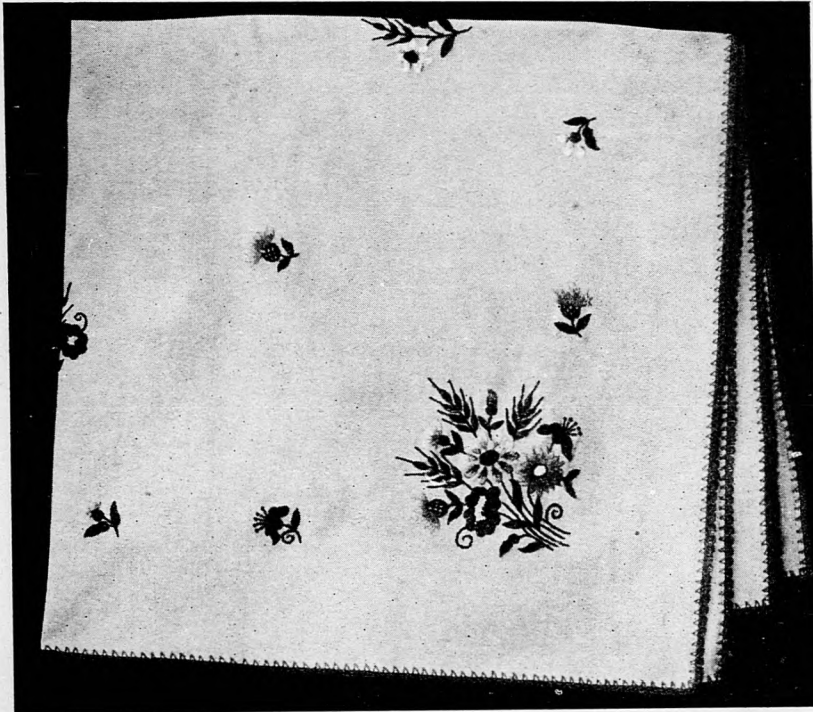
Minden ruha szabásmintája kiadóhivatalunkban kapható P 2.40 előzetes beküldése ellenében. Kosztüm szabásmintája P 4.80

Dolgos keze egy pillanattig sem pihen

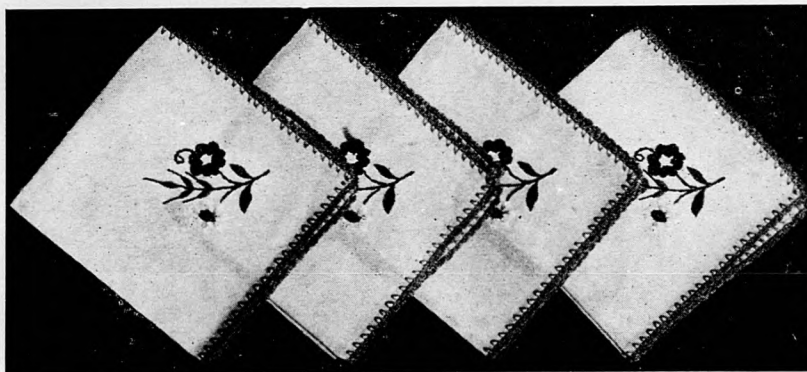
A hálószoba még homályban fekszik, de Ő már riadtan ébred: Még csak hat óra, de már sietve öltözik. Negyedóra múlva föllobban a tűz s vidám pattogással köszönti a felkelő Napot. Mozdulnak a gyermekek, mint a madárfiókák, ébrednek, pirinyó öklükkel kidörzsölik szemükből az álmot s fölragyognak a reggeli csillagok. Öltözik fűgén, rendezik a táskát s reggelhez ül a kicsi sereg, aztán indul a kis karaván Betűországba és a szegény asszony elégedetten fölsóhajt. De új munkahullám érkezik. Öltözködik a papa! Bizony, egy kicsit rendetlen és semmit sem tesz a helyére. Sebaj. — Szervusz! — Az ajtóig kíséri s kedves mosollyal bocsátja útjára a néhanapján zsöriülődő nagy Mogult... És dolgos keze fáradhatatlanul dolgozik tovább. Az ágyneműt kirakja, szellőzteti, söprögetne is, de előbb a piacra kell mennie. Veszi táskáját s kiballag szegényke a kofák birodalmába, jár-ke, mindennek a javát keresi, de kevés a konyhapénze s félénk mosollyal alkuszik. Zöltség s miegymás lassan a táskájába vándorol. Csattog a bárd, levágja az ő félkilóját is a mézsáros, egy kis csont még a tetejére s megy is már hazafelé, fáradt karján a táskát cipeli. A víz már gőzölög az aranypiros láng fölött, fölteszi az ebédet, s konyhájában ügyesen vegyészkedik. Aztán az ebédlet hozza rendbe, takarít, majd gondosan örködik a készülő ételek fölött. De jönnek is már a gyermekek az iskolából s ujságolják, hogy mi történt, s ki hogy felelt. De sietni kell! Mindjárt jön az ura is, igen, és kellemetlen arcot vág, ha nincs az ebéd az asztalon. Gyorsan terít, egyszerűen és ízletesen, hogy a kedvében járjon s lám, mire megérkezik, ott hűl és párolog már az ebéd idejében, az asztalon. Új munka! Válogatja a jobb falatokat az urának, ő vágja szét az ételt a gyerekeknek, ő vigyáz rájuk, ő eteti őket gondosan. Ő maga, szegény, amire hozzákezdhet, már kihűlt ételt kanalaz, de boldog, hogy kedvesei elégedett arcát látja. Asztalbontás után kiolvasta ujságját a papa s lefekszik egy kis ebédutáni pihenőre, vagy a

dolga után lát, magánmunkát végez, vagy kisebb üzleteket köt. A gyermekek már tanulnak odabent, ám a kicsikének nehéz a számolás, odaül hát és segít nekik, azután leül a kis székére s harisnyát stoppol, ahol tegnap félben hagyta, vasal vagy kézimunkázik, majd uzsonnakávét öntöget a gyerekek csészéjébe, s alkonyattájt kikérdezi a nagyobb gyerekek leckéjét. Anya, feleség, tanítónő, szakácsné, mindenes egy személyben, a szegény, küszködő, magyar asszony, de el nem hagyja panasza az ajkát; mártíri türelemmel végzi a hivatását és munkálkodik a családja jóvoltán. Ő a család éltető lelke s jóságos, önfeláldozó szelleme, ki lelki fényével s testi erejével áll a posztján, melyre Istentől rendeltetett! Teríti már ismét az asztalt s vacsorát ad kedveseinek. A gyermekek álmosan pillákolnak és megveti azágyat jó puhán, kétszer, háromszor is végig tapogatja, nehogy valami ránc vagy gyűrődés törje gyenge

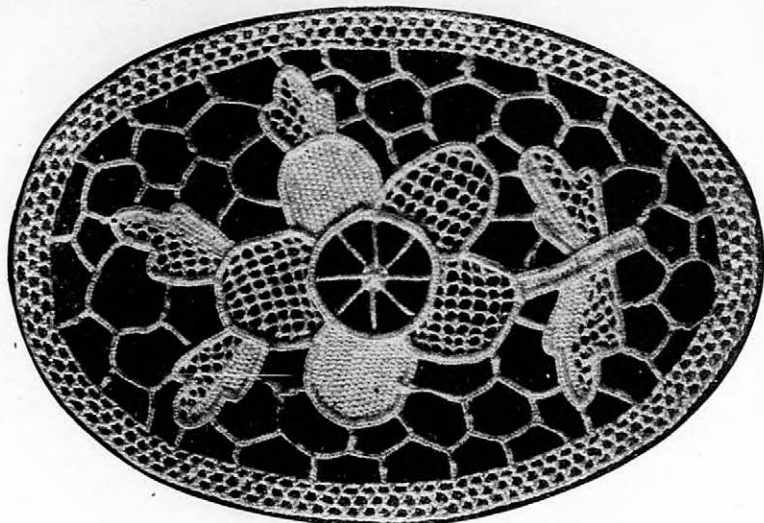
testüket. Aztán lemossa gyermekeit s ölében viszi az ágyukba, nehogy meghűljenek, betakargatja, megimádkoztatja és mesét mond nekik, míg álomba nem szenderednek. A papa is fekszik már, ő pedig rendbehozza a fürdőszobát, a vizes kendőket kitergeti és amikor a ház elcsendesedik, előveszi kis háztartási könyvét s fillérig bejegyez minden kiadást pontosan. Rend a lelke mindennek! Még egyszer körüljár a lakásban, megnéz mindent gondosan, és bezárja az ajtót. Igen, ő nyit ajtót, ő zár ajtót, ő kel legkorábban s ő fekszik legkésőbb. A jó Isten tudja, hogyan is bírja ki... Ot perce van estente, amit magára fordíthat, de azt is az álmából veszi el. Megmossa fáradt arcát a napi robot után s föllélekzik megkönnyebbülten. Csendesesen kengeti glicerinnel megrepedezett kezét. Ez a kicsi kozmetika az ő jutalma azért a rengeteg munkáért, amit végeznie kell. Ő, pedig milyen nehéz az anyák munkája! Nincs megállásuk, minden percüknek megvan a maga gondja és tennivalója. Ez az igazi perpetuum mobile! Dicsőség és hála neked, dolgozó asszony, te árvasorsú Mária!

Mezei virággal díszített asztalterítő és hasonlóan díszített hozzávaló szalvétácskák

Leírása megtalálható a kézimunkarovatunkban. A hozzávaló mindennemű anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (VI., Teréz-körút 6)

Alexandra Kropotkin hercegnő:

NE FELEDKEZZÜNK EL A DICSÉRETRŐL

Ha a szülők és feljebbvalók kevésbé takarékoskodnának a dicsérettel, az ideg-orvosoknak nem volna dolguk annyi beteggel, akik úgynevezett «alacsonyrendűség érzet»-ben szenvednek. Hiába, az emberi léleknek szüksége van arra, hogy sütkérezzék az elismerés napfényében, mert enélkül az önbecsülés súlyos betegségét kaphat.

A családi élet keretében ennek szükségességét a férfiak kevésbé képesek fel-féleszni, mint az asszonyok. Ha megfigyeljük a vidéki életet, az asszonyok hasonló panasszal hozakodnak elő. Egy ohiói jómódú farmer felesége ezt az érzését a következő szavakkal fejezte ki előttem:

— Száz év alatt talán beleszoknék, hogy minden, amit csinálók, magától értetődő és természetes. De az élet nagyon keserű és zord, ha az ember munkájáért soha egyetlen köszönő szócskát sem kap. Néha kedvem volna utánozni azt a feleséget, aki férjének marhafaggyút adott enni. Amikor pedig férje megkérdezte, hogy elment-e az esze, azt felelte: «Soha nem mondtál olyat, amiből azt láttam volna, hogy a különbséget észreveszed.»

Igen, ebben van az egész dolog lényege. Csodálatos, hogy majd minden férfi észreveszi, értékeli és szép szavakkal ki is fejezi más asszony külsejének szépségét, de saját feleségének éveken keresztül a figyelmesség legkisebb morzsáját sem ajándékozza. Nagyon sokszor ez lesz a féltékenység kiindulópontja.

Dr. Ira S. Wile, aki a nehezen nevelhető gyermekek kezelésével kapcsolatban rendkívül hasznos tapasztalatokat szerzett, beszámolt nekem egy nagyon érdekes esetről, amely a dicséret szükségességét, mint szabályszerű orvosságot, igazolja. Ikrekről volt szó, két fiúról. Az egyik nagyon élénk eszű, a másik szellemileg visszamaradt volt. Az apa felkérte őt, hogy állapítsa meg a tulajdonképeni okot. Amikor sikerült a gyermek bizalmát megnyernie, a kisfiú elmondott neki valamit, ami a hasonló esetek legnagyobb részére illik.

— Miért nem szeretnek engem úgy az emberek, mint a fivéremet? — kérdezte a kisfiú keserűen. — Ha ő csinál valamit, mosolyognak. Ha én csinálom ugyanazt, összeszidnak. Ügylátszik, én nem tudom olyan jól csinálni, mint ő. Dr. Wile közölte tehát a szülőkkel, hogy ne azzal próbálják a gyermeket feltűzteni, hogy állandóan összehasonlítják a másikkal, hanem ellenkezőleg: dicsérjék meg minden cselekedetét. A gyermek rövidesen meg is szerezte a szükséges önbizalmat és szellemi visszamaradottsága teljesen meg is szűnt.

A hivatalok világában is nagyon fontos és figyelemreméltó tényező az elismerés és dicséret. Újzsidó napján egy közismert milliionost, akinek büszkesége volt, hogy senkinek szolgálatát meg nem dicsérte, felejthetetlen tragédia ért. Főkönyvelője öngyilkosságot követett el. A könyveket előkeletesen rendben találták. A halott, aki legényember volt, a legrendezettebb viszonyok között élt. Egyetlen levél maradt utána, amit a főkönyvelő írt főnökéhez. Így hangzott:

„Harminc év leforgása alatt egyetlen elismerő szót nem kaptam. Elég volt...“

Mosoly-egyveleg

1. Mark Twain és a könyvkereskedő

Newyork városában Mark Twain egy könyvet akart vásárolni. A kereskedő négy dollárt kért érte.

— Helyes, — mondta Mark Twain, — ez a közönség részére szóló ár. Én azonban újságíró vagyok és joggal számítok mérsékeltebb árra.

— Feltétlenül, — felelte a könyvkereskedő, aki látásból ismerte a nagy humoristát.

— Én magam is író vagyok, — folytatta Mark Twain, — előbb regényt írtam. Remélem, ezen alapon is ad egy kis ár-engedményt.

— Feltétlenül, — válaszolta a könyvkereskedő.

— Tudja-e, — ömlött a szó Mark Twainből, — hogy részvényese vagyok a Könyvkereskedők Egyesületének? Ilyen címen is részesülhetek árkedvezményben.

— Feltétlenül...

— És ha megtudja a nevemet, még fog engedni az árból. Én vagyok Mark Twain!

— Részemről a szerencse, — mosolygott a kereskedő.

— Mit fizetek tehát a könyvért?

— Semmit, Mark Twain úr. Sőt még én fizetek önnek egy dollárt, amiért üzletemet megtisztelte. Parancsoljon!

A humorista felkacagott, érezte, hogy a könyvkereskedő lefőzte és most már szó nélkül lefizette a négy dollárt.

2. Amerikában

Az Egyesült Államokban választói népgyűlés, a szónok beszél:

— Nincs nálam óra és a közelben se látok órát és így nem tudom, hogy nem beszéltem-e kissé hosszadalmasan?

Az egyik hallgató keserűen így szól:

— Fordulj meg, öreg fickó. A hátad mögött lóg a kalendárium!

3. Elszólás

A hadosztályparancsnok szemlélt tart. Megáll az egyik őrmester előtt, aki hatalmas termetű, valóban imponáló külsejű, izmos férfiú.

— Nős?

— Igenis, kegyelmes uram!

— Gyermekek száma?

— Egy, kegyelmes uram.

A hadosztályparancsnok megvetően végignézi:

— Mi? Ilyen hatalmas ember és csak egy gyermek? Mióta házast!

— Féléve, kegyelmes uram, — szóla el magát zavarában az őrmester.

Valamit még akartam mondani...

Valamit még akartam mondani Néked, de látod, indult a vonat. S fény és árny nyelte el az arcodat.

Szívem szorította a pillanatot, De perc múlva már kilométerek Feszültek közöttünk. S tájak, emberek

Mögött tűnt el integető kezünk,

Talán örökre... Ki látja utunk?

Oh, mindig, mindentől így bucsuzunk

Szegény, szomorú, földi vándorok.

Végtelenbe nyuló sínek felett

Küldünk dadogó, bús izenetet,

Lehorgadt fejű, árván és sután

A füst után, a volt, a múlt után:

«Valamit még akartam mondani...»

Rumi Erzsébet

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Dr. Strilich Pál, sok ezer magyar cserkész „Polcsi bácsi” néven ismert első számú kedvence és vezére, érdekes leleplezést közölt magáról orvosbarátival a fogászati klinikán.

„Polcsi bácsi” sok jó tulajdonsága mellett a legnagyobb magyar levelező hírében áll. Saját töredelmes bevallása szerint nem kevesebb, mint legalább 150 emberrel áll állandó levelezésben a világ minden tájáról. Pénzét utolsó fillérig bélyegre költi. Legutóbb nagy kitüntetés érte Strilich Pált. Hónapok óta levelezett egy előkelő idős angol úrral, aki mellesleg az angol cserkészet egyik fő atyámestere.

Az öreg úr hosszú áradozó levelet küldött a napokban magyar barátjának. Soha életében nem látott hasonló esetet — mondja —, mint Strilich Pálé. Nem is érti, de nem is kutatja, hogy lehetséges, csak szívből gratulál és csodálkozik. Azon ámul el az angol úr, hogyan tanulhatott meg magyar barátja rövid idő alatt, amióta leveleznek — olyan tökéletesen angolul, hogy született és művelt angol gentlemaneket is megszégyenítően levelez. Olyan finom, válogatott kifejezéseket használ, hogy egy angol irodalmárnak is becsületére válnék.

A titok nyitja egyszerű. „Polcsi bácsi” ügyes csoportosításban saját mondatait küldi vissza az angol úrnak. Előszöki a régi leveleket, amiket Londonból kapott és kírja a legjobb mondatokat különböző összeállításban.

Perse, hogy el van ragadtatva az angol úr és nem is sejtí, hogy nagyrészt saját magával levelez és az ő tollából folytak papírra azok a „tökéletes, irodalmi” mondatok.

★

Matolcsy Mátyás országgyűlési képviselőnek kislánya született. A hír több egy egyszerű családi hírnél. A kiterjedt Matolcsy család a különböző ágakon évek óta fo-házkodik az égiekhez, hogy örvendeztesék meg a Matolcsy népes nemzetségét egy fiúörökösrel. A könyörgés mindezt ideig nem talált meghallgatásra. Minden Matolcsynak kislánya született. Most végre már nem kell félni, hogy nem lesz a Matolcsy névnek viselője.

★

Egy nagyon magasrangú úr házában fényes estély volt. Megjelent többek között a nyugdíjas miniszter szép lánya is. Éjjel után a miniszter-kisasszony bement egyik szalonba, ahol egy fiatal tiszt két hölgyvel beszélgetett. Odalépett a beszélgetők-höz és kérte a tisztet, hogy menjen fel az emeletre a táskájáért.

A tiszt udvariasan kitért a kérés teljesítésére elől:

— Ne haragudjék kérem, de nem tehetem. két hölgyvel vagyok, nem hagyhatom itt őket.

Talán maga sem gondolta komolyan, de egy furcsa megjegyzést tett az előkelő kisasszony:

— Mondhatom, hogy udvariasan viselkedik a hadsereg.

Eddig nem is lett volna még nagy baj. De belépett a szobába az előkelő kisasszony egyik hódolója, aki hallotta a párbeszédet és úgy látszik lovagias kötelességének tartotta, hogy azonosítsa magát a lánnyal. Véleményét nem rejtette véka alá, hanem a tiszthez fordulva, élő szóval is elmondotta.

Ebből rövid szóváltás támadt, amelynek során a főhadnagy kézzelfoghatóan vett magának elégtételt. A civil úr előszökte a legnagyobb érveit.

A jelen voltak szerint az ilyenfajta jelene- teket kevésbé előkelő környezetben vere- kedésnek nevezik.

Az azóta megindult lovagias ügyek jog- ják előttent, hogy kit mennyiben terhel felelősség a történetekért.

★

Özveggy gróf Apponyi Albertné elmenekült a csúnya esős tavasz elől a napfény há- zájába. Több hetet tölt Taorminában.

★

Nem gazdagodnának meg a pesti muzik a kedves békebeli gavallér Kállay Tamá- son. A napokban a következő kérdéssel fordult a klubban egy barátjához:

— Hallom kérlek, hogy van most valami új filmszínész? Gréta Garbónak hívják. Mondd, jó színész?

— Hát te nem ismered Gréta Garbót? — felelt a kérdezett meglepetten egy másik kérdéssel.

— Honnan ismerném? Nem járok én foly- ton moziba — válaszolta Kállay Tamás indignálódva.

★

Amilyen nehezen szánták rá magukat a férfiak a farsangban a nősülésre, olyan frissen és elevenen kötik most az eljegy- zéseket.

Ime egy csokorra való:

Oltay Károly professzor lányát Marian- net eljegyezte gróf Carlo di Strassoldo olasz tengerészhadnagy.

Schön Elly és Böck János mérnök jegy- esek.

Csengery Pálmát eljegyezte dr. Aigner Fe- renc ügyvéd.

Bencze Zsuzsi Okányi Endre földbírtokos menyasszonya lett.

László Melindát pedig Király Rudolf fogja oltárhoz vezetni.

★

„Millen idők! Millen fiatalok!” — kiáltot- tak fel kórusban bridsz-tea után hajnal- ban egy előkelő háznd az öregek.

Két szobát rendeztek be a bridszelnő- nek. A két szoba között fekvő házbárt fen- tartották a gyerekeknek, akiket jó zü- leik magukkal vittek a bridsz-teára.

Éjjel után egyik bridszelnő át akart menni a másik bridsz-szobába. Az út a házbá- ron keresztül vezetett volna, ha az ajtaja nyitva lett volna. De bezárták belülről. A kopogásra sem fordult a kulcs az ajtó- ban. „Ez a szoba a fiataloknak van fen- tartva” — kiáltott egy erélyes elutasító hang. Mit volt mit tenni, az öregek bele- nyugodtak a fiatalok döntésébe.

Réggel aztán olyan kócosan, konyakosan jöttek ki a finom kisasszonyok, hogy egy öreg gavallér megjegyezte:

— A mi időnkben így minden lány csak mint menyasszony távozhatott volna a házbárból.

★

Lázár Andor dr igazságügyminiszterék a husvéti ünnepekre Raguzába utaztak. Kárpáthy Kamillóék szintén. Viszont Szemző István a tavaszi eszések miatt lemondott tengeri útjáról. Titkos Ilona is megrendelte a hajójegyét, de utolsó pillan- tban visszalépett.

★

A pesti társasági élet a legravaszabb dol- gokat produkálja nap-nap után. Először megszületett a „nőragadás”, most már van egy „férfiragadás” eset is.

Az öreg grófnak telefonált egy csicsergő hang:

— Mondja, Mikike, tegnap délután mért nem jött el a moziba?

— Kérem szépen, ez tévedés lehet. En 67 éves nős ember vagyok. Velem akart mo- ziba menni? Azt hiszem kedves, hogy ösz- szetűeszt az unokaöcsémmel.

És előzékenyen megmondta a fiatal gróf címét.

A gróf levelet kapott a csicsergő hangtól:

— Fogadtam egy barátimmal, hogy meg- ismerkedem magával. Kérem, szerezz meg azt az örömet, hogy megnyerhessem a fo- gadást. Jöjjön el holnap délután ebbe a cukrászdába — állott a levélben többek között.

A gróf nem is válaszolt.

Néhány nap múlva sürgető levelet kapott: — Gyönyörűen vízben hagytok. Most leg- alább azt tegye meg, hogy gratuláljon írásban a névapomra. Bevallom, becsap- tam a barátómet, azt mondtam, hogy megismerkedtünk. Segítsen rajtam. Így könnyen megszabadulhat tőlem.

A gróf, hogy lerázza a hölgyet, táviratban szrencsét kívánt.

Válaszképpen jó kiadós levelet hozott a posta. A lány meghívta a családjához teára. Két meglepetés érte a gróft ezzel kapcsolatban. Először kiderült a levélből, hogy a lány édesapja igen befolyásos ál- lású előkelő úr, másodsor, hogy a kis- lány nagyon csinos.

Egyik meghívás a másikat érte. Kirándu- lásra, vadászatra, színházba vitték a gró- fót. Amíg egyszer a lány anyja célzást nem tett rá, hogy a gróf már nagykorú és „az embernek okosan kell megalapoznia a jövőjét”. A gróf még nem óhajtott ala- pozni, tehát nem jelentkezett többé... Elutazott vidékre.

Erre a kislányék hatalmas rózsacsokrot küldöttek a gróf édesanyja névnapjára. A grófné válaszában udvariasan megköszönte a figyelmet, amellyel ismeretlenül tüntet- ték ki, de azt is megírta, hogy túl ameri- kaiak izünek tartja ezt a betörési ki- sérletet.

A lány erre visszakérte a leveleit a gróf- tól. Visszakapta hiánytalanul.

A lány még mindig nem adta fel a csa- tát. Táviratozott a grófnak:

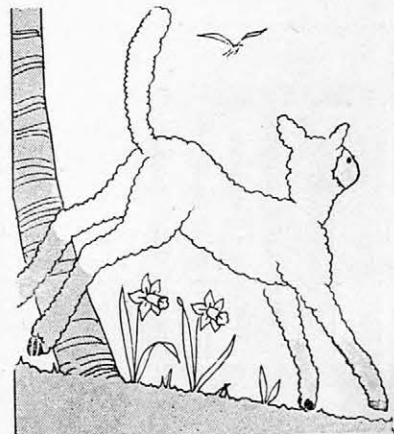
— Régi szeretettel gondolok rád és várlak.

A fiú nem is válaszolt.

A mama két hét múlva ajánlott levelet küldött a grófnak és meginvitálta egy hosszú déli tengeri útra, mondván, hogy „maradjon minden a régiben”.

Ezzel a gróft úgy elvadították, hogy kül- földre utazott három hónapra.

Túlbugzó mamák tanuljanak ebből a ku- darcból egy kis diplomáciát, óvatosságot és tapintatot.

Valóban megtörtént, hogy

II. György angol király trónbeszédét az egyik londoni újság olyan megváltoztatott formában közölte, hogy az elhangzott szónoklatra alig lehetett ráismerni. A lap kiadója ezért el akarta csapni az illető szerkesztő urat. Amikor a király erről tudomást szerzett, így szólt:

— Remélem, hogy a kitűnő szerkesztő úrnak nem lesz bántódása. A megjelent beszédet ugyanis lényegesen jobbnak találom, mint a magamét...

◆ Beethoven és Goethe együtt sétáltak egy üres fűrdőhely árnyas útjain. Goethét kellemetlenül érintette, hogy minden szemben jövő mélységes tisztelettel köszönti őt, amit neki viszonzni kell.

— Ne törődjék velük, kegyelmes uram, — vigasztalta Beethoven, szelíd gúnygal. — Hátha nekem köszönnek az emberek.

◆ H. francia diplomata egy indiánt látott vendégül, párizsi palotájában. Többek között pezsgőt is bontatott, amelynek habja zúgva futott ki az üvegből. Az indián kézzel-lábbal fejezte ki mélységes csodálkozását.

— De hát mi különös van ebben? — kérdezte mosolyogva a diplomata.

— Nem azon csodálkozom, hogy úgy kifut az üvegből, — felelte az indián, — hanem azt nem értem, hogyan lehetett bezárni?

◆ Napoleon nagyon hiú és büszke volt mérhetetlen gazdagságára. Az egyik fényes udvari bálon, a meghívott vendégek sorában egy dúsgazdag párizsi kereskedő felesége is megjelent. A császár azonnal hozzá sietett és kissé katonás hangon kérdezte:

— Ön Madame Cardon?

— Én vagyok, Sire.

— Tényleg olyan gazdag ön, asszonyom? — Úgy van, Sire, — hajolt meg a párizsi kereskedő felesége. — Nagyon gazdag vagyok. Nekem ugyanis tíz élő gyermekem van.

AMIG ELJÖN AZ IGAZI

REGÉNY

Az expresszvonat hirtelen zökkenéssel megállt. Valaki megrántotta a vészféket. Az ülések feletti hálóból néhány bőrönd lepotyogott a váratlan, heves rázkódástól, az utasok feje összekoccant, többen lefordultak ülésükről. Félig álomba merült asszonyok ijedt sikoltással ugrottak fel. Az arcok halálsápadtak voltak.

— Össeütközés! — rikoltotta valaki.

A folyosón rémült emberek rohantak végig.

— Kisiklottunk! — bömbölte egy mély bariton.

Sokan felrántották a vonat ajtaját és kiugráltak. Gyermekek sirtak és remegve kapaszkodtak szüleikbe.

— Kalauz! Kalauz! — kiáltották mindenfelől.

Az egyenruha tekintélye egyszerre megnövekedett. Csodát és rendet vártak a kalauztól, aki sietve ment végig a vonat folyosóján és minden kupéba külön benyitott.

— Mi történt? — kérdezték tífzelől is.

— Még nem tudom! — vonta vállát. — Valamelyik utasnak történetet baja!

— Gyilkosság! — röppent fel az újabb vészhiír. A fantáziák viharosan működtek. Az egyik második osztályú kocsiból halotthalvány fiatal lány lépett ki. Jóformán gyermek volt még. Legfeljebb húszéves. Egész testében remegett a rémülettől.

A kalauz gyakorlott szeme azonnal észrevette és hozzá sietett.

— Ön húzta meg a vészféket? — kérdezte.

— Igen! — dadogta a fiatal lány.

— Mi történt?

— Nem tudom... nem értem... kiraboltak!

— Hogyan? Kicsoda?

A fiatal lány hirtelen sírni kezdett. Mintha szörnyű ijedtsége oldódott volna fel a könnyekben. Nem tudott megszólalni. A kalauz bedugta fejét a kupéba és nyomban visszaugrott.

— Kloroform! — mondotta meglepetten.

Zsebkendőbe fogta orrát és felrántotta a kupé ablakát. Az utasok kíváncsian torlódtak meg a folyosón. Mindenki a szenzáció központjába került zokogó lányt nézte. Egy idősebb hölgy éppen jegyezte meg:

— Így jár az, aki ismeretlen férfiakkal flörtöl a vonaton!

— Modern nevelés! — dörmögte egy pápaszemes kővér úr. — Magányosan utaztatják a fiatal lányokat!

Az egyik férfi szemtelenül hunyorított társa felé:

— Szavamra mondom — sügta — negyedórája errefelé mentem, akkor a fülke ablaka le volt függönyözve!

— Ah, ismerjük az ilyen utazó tolvajok trükkjét! — jegyezte meg egy elegáns úr, aki térdnadrágot és monoklit hordott. — Előbb flörtölnek, elszédítik a hölgyeket és azután egy óvatlan pillanatban kloroformos zsebkendőt terítenek az arcukra...

— Persze, csak azokéra, akik hajlandók ilyen kalandokba bocsátkozni! — mondotta az idősebb hölgy és megvető pillantással mérte végig a síró lányt.

— Gyerünk! Miért állunk még? Nincs kedvem lekésni üzleti tárgyalásaimat egy ifjú utitársnőnk gáláns kalandja miatt! — jegyezte meg egy ideges úr.

A fiatal lány vérvörös lett. A kalauz visszatért.

— Jegyzőkönyvet kell felvennünk az esetről kisasszony! Mondja el kérem hogyan történt?

— Lausanne után a második állomáson egy elegáns úr szállt a kupéba!...

Stühmer ujdonság

TIBI

c s o k o l á d é

— Ahá! — mormogták elégedetten az utasok.
 — Bemutatkozott? — kérdezte a kalauz.
 — Kérem — tiltakozott a fiatal lány — velem nem lehet vasúton ismerkedni. Én Madame Xénia Veronika leánynevelő intézetének voltam a növendéke és a vizsga után utazom haza édesanyámhoz, Magyarországra... Bényey Márta a nevem...
 — Arról az ismeretlen úrról tessék beszélni...
 — Próbálkozott ismerkedni, de én nem törődtem vele. Egy könyvet olvastam... A könyv — sajnos — unalmas volt és kissé elszundítottam... Akkor történetet... Szörnyen fáj a fejem... Alig volt annyi erőm, hogy megrántsam a vészféket...

— Még elég olcsón úszta meg! — mondta a kalauz. — Az én vonalamon már előfordult, hogy az ablakon dobták ki a kifosztott utast. Mijét vitték el?

Márta megint zokogni kezdett.

— Mindent! Összes ruháimat... A két táskámat és a pénze-
met...

— No, én nem merném tűzbe tenni a kezemet ezért a lányért! — dörmögte az idős hölgy. — Lehet, hogy valami újfajta trükk. Összebeszél az a bizonyos férfival, aki a cinkosa lehet. Megjátssza a kifosztott áldozatot és részvétet kelt maga iránt. Így lehet legolcsóbban utazni!...

— Egy fillérem sincsen! — zokogott Márta. — És csak holnap este érkezem Gyopárosligetre... Budapestnek kell átszállnom és csak Pestig válthatom jegyet, mert úgy olcsóbb, mintha svájci frankkal fizetnem volna. Még sürgönyözni sem tudok és... a táskámban volt az ennivalóm.

— Ah kérem, harminchat óráig éhezni nem olyan nagy dolog. A háborúban egyszer három napig nem volt egy falat sem a számban és azt is kibírtuk! Örüljön, hogy a vasúti jegyét és az útlevelét magánál hagyta az illető úr. Ez is bizonyítja, hogy hivatásos vasúti tolvaj volt. Csak azok gondolnak ilyen finom részletekre. Egy kezdő, vagy amatőr tolvaj durván és kíméletlenül mindent elvitt volna... Menjen vissza a kupéjába és próbáljon aludni, kisasszony. Most már nyugodtan teheti. Nem kell semmire sem vigyázni!

Az utasok röhögtek a gyengédtelen tréfán. Márta könnyeit törölgetve, visszavonult.

Nagyon szomorú és letört volt. Pedig milyen boldog hangulatban szállt reggel a vonatra. Szeme a szemközti ülés feletti hálóra tapadt. Abban még ott feküdt a nagy fehér rózsákból és szekfüvekből kötött csokor, mellyel barátai búcsúztak tőle. Egy skatulya csokoládét is kapott, de az, fájdalom, az elrablott bőröndben maradt. Nagy ölelkezés és csókolózás volt a pályaudvaron, fogadalmak röpködtek, hogy szorgalmasan fognak egymásnak írni... Istenem, két évi együttlét után egy kicsit fáj a szíve, hogy el kellett szakadnia ennyi kedves pajtásától, svéd, angol, francia és amerikai lányoktól, akik most, a záróvizsga után, mind szétröppennek a világ minden tája felé. De egyiknek az útja sem visz olyan mesés helyre, mint az övé. Márta képzeletében a hosszú távollét után a földkerekség legszebb pontjának tűnt fel Gyopárosliget, ez a Mátrában megbújó bájos üdülőhely, melynek gyönyörű fenyvesei közül fehérén és karcsún világított ki a Bényei-penzió. Őzvegy Bényei Bálintné négy év óta egyedül vezette a penziót. Okos, modern gondolkodású nő volt, aki tisztában volt azzal, hogy az üzletet csak úgy fejlesztheti, ha lépést tart a fejlődő ízléssel és változó viszonyokkal. Mártát előbb egy évre Angliába, majd Lausanneba küldte, hogy tőkeletesen elsajátítsa az angol és francia nyelvet és megtanulja a külföldi konyhák fontosabb titkait. Magyarországon egyre nagyobb mértékben növekszik az idegenforgalom és már nemcsak Budapestnek, hanem furdőhelyeinknek szépségét is kezdik felfedezni. Az okos penzió- és szállodatulajdonosoknak tehát sürgősen be kell rendezkedniük az idegen ízlésére és igényeire.

Déli tizenegy óra felé Márta rettenetesen megéhezett. Reggel hat óra óta egy falatot sem evett. Az intézetben megszokta a bőséges villásreggelit és a gymra be volt idegezve a szabályos étkezésekre. Talán, ha mellette lett volna élelmiszeres csomagja vagy pénztárcája, nem is lett volna olyan kínzó ez az éhség. De most rémületen gondolt arra, hogy másnap délig nem tud még egy zsemlyét sem vásárolni. Az ideges félelem — ezt már mindenki magán tapasztalhatta — százsorosra nagyítja a bajt. Márta egyszerre úgy érezte, hogy a gymra ég, szédül, egyre növekvő gyengeség fogja el. Elkeveredve gondolt arra, hogy édesanyja e pillanatban talán harminc vagy negyven vendég részére főzet hatfogásos ebédet és ő éhhalálra van ítélve. Csak Budapestig bírja ki... Majd a pályaudvaron a missziós nővérek segítségét kéri. Táviratozni fog anyjának és sürgőnyileg pénzt kér. A távirat költségeit a nővérek bizonyára előlegezni fogják...

A kupé ajtaja hirtelen kinyílt és egy szürke angol útiruhába öltözött elegáns férfi lépett be.

— Bocsanat, kisasszony — mondotta kedvesen mosolyogva —, e pillanatban hallottam a kalauzot, hogy micsoda szerencsétlenség történt önnel. Ügyebár, ön az a magyar hölgy, akit kiraboltak?

— Igen... én vagyok! — mondotta zavartan, elfogódott hangon Márta.

Egy bogaras ember naplójából

IGAZSÁG ÉS HAZUGSÁG:

Szomorú, hogy milyen kevesen vannak, akik nagy igazságokért küzdenek. De sokmillió azoknak a száma, akik egész életükben — apró hazugságokért harcolnak.

MŰLT ÉS JÖVŐ:

Furcsa, de mégis hányszor fordul elő, hogy a nagy jövőnek útját állja a — kisinyes múlt.

ÉLET ÉS KOMÉDIA:

Meglepő, hogy emberek mennyire szeretik a látványos revüket. Kissé gúnyosan azt is mondhatnók, hogy nem szeretik hallani, hanem annál inkább akarják — látni a «meztelen» igazságot.

IFJÚSÁG ÉS ÖREGSÉG:

Nem lehet elégszer figyelmeztetni a mai fiatalokat, hogy ne vitatkozzatok az öregekkel! Nincs jogotok hozzá és a vesztekek ügyis csak ti lesztok. Mert az öregek már voltak fiatalok, de ti, ifjak, még nem voltatok — öregek.

MŰLT ÉS JELEN:

Feltűnő, hogy napjainkban mennyien irnak történeti műveket és milyen népszerűek ezek az alkotások. A magyarokat végtelen egyszerű: érdeklődésünk azért fordul a történelem felé, mert a — jelent képtelenek vagyunk megérteni.

FÉRFI ÉS NŐ:

Érdekes tünet, hogy a férfi majd mindig azért változtatja helyét, mert — máshová akar eljutni. A nő pedig legtöbb esetben azért, hogy máshol is — megmutassa saját magát: a szépségét, a varázsát és az eleganciáját.

ELADÁSI ÁRAK: óriási tubus P 1.-, rendszeres tubus P —.70. Minden szaküzletben kapható

Titok

Nők tiszta teintjüket gyakran csak annak köszönhetik, hogy emésztésükre kellő figyelmet fordítanak. Használjon Ön is D a r m o l t, hatása kitűnő.

DARMOL

Beszéljünk egyszer a férfiakról

Vannak férfiak, akiknek nemcsak a ruházódását, hanem — izlését is a szabójuk diktálja.

Az igazi gentleman semmivel nem akar feltűnni. De még a — feltűnni nem akarással sem.

Azt mondják, hogy a tiszta ember mindig tiszta. De azért mégis tandócsos minden reggel — tiszta gallért venni.

Az egyéni izlés sokkal fontosabb szerepet játszik az esti öltözködésben, mint a napnali ruházódásnál. A középosztályú férfiak azonban ne feledje el, hogy a polgári ruházódás iratlan törvénykönyve nem ismeri a kötelező — szmoking-paragrafust.

Az új ruha súlyos veszedelembé sodorhatja a megdöbbenett férfit. És pedig, amikor a — szabó pénzbeszedője kopogtat ajtaján.

A legválságosabb időkben is vannak optimisták. Ezt rögtön elárulják — nyakendőjük vidám színeivel.

Vannak rossz izlésű férfiak, akik az olyan harsogó színeket kedvelik, hogy öltözködésük szinte kiált a — csendrendelet után.

A valamikor jobb sorsot látott férfiaknál rendszerint már csak a ruhaszövet emlékeztet a hajdani — csillogásra.

A szép nyakendő olyan, mint a szép asszony. A férfi nem szívesen látja, ha — más férfi nyakát öleli körül.

— Engedje meg, hogy bemutakozzam. Dacsó György vagyok, az ön honfitársa. Azt hiszem, természetesnek fogja találni, hogy felajánljam szolgálataimat. Hallom, hogy nemcsak csomagjait rabolták el, hanem a pénztárcáját is. Boldog volnék, ha rendelkezne az enyémmel. Mennyit parancsol?

Márta elpirult. Egyszerre elmúlt az éhsége. Úgy érezte, hogy semmire sincsen szüksége.

— Nagyon köszönöm — dadogta —, de igazán nincsen semmire szükségem. Tulajdonképpen nem is szabad semmit sem ennem. Elrontottam a gyomromat. Az orvos huszonnégyórás koplalást rendelt...

A férfi mosolygott.

— Nem haragszik? Maga egyáltalában nem úgy néz ki, mint aki elrontotta a gyomrát. Nem akar pénzt elfogadni egy ismeretlen férfitől. Pedig ezúttal logikus volna. Egy ismeretlen férfi elvitte a pénzt, egy másik ismeretlen viszont kölcsönt ajánl... De mindentől eltekintve... kötelességem segítenem egy bajbajutott kis honfitársnőmön! Honnan jön?

— Lausanneból!

— Ah, Lausanne! A leánynevelőintézetek központja. Azt hiszem, az egész világon nincsen annyi bakfis, mint ebben a boldog kis svájci városban. Ez a világ szabadalmazott bakfiserlelője. Úgy tenyésztik itt a szép lányokat, mint Hollandiában a tulipánokat. Egy ilyen magamhoz hasonló gonosz világcsavargó nem is mer oda menni. Kénytelen beérni Párizsba... Ahol viszont egyáltalában nincsenek bakfisok.

— Maga Párizsban volt?

— Igen. Ha az ember válópera után van, leghelyesebb, ha Párizsban próbál kissé felüdülni. Az ember fellélekzik és élvezni akarja az újra visszanyert szabadságát.

— És ez persze sikerült? — kérdezte kissé élesen Márta.

— Na, ahogyan vesszük. Mondjuk: nem egészen! Egy kissé egyhangú volt. Ameddig az ember nem lesz szerelmes, minden nőt egyformának talál. Ugyanaz a banális beszélgetés, felületes flörtök...

— És miért ábrándul ki akkor, ha feleségül vette?

Dacsó nevetett.

— Hátha nem is én szakítottam, hanem belőlem ábrándultak ki? A mai nők sokkal követelődőbbek, mint a férfiak. Szeszélyesek, önállóak és megvetik az érzelmességet. Az én menyasszonyom például...

— Menyasszonya? Az előbb válásról beszélt!

— Nem, kérem... csak vőlegény voltam. Egy orvosnőbe voltam szerelmes. Én ráam egészen sajátos hatással van a női diploma. De valahányszor megcsókoltam, vagy szerelmet vallottam neki, nevetett rajtam és latin szavakkal magyarázta, hogy miféle ideghatásokat észlel rajtam. Képzelve el, milyen kínos, ha a legizálóbb szavak közben megfogják a pulzusunkat. Ezért rohantam Párizsba a szakításunk után. Valódi húsból és vérből való nőket kerestem, akiknél az ész még nem ölte meg az érzéseket. De itt meg... hogy is mondjam... túlságosan egyoldalú találásban kaptam az érzéseket. Hiányzott belőlük a szív, lendület, őszinteség... a szerelem! Én azt hiszem, ezt nem is találja meg máshol az ember, csak fiatal lányoknál. Akiket még nem tett cinikussá a társaság... Olyanoknál, mint például maga! De bocsásson meg, azt hiszem, magával most sokkal stílusosabb evésről beszélni, mint szerelemről. Ha megengedi, hozok néhány szendvicset... E szavak után Dacsó meghajolt és gyorsan eltűnt az étkezőkocsi irányában. Márta egészen felélénkülve nézett utána. Tetszett neki a fölényes, rokonszenves férfi, aki ilyen kedves közvetlenséggel kapcsolódott be magányosságába.

Dacsónak két vagonon kellett átmennie az étkezőkocsiig. Az egyik elsőosztályú fülske előtt megállt, gyorsan körülnézett, azután belépett. Nagyon elegáns, platina-szőke, vérvörösmű, műszempillás, tussal rajzolt szemöldökű fiatal nő ült a vörös plüsspárnákon.

— Nos, már elintézte a honfitársnőjét? — kérdezte könnyed gúnnyal.

— Még nem... Egy kis ebédet állítottak össze szegénykének az étkezőkocsiiban és akkor nyomban visszajövök magához...

— Oh, micsoda irgalmasszívú férfiú! Mondja, George, nagyon csinos a kirabolt hölgy?

— Istenem... maga például sokkal szebb!

A hollandi cicakiállítás díjat nyert magyar cica. (Ifj. Üveges J. fototechnikus felvétele.)

Hasznos

husvétii
ajándékot
fehérműt, zsebkendőt,
pongyolát, jour terítőket

Mössmer-

cégnél,

Váci-utca 1. szám

vásároljon

— Hizeleg, hogy ne tegyen féltékenyül!

— Hát nem a maga kedvéért hagyta ott hamarabb Párizst? És nem maga miatt megyek Bécsbe, mert most oda szerződött?

— Maga a legkedvesebb csirkefogó, George, akivel életemben találkoztam. Eszményien tud hazudni! Most például el akarja velem hitetni, hogy szerelmes belém. Szerencséje, hogy nem veszem komolyan...

— Hát nem szeret engem?

— Attól még messze vagyunk! Én például a maga kedvéért nem utaznék Párizsból Bécsbe, ha nem kötne oda a szerződésem is...

— Nem bízik bennem?

— Nem! Látja, ezt legjobb így őszintén elintézni...

— De esküszöm, Paulette...

— Ne esküdjön, barátom, enélkül is elhiszem, hogy maga valóban hiszi azt, amit mond. Mert maga még önmagát is becsapja. Ha egy csinos nővel találkozok, öt percen belül beléseret. Mondja, nem szerelmes még a magyar hölgybe?

— Ne beszéljen bolondokat!

— Csodálom. Kezdek elbizakodni. De feledkezzen meg az ebédéről. Ne hagyja éhenveszni pártfogoltját!

— Azonnal jövök! — mondta Dacsó.

— Rendben van! — nevetett Paulette. — Félóra szabadságot adok. Ha addig nem jön vissza, tudni fogom, hogy megcsal és maga után megyek. Képzelve, micsoda botrány lesz, ha ismét meghúzzák a vérszféket. Mert lehet, hogy bájos honfitársnőjének esetleg kikaparom a szemét!

Dacsó olyan hatalmas élelmiszeres csomaggal tért vissza Mártához, mintha többnapos expedícióra indult volna a Szaharába. Teljes sült csirkét, fél tortát, rengeteg szendvicset, egy üveg bort, gyümölcsöt rakott az elámult lány elé.

— Boldogabb lettem volna, ha mindezt együtt fogyaszthattuk volna el az étkezőkocsiban, de tudom, visszautasította volna meghívásomat! Maga most a vonat szencziója, mindenki figyelni és bizonyára kínos lett volna velem nyilvánosan mutatkozni...

— Ennek ellenére nem mondok le az együttes ebéd lehetőségéről! — mosolygott Márta. — Maga most Budapestre utazik?

— Nem. Előbb még Bécsben van néhány hétig dolgom.

— Hát ha visszakerül Magyarországra és egy kis szabadsága lesz, látogasson el Gyopárosligetre. Anyusnak ott penziója van... A Bényey-penzió!

— Feltétlenül elmegyek. Nagy turista vagyok, gyakran vagyok a Mátrában. És most, hogy ennyivel is több szépséget fogok ott találni, még szívesebben megyek... E pillanatban az a bizonyos epés, idősebb hölgy jelent meg a kupé ajtajában. Kezében fehér papírba csomagolt vajaskenyeret szorongatott.

— Pardon, kisasszony, — mondotta finom maliciával — egy kis harapnivalót akartam hozni magának. De örömmel látom, hogy már gondoskodtak magáról. Én bizony nem tudtam volna ilyen gallérosan gondoskodni magáról. Mindenesetre bocsánatot kérek a zavarásért...

Gúnyos mosollyal visszahúzódott és tüntetően behúzta maga után a füle ajtaját.

— A gonosz, irigy teremtés! — kiáltotta magánkívül Márta. — Csak azért hozta a vajaskenyeret, mert meg akart szegényíteni. Bizonyára látta, mikor maga idejött és kíváncsi volt, hogy mit csinálunk? Most mit fog gondolni rólam!

— Ne törődjön vele! Az embereknek csalahatlan érzékük van, amellyel megismerik a gyengéket, naivakat és védtelenekeket. És ezeket nyomban beállítják a rágalmak és gyanúsítások pergőtüzébe...

— De hát miért?

— Mert ösztönszerűen gyűlölik a jókat... És magáról száz méterről látszik, milyen drága kislány... Én mindig ilyennek képzeltem azt, akit egyszer nagyon fogok szeretni... Látja, most legszívesebben ideülnek maga mellé és arra kérném, beszéljen, meséljen magáról, az életéről, a reményeiről, mindenről, amiről álmodozik... De hát ez lehetetlen... Újra meggyőződhettem, hogy magát mennyire figyelik... Vigyáznom kell a hírnevére. Az ember sohasem tudhatja, milyen messze gurulnak el az ilyen rágalomhullámok...

Márta hálásan nézett Dacsóra.

— Milyen jó ember ön, Dacsó úr!...

— Oh, nem vagyok jó. Megszerettem magát. Hisz ön abban, hogy valakit első látásra, villámcsapásszerűen megszerethetünk?...

A fiatal lány remegett. Ez a találkozás túlságosan váratlan volt. Az ímént átélte nagy rémület és izgalom után újabb érzések rohanták meg. Micsoda forró viharzással lépett eléje ez a férfi, akinek csak a nevét tudja és aki most váratlan szépséggel hozza eléje a szerelmet! Kábult ködök között, égő arccal és megvonagló szájjal nézett a férfire, mint egy csodára, mint a hihetetlenre és életet, sorsot döntő szenczióra... Igen, lehetséges, hogy valakit első látásra megszeressünk...

A férfi keze lassan kinyult az övé után.

— Mi most elvállunk! — mondotta csendesen. — De ez csak rövid búcsú, éppen csak arra való, hogy egy kicsit álmodhassam magáról

**Egészségének
őre**

ODOL **SZÁJÁPOLÁS**

183

183 a tökéletesített ODOL jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk.

ELADÁSI ÁRAK: óriás üveg P 5.60, ¼ üveg P 3.-, ½ üveg P 2.-. Minden szaküzletben kaphatók

Most elmegyek a napjaidból

Most elmegyek a napjaidból
S tudom, köszönni kéne mind Neked,
Hogy egy-egy fekete bus estémbe
A hangod csillogva nevetett.

De nézd, minek a cifra nagy szavak,
Ha napjaidból ugys elmegyek
S te meg se látod, ha asztalodon
Néhány szírommal holnap kevesebb.

Most elmegyek a napjaidból,
Oly csendesek lesznek lépteim,
Kacagva, halkán indulok
Az utcák daloló kövein,

Mert meséket tudnak a rögök
S a kövek dalolnak énnekem,
Ha el is mentem a napjaidból
Kacagva, búsan, csendesen.

Magyargyerőmonostori Kabós Éva

A bőrtüszők teljesen elmultak...

Közlöm. Önökkel, hogy a Thiosept-szappant kitűnő eredménnyel használtam. Már néhány nap múlva világoosan láttam a hatást. A bőrtüszők elmultak.

Az Önök kitűnő szappánát minden alkalommal melegen fogom ajánlani.

Kiváló tisztító!
S. P.

1930 március 9.

Thiosept

HAZI KOZMETIKA

Egyéni érzékenység a kozmetikában

Irta: Dr. Földes Miklósné.
«Junó» kozmetikai intézet, IV. Károly király-út 24.

Ellentétben a szervezetnek belső táplálkozási érzékenységeivel, melynek folytán a bőr kiütésekkel reagál, ismerjük a bőrnek oly egyéni érzékenységét, mely a vele közvetlenül érintkezésbe kerülő bizonyos anyagokkal szemben áll fenn. Ilyen esetben oly szerek, amelyek normális körülmények között ártalmatlanok, éppen ezen egyéni érzékenység folytán ártalmasak lehetnek.

Ennek egyszerű példája a háztartási foglalatosságok következtében a kézen fellépő, macacs bőrbajok és ekcémák. A kéz, mely gyakran kerül a konyhában vízzel és szappannal érintkezésbe, az idők folyamán érzékennyé válik és nem tűri a szappant és a vizet. Ilyen esetekben a kezdetben fellépő hámlások, gyulladások, később macacs ekcémákhoz vezetnek. Ezért kell a gondos háziasszonynak a durvább háztartási munkák idejére kezének védelmére gumikesztyűt alkalmazni.

Az arcbőrnek egyéni érzékenysége gyakran áll fenn a kozmetikában használt valamely szépítőszerezrel szemben. Se szeri, se száma annak a szépségápolásban használt sok anyagnak, amely ilyen véletlen körülmények között káros hatású a bőrre. Néha ilyenkor bőrgyulladás keletkezik hámlással. Máskor tartós viszketés és lassú hámlás, nemritkán macacs pattanások a következmény.

Minden esetben fontos kikutatnunk az okot, amely az ilyen bőrelváltozást létrehozza. Gyakran éppen az okozza az ártalmat, hogy a szépítőszerez, például az arckrém régi és a hosszabb állás következtében anyaga változásokon ment keresztül és oly vegyületek keletkeztek, amelyek irritálják az arcbőrt. A szeplőkrémek gyakran tartalmaznak erős hatású anyagokat, amelyek néha egyéni érzékenység folytán izgatják az arcbőrt és gyulladást is okoznak. Ugyanilyen hatást idézhetnek elő bizonyos szappanok, különösen, ha lúgosak. Ilyen tüneteket okoznak gyakran a fejbőrön a hajfestőszerek.

De végig a szépítőszerek nagy arzenálján a legkülönbözőbb anyagok okozhatnak bajt az egyéni kivételes adottság folytán. Így látunk ajaklobosodást és a száj körüli részek macacs kisebeseését bizonyos szájvizek és fogpépek használata folytán. Nemritkán hajápoló szerek és púderek okoznak kellemetlenséget.

Természetesen, mikor valamely szépítőszerez a bőr így reagál, szüntessük be azonnal annak alkalmazását és térjünk át más fajtajának használatára.

KOZMETIKAI ÜZENETEK:

«Rözsika». A szemölcsök elektromos eltávolítása vértelenül történik. A pörk pár napig látszik, de púderrel fedhető.

«Felvidéki». A levélben felvetett probléma olyan természetű, hogy csak arcának megtekintése után adhatok lelkiismeretes tanácsot. Alkalmilag a fővárosba jöve, keressem fel a vezetésem alatt álló Junó kozmetikai intézetben. Készséggel adok személyesen tanácsot.

és elkészüljek a mi legközelebbi, nagy találkozásunkra... Ne búsuljon, Márta, amiért ellopták a bőröndjeit. Ezt a rosszat talán csak azért rendelte az Ég, hogy mi ketten egymásra találhassunk... Isten vele... és várjon engem! Mert én magáért megyek! Várni fog?

Mártának minden erejére szüksége volt, hogy össze ne roskadjon. Megdidergett a benső láztól. És alig érthetően súgta:

— Várni fogom!

És abban a pillanatban a férfi hirtelen megcsókolta. Olyan váratlan és gyors volt, hogy ez is csak belevesztett abba a kábulatba, amely körülfelhőzte. Mire magához tért, Dacsó már el is tűnt.

Paulette fürkésző pillantást vetett a belépő Dacsóra.

— Már éppen magáért akartam menni. De milyen gyanusan csillognak a szemei. Milyen jókedvűen füttyörszik. Vallja be őszintén, micsoda gázságot követett el?

— Én? Semmit! Ellenkezőleg: megmentettem egy bájos kislányt az éhhaltól!

— Fogadni mernék, hogy szerelmet vallott neki! Maga szaknyű ember. Elve: egyetlen nőt sem hagyni békében. A legnagyobb Kékszakáll, akivel találkoztam... Vigyázzon, egyszer emberére akad. Nem minden nővel lehet veszélytelenül játszani!

— Igen, csakugyan attól félek, hogy egyszer komoly hajba keveredem! — mosolygott Dacsó. — Előbb-utóbb mégis az lesz a vége, hogy feleségül veszem egyik boldogtalan áldozatomat...

— Előre sajnálom a szerencsétlent! Legfeljebb két hét után meg fogja csalni!

Dacsó komolyan megsértődött.

— Azért még se tartson ennyire léhanak! — tiltakozott.

— Ez azért van, mert még annyi fáradságot sem vesz, hogy legalább sajátmagával ismerkedjen meg alaposabban. De nem baj. Azért mégis egészen kedves fiú. Csak éppen nem szabad komolyan venni!

Ezalatt Márta még mindig a rászakadt szenzációk bűvöletében ült a helyén, szinte alétlan az édes gyönyörűségtől. Milyen csodálatos és nagyszerű az élet! Mennyi örömmel, ujjongó boldogsággal tud kárpótolni néhányperces rémületért és fájdalomért.

Dacsó György! — zúgták a kerekék, Dacsó György! — muzsikálta az ablakon beragyogó napfény. Honnan jött, hogyan bukkant fel ilyen viharzó lendülettel az ő kis életében? Találkozni fognak. Érte fog jönni a férfi. És a felesége lesz. Hát nem nagyszerű? A boldogság már kint leskelkedett rá az intézet kapujában, utánaszállt a vonatra és déli tizenegykor bemutatkozott: Dacsó György vagyok!

Márta szinte megsimogatta a fehér papirost, amelybe az ételek voltak csomagolva. Mennyi gyengédség, izlés, tapintat áradt azokból! Még az is finom úri gondolkodásra vall, hogy elköszönt... Vigyáz a látszatra. Még közömbös idegenek előtt sem akar hírbe keverni egy fiatal lányt!

A torta mellett valami kékes papír látszott. Márta utánanyult. Egy ötvenpengős volt. Megijedt és varabba jött. Nem... ezt nem szabad elfogadnia. Pesten tud pénzt szerezni. Időközben eszébe jutott, hogy hiszen minden nehézség nélkül igénybe veheti Irma néni segítségét... Feltétlenül vissza kell adnia Dacsónak a pénzt. És közben arra gondolt: legalább mégegyszer látni fogom!

Kiment a folyosóra és elindult abba az irányba, amelyben Dacsót távozni látta. A szíve gyorsabban zakatolt, mint az expresszvonat. Ez volt életének első nagy kalandja. Félénken lesett be minden kupé ablakán...

Azután hirtelen megtorpant.

Az egyik elsőosztályú fülkében megpillantotta Dacsót egy szőke, erősen kozmetikázott fiatal hölgy oldalán. Élénken és vidáman társalogtak. Dacsó éppen jóízűen kacagott a szőke nő valamilyen tréfás megjegyzésén.

Márta villámsujtattan állt egy pillanatra. Először sem tudta érteni. Hogy a férfi, aki még néhány perc előtt szerelmet vallott neki és megcsókolta, most egy másik nővel szórakozik, mint aki már régen elfelejtette az iménti jelentéktelen kis kalandot.

Márta maga sem tudta, hogyan került vissza fülkéjébe. Némán, könnytelen, égő szemmel roskadt ülésére és arra gondolt, hogy most legjobb volna meghalni. Túl-ságosan gyors iramban rohmozta meg az élet. Nagyon is gyorsan járta meg a rémület, a boldogság és a csalódás orkait. Még sokkal kevésbé volt edzett az élet valóságaival szemben, semhogy nagyobb rázkódtatás nélkül tudta volna mindezt elviselni...

Halálisan fáradt és boldogtalan volt. Hosszú ideig ült ebben a tompa, szinte a teljes megsemmisülésre emlékeztető dermedtségben. Azután egyszerre haragos indulat, lázadó düh fogta el. Felkapta az előtte fekvő élelmiszeres csomagot és az egészet kidobta az ablakon. Inkább éhenhal, de nem nyul ehhez a gyűlölt ajándékhoz...

Dékhöz vonat által felkavart légörvény egy pillanatra felkapta, magasba hajtotta a csomagot és akkor Márta keservesen sírni kezdett. Úgy érezte, hogy ezen a végzetes napon nemcsak a bőröndjét lopták el, hanem a szívét, hitét, fiatalságának minden illúzióját is!

(Folytatjuk)

HELYI FOGYASZTÁS angol módszerrel biztos, gyors.
Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. l. (Corso mozi ház)

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves Hölgyeim,

a tavasz ugyan nem bírt lépést tartani a Húsvét szent és szép ünnepével, mint-hogy az idén szokatlanul korán következett el a Feltámadás ünnepe, de a zsendülő természet rügyeit, lombocskáit és virágait pótolni tudják az emberszívekben kinyílt szeretetvirágok, amiket semmi dér és fagy nem bír elsorvasztani. Mert a szívek ünnepelőbe öltöznek és szeretetvirágokkal ékesítik tulajdon köntösüket. A nap aranytallérja ott csillog az ég kék drapériáján, hogy ünnepi csillagást lopjon a szemekbe, a nagyhét fenséges gyászja után. Húsvét vidám látogatói bekopogtatnak a házakba, virágos kedvvel és illatos üvegcsékkel kezükben. Sívár tekintettel kacsinatnak a piros tojásokra, pedig jól tudják, hogy ez ügyis jár nekik viszonzásképpen. A templomokban újra megszólalnak a hangrangok, az orgona zengését túlharsogja a hívek énekének hallelujája, hogy hálaltel szívvel leboruljanak Előtte, aki feltámadott, hogy megváltsa az embereket. Ezen a szép ünnepen, ebben a húsvéti szent vígóságban mi is elküldjük szívünket minden kedves előfizetőnk otthonába. Elküldjük, hogy szívünk néma dobogásából méltóztassanak kiérezni a mi őszinte üzenetünket, hogy nagyon-nagyon szép, vidám és boldog húsvéti ünnepeket kívánunk!

A Kormányzó Úr

Ófőméltósága dr. Alföldy Bélának, az országgyűlés főorvosának, a magyar királyi kormányfőtanácsosi címet adományozta. — Az Országos Pázmány Egyesület a Vigadó nagytérképében rendezte reprezentatív irodalmi ünnepét, az egész magyar püspöki kar és rendkívül előkelő közönség jelenlétében, a legkitűnőbb írók, művészek és publicisták részvételével, tökéletes műsorral. — A társadalmi és közéleti kitűnőségei jelentek meg gróf Zichy Jánosék fogadó teáján, báró Eötvös Lászlóné bridge-estélyén, Krayér Gyuláék ifjúági vacsoráján, Istvánffy Sándorék és Samarjay Leóleskék táncos teáján, Merész Gyula és felesége Coreth Mária grófnő műtermi teáján, Öltay Károly és felesége vacsoráján, gróf Esterházy Mária szükkörű teáján, Wulff Olafék bridge-teáján, Lázár Andorék vacsoráján, gróf Széchenyi Bertalané és Nelky Jenőék teáján. — Szinyey Baba kedves előfizetőnk Rimaszombatból küldött kedves üdvözlötletet, amit hálással köszönünk és hasonlóan szívbőljövő üdvöz-

lettel viszonzunk. — Az Árpádházi Szent Erzsébetról nev. r. k. egyházközség a Zeneakadémián szép sikerrel mutatta be Calderon-Hofmansthal «Isteni színjáték» című misztériumát, amelynek főszerepét Koiss Ilonka előadóművész nő bravurosan játszotta. — Fainoni Sergio, Operaházunk világhírű első karnagya, a Budapesti Hangversenyzenekar élén kitűnően sikerült hangverseny rendezett a Zeneakadémián. A műsoron Beethoven, Vivaldi, Rossini és Berlioz alkotásai szerepeltek. — A Magyar Újságírók Egyesületének szombathelyi osztálya kitűnően sikerült művésztést rendezett, budapesti művészek közreműködésével, amelyen Márkus Miksa udvari tanácsos, elnök vezetésével, a budapesti újságíró-társadalom számos kitűnősége jelent meg. — Zsúfolt nézőtér előtt zajlott le a Fehér Hollók hangversenye a Zeneakadémián.

Hímen-hírek.

Mezőtelegdi Miskolczy József földbirtokos és felesége, kőrösнадányi Nadányi Karolina leánya, Erzsébet és néh. ippi és érkeserűi Fráter Tamás és felesége, néh. alsómátyásfalvi Mattyasovszky Eszter fia, Tamás, páncéloshadnagy örök hűséget esküdött a berettyóújfalusi ref. templomban. — Kökösi Orbók Anikó, egercsehi-i kedves előfizetőnkét eljegyezte Gönczöl Jenő, budapesti gépészmérnök. — Sonkoly Mancika, ókéskei kedves előfizetőnk és Tari Kálmán, dorozsmai m. kir. csendőrtörzsrőmester örök hűséget esküdött az ókéskei ref. templomban. — Melczér László cs. és kir. kamarás és felesége Miskolc, család körben ünnepelték házasságuk 50. évfordulóját. Melczér László felesége révén rokonságban van a kormányzóval, aki az aranylakodalmas pár tiszteletére ebédet adott a budai várpalotában. — A jegyes- és házaspároknak, valamint az aranylakodalmas házaspárnak szívbőljövő jókívánásainkat küldjük.

Angyalkák érkezése.

Gösy Pál szfőv. tisztviselő és neje, kedves előfizetőink, boldog örömmel tudatják, hogy kislányuk született, aki a szent keresztységben a Katinka Mária nevet kapta. Keresztszülők voltak: Kulcsár József műszaki tisztviselő és neje Torda Rózszi. — Ifj. Tujner András, gazdálkodó és neje, Éber Ilus, taskertesi kedves előfizetőink, boldogan tudatják, hogy kisfiuk született, aki a szentkeresztységben a Bandika Lajos István nevet nyerte. A keresztelés a kúnszentmiklósi r. k. plébánia-templomban történt. Keresztszülők voltak: mraklini Jakopovits Lajos szf. isk. igazgató és neje, Schmidtberger Karolin. — Az újszülötteket és kedves szüleiket az Isten áldása kísérje.

Jelentem még,

hogy Germanus Gyula dr., a kiváló orientalista, az «Allah Akbar» című könyv szerzője, előkelő közönség jelenlétében «Mekkai zárandoklásom» címen előadást tartott a bécsi Uránia-színházban. — A Báró Eötvös József-kollégium volt tag-

BAEDER

EXOTIC

ARC ROUGE

Compact- és Creme-Rouge

Az összes modern színekben

jaik szövetsége, néh. nagynevű elnöke, Gombócz Zoltán emlékére, kitűnően sikerült díszhangversenyt rendezett a Zeneakadémián. — Kitűnően sikerült székely művészt volt a Zeneakadémia kamaratermében, előkelő közönség jelenlétében. A műsor fénypontja egy új Nyíró-novella volt, amelyet dr. Hosszú Zoltán, a Nemzeti Színház művésze adott elő. — Második, javított kiadásban most jelent meg dr. Völgyesi Ferenc szenzációs könyve: «Üzenet az ideges embereknek», amelyet már többször ismertettünk lapunkban. Most csak annyit említnék meg róla, hogy ennél aktuálisabb, megnyugtatóbb és a mai ideges életben nélkülözhetetlenebb könyvet nem ismerünk. — Nemesné Müller Márta «A családi iskola» címen, vasas kötetben tárja eléink az «új nevelés» alapeszméit. Nem csupán pedagógiai szempontban páratlan ez a hatalmas elköltés, hanem minden gyermekét szerető szülő részére nélkülözhetetlen.

IN MEMORIAM

Az őszinte együttérzés hangján jelentjük, hogy

Halász Lajosné szül. Olasz Erzsébet

rövid szenvedés után, 34 éves korában, Romhányban elhunyt.

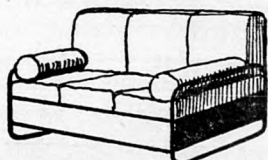
Vitéz Csorba Sándor

Máv. műszaki tanácsos, tart. százados, 48 éves korában, Budapesten meghalt.

Özveggy Veczkó Béláné

szül. Rydló Anna, régi hűséges előfizetőnk, áldásos és tevékeny életének 82. évében, Tiszadobon, az Urban csendesen elhunyt.

HAIDEKKER-BOLT

ANDRÁSSY-ÚT 21/73
KÉRJEN INGYEN ÁRJEGYZÉKET

35 év óta
kipróbált szec;
orvosok ajánlják

Fogköoldó

ARANYCSOKOR

PAMUT VÁSZON

FEHÉRBESEN és SZINESBEN

KÉZIMUNKA ÁGYNEMŰ ÉS FEHÉRNEMŰ ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

H Á Z T A R T Á S

Gombaleves. Egy kg borjúcsontból kevés zöldeggel levest főzünk. 20 dkg sampinyon-gombát egész apróra megvágunk és kevés reszelt hagymával megpirítunk, adunk hozzá egy evőkanálnyi finomra megvágott zöldpetrezselymet, egy késhegynyi törött borst és a csontlével feleresztjük. 3 dkg vajból és 3 dkg lisztből vajasrántást készítünk, feleresztjük 2 deci tejjel, egy deci tejjel és feltöltjük a levestel, amivel a gombát már befőztük és habverővel állandóan keverve, csendesen felforraltjuk. Tálaláskor kevés tejszínnel elkevert tojás sárgájával ízesítjük. Vajban pirított zsemlyekockát adunk a tálaláskor hozzá.

Spárga. A megtisztított spárgát sósvízben megfőzzük, lecsurgatjuk a levét és vajozott tűzálló tálba rakjuk a következőképpen: egy sor spárgát teszünk, egy sor reszelt sajt mindaddig, míg tart a spárgából. Tetejét meghintjük sajttal. Meghintjük apró darabkákra vagdalt vajjal, majd 2 deci tejjel, amit 2 tojás sárgájával eldörzsölünk, hintünk meg ismét sajttal és közepmeleg sütőben pirítjuk meg jól, világos pirosra. Azonnal tálaljuk.

Gombás tojás. Apróra vágunk kevés vörshagymát, gombával együtt megpirítjuk kevés zsirban, azután megsózzuk. A mennyiséghez mérten veszünk hozzá tojást, pl. 4 tojáshoz 2 deci tejjel adva, kissé vajozott, tűzálló edényben, még hozzáütve annyi tojást, ahány személyre készítjük s az egészet 18–20 percig sütve, azonnal tálaljuk. Salátát adunk mellé.

Velős zsemlye. Második napos apróbb, mandarin nagyságú zsemlyéket veszünk, héjától megtisztítjuk, az oldalán hegyes késsel kivesszük a belét és helyette a következő töltelékkel töltjük meg: 3 dkg zsirban megpirítunk kevés reszelt hagymát, majd egy egész borjúvelőt teszünk bele, adunk hozzá egy kis kanálnyi apróra vágott zöldpetrezselymet, picit sót és késhegynyi törött borst és jól összekeverjük és ebből egy evőkanálnyit teszünk a zsemlyébe. A megtöltött zsemlyéket tejben megforgatjuk, felvert tojásba mártjuk és forró zsirban kirántjuk. A ropogósra sült zsemlyékhez paradicsom mártást adunk.

Töltött tök. A fiatal, karvastagságú tököt megtisztítjuk, belét kikaparjuk és sósvízben 10 percig főzzük. Sülthús vagy szárnyas maradékból hasát készítünk, 2 egész tojással összeállítjuk, a vízből kivett tököt megtöltjük vele. Tűzálló tálra

teszük, tejjel, vajjal leöntve, sütőben 15–20 perc alatt sárgára sütjük.

Meleg mártás zöldeggel, tojás és hal előlethez. 3 deci tejjel, 3 egész tojást, picit sót, egy evőkanálnyi mustárt és ugyanannyi borecetet, porcukrot összekeverünk és habústben tűzre tesszük. Habverővel állandóan verve, sűrű mártássá főzzük. Közben adunk bele egy kávékanálnyi vajat és azonnal feladjuk.

Ponty tejelesen. A halszeleteket megsózzuk, szalonnával megtűzdeljük. Kifőtt burgonyát karikára vágunk és tűzálló tálba tesszük, leöntjük kevés vajjal és megsózzuk. A halszeleteket forró zsirban gyorsan átsütjük és rátesszük a burgonyára. Három deci tejfelben elkeverünk egy kávékanálj edesaprikát, egy késhegynyi törött borst és egy csipet finomra eldörzsölt majorannát és ezen mártással a halat leöntjük, sütőbe tesszük, a halat pirosra megsütjük, közben kevés vajjal, vagy tejjel megöntözzük. Ha kész, kovászos uborkával tálaljuk.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSÖK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

Töltött csirke. A fiatal csirke mellecsontját teljesen kiszedjük. Húslében rizst főzünk, tegyük bele apró kockára vágott gombát és a csirkét ezzel a töltelékkel töltjük meg, varrjuk össze, szózzuk meg s egy magas edényben, melybe zsírt adunk, félóraig sütjük és többször öntözgetjük. Ha megsült, az edényből kivesszük, feleresztjük levestel, azután leszűrjük és félretesszük. A csirkét ketté vágjuk, levéllel leöntve, salátával tálaljuk.

Zsirban pirított burgonya. Egy centi vastagra és 5 centi hosszúra vágott nyers burgonyát áztassunk ki kevés ideig hideg vízben. Egy edénybe forróvízünk egy ujjnyi zsírt s mikor a zsírt egészen felhevítettük, a szűrőkanállal kiszedelt és tiszta törölőruha között leszárított burgonyát belelesszük a forró zsírba, megkeverjük benne és amikor pirul a burgonya, fedővel leborítjuk és szép pirosra sütjük. Szóni nem szabad, csak akkor, ha a burgonya már megpuhult. Az így készített burgonya azért ízezebb, mert előbb nincs megfőve s olyan az íze, mint az új burgonyaé.

Tavaszi saláta. Főtt kifliburgonyát és főtt sárgarépát karikára vágunk és ecetes, sós, cukros levet készítünk és a salátát

„Takarékos
háziasszony
gázzal főz“

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselőt:
Teréz-körút 40–42/a

Citromos arcápolás pakolással

A citrom nedve és olaja TERMÉSZETES «C»-VITAMIN. Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrmirigyek kiválasztását, ezáltal az összes bőrszepszhibák meggyógyulnak. Megóvja az arcból hidegtől, naplót, érzéstől, ráncoktól. Az arcizom rugalmas lesz. **ÜDIT. FRISST.** Törv. védve.

Citromkenőcs, zsíros, éjlele, nagy tub. . . . . P 5.—	Citromolaj arctisztító, nagy ü. . . . . P 2.—
Citromkenőcs, nedvdús, púder alá, nagy tub. . . . . P 2.—	Citrománcetlanító olaj . . . . . P 2.—
Citromkenőcs, száros, éjlele, nagy tég. . . . . P 5.—	Citromzsanpan . . . . . P 1.—
Citromarév zsírosság, mitesszer ellen, n. ü. . . . . P 2.—	Citrompúder . . . . . P 3.60

Videki szétküldés költségmegtakarításáért, az összeg előzetes beküldését kérem s P1.20 portót (faláda).
SCHADEK ANTALNÉ kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso moziház.)

Amerikai Rendszerű Lábápolási
Intézet. Lípót-körút 13. földsz. 4.

Szakszerű ANTIK képeretipar
SCHOLCZ JÓZSEF
Alapítva 1898 Budapest, IV, Irányi-utca 12. szám
MESTER keretezés polgári áron

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

MEZ

Camelka

SELYEMFÉNYŰ
HIMZŐPAMUT

leöntjük vele, hogy ellepje. Ebben két órát állni hagyjuk. Tálaláskor finom méltétre vágott zöldsalátával vagy madársalátával körítjük. Mindenféle húshoz használhatjuk.

Sertéskottlett. A karajszelleteket megvergetjük, kissé megsózzuk, lisztbe mártjuk és forró zsírban megsütjük. Míg az első oldalát sütjük, fedjük le. Mindkét oldalát szépen pirítsuk meg. Ha a bordák kiszültek, tegyük lábosba. Zsírjában pirítsunk meg 10 deka reszelt zöldséget, egy fél fej finomra vágott vöröshagymát, szórjuk meg egy evőkanálnyi liszttel és átpirítás után eresszük fel egy deci tejjel, két deci vízzel, forraljuk be a levét kb. két decire. Szűrjük a bordákra és karikára vágott virslivel pároljuk puhára a kottletteket. Salátával tálaljuk.

TÉSZTARECEPTEK

Cseresznyés vagy meggyes lepény. 25 dkg vaját összemorzsolunk 50 dkg liszttel, 6 dkg cukorral, kevés reszelt citromhéjával. Egy csészében 3 evőkanálnyi tejben 3 dkg élesztőt feloldunk, a liszthez keverjük 1 egész tojással és gyorsan összegyúrjuk. Félórát pihentetjük. A tésztát ketté osztjuk, felét egy sütőpléhen 1 cm vastagságra elnyújtjuk és közepmeleg sütőben félig kisütjük. Cseresznyét kimagozunk, levét jól lecsepegtetjük. A félig kisült tésztát meghintjük piskótamorzsával, a cseresznyével behintjük a tésztát, megcukrozzuk, piskótamorzsával jól meghintjük, a tészta másik felét elnyújtjuk és beföldjük vele. Tojással bekenjük, 5 perc után ismét megkenjük tojással és egy vízbe mártott villával a tészta felületén keresztben csíkokat húzunk és közepmeleg sütőben kisütjük. Ha kisült, vízbe mártott késsel vágjuk fel és vaniliás cukorral meghintjük.

Hegedüs Andorné Berlii szület. 20 dkg vaját összemorzsolunk 25 dkg liszttel, 10 dkg cukorral és kevés reszelt citromhéjjal. Egy tojás sárgájával összegyúrjuk és kissé pihentetjük. Szél nélküli pléhre 1 cm vastagságra nyújtjuk, szélét eligazítjuk és közepmeleg sütőben világosra sütjük. **Töltelék:** 30 dkg cukrot felfőzünk másfél deci vízzel, teszünk bele kevés reszelt citromhéjat, majd 30 dkg mogyorót, vagy diót. Jó sűrűre befőzzük és pár kanál keksz-morzssal szaporítjuk. Rákenjük a tészta és a következőképpen készült habbal bevonjuk: 4 tojás fehérjéből kemény habot verünk, teszünk bele 12 dkg porcukrot, 4 tojás sárgáját és végül 12 dkg lisztet keverünk el benne, majd nyomózsákba tesszük, egyenletes rácsokat nyomunk keresztül a tészta töltött lapján és közepmeleg sütőben megsütjük. Ha kisült, megcukrozzuk és a rácsok közé papírzsákos segítségével barackszelét nyomunk. Négyzetletes kockára felvágva tálaljuk. Vízbe mártott késsel keskeny téglalakokra szeljük. **Hegedüs Andorné**

Mogyorótorta. 21 dkg vaját 12 tojás sárgájával, 21 dkg porcukorral jó habosra elkeverünk. A 12 tojás fehérjéből kemény habot verünk s hozzákeverés mellett beleteszünk még 21 dkg reszelt mogyorót és 21 dkg piskótamorzsát, vajjal kikent és lisztezett tortaformában megsütjük, mogyorókrémrel töltjük és csokoládéfondanttal behúzzuk. **Hegedüs Andorné**

Meleg fürdő = egészség

De csak úgy, ha tökéletes és kényelmes a fürdőberendezés

Vízvezetékek nem áll mindenütt rendelkezésre. Ezen könnyen lehet segíteni:

A hófehérre zománcozott

LAMPART

önfűtő

Fürdőgarnitúra

(kád és kályha) bárhol
szerelés nélkül
könnyen beállítható

Vízvezetékek nélkül 4—5 kilogramm fával 40 perc alatt tökéletes meleg fürdőt ad.

A melegvíz — mint a vízvezetékéből, — csapon át folyik a kádba.

Kérjen prospektust

LAMPART Gyártrányok E adása Kft
Budapest, VII., Erzsébet-körút 19. sz.
Kérem prospektusukat LAMPART
fürdőgarnitúráról

M

Név.....

Cím.....

Sport
közben is jól
ápolott

A sport hevülete sem árt szépségének, ha

KHASANA

arc- és ajakruzszt használ. Csók-, víz- és hőálló. Hatféle árnyalatban minden szakszüzletben kapható. Forgalomba hozza: Mihály Ottó Bp., VI., Podmaniczky-u. 45.

HAJSZALAK végleges kiirtása ezidőszert a legkamolyabb, gyors, biztos eredménnyel. Angol módszerrel.
Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

BŐSÉGES ÉTLAP

1937 április hó 1-től április hó 10-ig

CSÜTÖRTÖK	
1	EBÉD: gombakrém-leves, velős zsemle kirántva, töltött báránnyal vagy salátával, túrós rétes, gyümölcs. VACSORA: délről báránnyal salátával, tészta, gyümölcs.
PÉNTEK	
2	EBÉD: sóskaleves, töltött tojás salátával, csében pirított makaróni, gyümölcs. VACSORA: főtt burgonya vajjal, sajt, gyümölcs.
SZOMBAT	
3	EBÉD: reszeltleves, zöldséges omlott, borjuvesés tavaszi salátával, tojafánk izzel, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya, tejben főtt rizs csokoládéval, gyümölcs.
VASÁRNAP	
4	EBÉD: tyúklevés, főtt hús a levesben távalva, spárga sajttal készítve, idei rántott csirke töltött paradicsom körítéssel és főtt burgonyával, meggyóros teleres, gyümölcs. VACSORA: délről csirke körítéssel, tészta és gyümölcs.
HÉTFŐ	
5	EBÉD: báránnyal készült leves tárkonyosan, ponty, csében sütte, császárszelet borjúhúsból burgonyapüré körítéssel és salátával, berlini-szelet, gyümölcs. VACSORA: gombás csirke, tészta, gyümölcs.
KEDD	
6	EBÉD: paradicsomleves galuskával, paraj, hallal töltött burgonya, töltött kifli, gyümölcs. VACSORA: buggyantott tojás madársalátával, gyümölcs.
SZERDA	
7	EBÉD: darával töltött táska-leves, karfiol tejfelesen csében sütte, paprikás báránnyal burgonya körítéssel, gózetélt, gyümölcs. VACSORA: hagymatökány, meggyóropudding.
CSÜTÖRTÖK	
8	EBÉD: csirkebecsinált, sertés-hús egybesütte párolt káposztával, pirostra sült burgonyával, töpörtütyű pogácsa, gyümölcs. VACSORA: hideg tojás mártással, sajt, gyümölcs.
PÉNTEK	
9	EBÉD: köménymagleves vajjal, gombás kecsge, mákos-tészta, gyümölcs. VACSORA: vajban sült sajtszeletek, aszaltszilva pongyolában.
SZOMBAT	
10	EBÉD: spárgaleves, zöldséges omlott, borjuvesés, karolta-főzelékkel, káposztás tészta, gyümölcs. VACSORA: fűkörtőjás halikrával, gyümölcs.

Túrós levélke. 50 dkg áttört tehéntúrót, 50 dkg 0-ás lisztet, 30 dkg vajjal, 10 dkg zsírt, 10 dkg cukorport, pici sót, 1 tojás sárgáját, 1-2 kanál savanyú tejfölt, 1/4 csomag sütőport, ha szükséges pár evő-

Elhanyagolt arcborót tökéletesen rendbehozza, egészséges arcborót ápolja, szépséget fokozza
KESZEYNE GYÓGYKOSZMETIKÁJA
V, Bálvány-u. 2, Gróf Tisza István-u. 14

kanál tejjel össze gyúrjuk. Háromszor hajtogatjuk, mint az írók tészta. 1/2 cm vékonyra kinyújtjuk, négyzetletű kis lapokat vágunk belőle, ízlés szerint ízet helyezünk a közepére és háromszögletűre hajtjuk. Tojássárgával megkenjük, apróra vágott dióval vagy mandulával meghintjük. Forró sütőben sütjük. Vaníliás cukorral meghintve melegen tálaljuk.

Zempléni Gizi

Habos piskótatészta. 6 tojássárgát elkeverünk 6 evőkanál cukorporral, hozzá adjuk a 6 tojás habját, 1/2 citrom reszelt héját, 6 evőkanál 0-ás lisztet. Kikent és hintett keskeny és hosszú tepsiben sütjük. Hidegen hosszában elvágjuk és a következő habbal megtöltjük. 4 tojás fehérjét 20 dkg vaníliás cukorral gőzön sűrűre főzzük. Csokoládémazzal bevonjuk: 6 dkg csokoládét, 5 dkg cukrot és 2 evőkanál vizet rövid ideig forralunk. Kihűlésig kavarjuk.

Zempléni Gizi

Stíriai metélt. 50 dkg áttört tehéntúrót 1 tojással és annyi liszttel, hogy gyúrt tészta puhaságú legyen — össze gyúrunk. Kétfok vékonyaságúra kinyújtjuk, jól megliszteve, rövid keskeny csíkokat vágunk belőle. Sós vízben kifőzzük, kevés vajjal vagy zsírt adunk hozzá. 3 tojássárgát elkeverünk 15 dkg cukorral, hozzá adjuk a 3 tojás habját, 1 deci tejet, 10 dkg mazsolát és a kifőtt tésztahoz keverjük. Kikent formában kiprítjuk. Hinthetjük vaníliás cukorral vagy adhatunk hozzá tejsadtót is.

Zempléni Gizi

TANÁCSOT? KÉRNEK

Kedves olvasótársaim közül ki volna szíves a M. U. L. 1935. évi szeptember 1. számát átengedni. Ellenértékét szívesen megküldném. Szeretném ezen évfolyamot bekötetni, de hiányzik belőle ezen szám. Szíves értesítést kér Huszár Mária, Nagykőrös, V., Kecskeméti-u. 27.

Kedves olvasótársaimhoz fordulok iskolám környékén lakó tanyai, tanulni, szórakozni vágyó Leányegyesületünk kérelmével, egy könyvtár létesítése iránt, ahol egy pár jó könyv jó barátjuk, tanítójuk és szórakoztatójuk lenne. Sajnos, pénzünk nincs értékes könyvek beszerzésére s ezért azon kedves olvasótársaimat kérem, akiknek otthonában található volna felöltött gyermekeiktől visszamaradt mesés-, ifjusági- vagy bármely más könyv, amik már csak heverő kincsek, hogy a könyvtár alapításához egyesületünknek szíveskedjenek ajándékozni. Küldeményeiket előre is hálásan köszöni Margit Leánykőr elnöksége, Jászszentandrás, nevében Voloncs Margit, tanítótnő.

Kedves olvasótársaimhoz fordulok tanácsért, mivel, vagy hogyan pótolhatnám majdnem teljesen kihullott hajam, miután 60 évem dacára sem hordhatok, mint a régi jó időkben fejkötőt, a paróktól pedig idegenkedem. Kis kontyomtól sem akarok megválni, sőt ezt szeretném valahog úgy elrendezni, hogy takarja a kopaszágomat. Főleg erre kérem szíves tanácsukat „K. A.” jellegére.

Kedves előfizetőtársaimnak szívesen átadnám a M. U. L. következő számait: 1936. évi: 8. és 13. sz. 1935. évi: 19., 22., 27., 32., 33. számokat. 1933. évi: 29. számot. 1932. évi: 16. számot. 1931. évi: 5. számot. 1930. évi: 3. számot. 1929. évi: 3. szá-

EGYSZERŰ ÉTLAP

1937 április hó 1-től április hó 10-ig

CSÜTÖRTÖK	
1	EBÉD: húselevés, főtt hús ece- testormával, paradicsommár- tással, lekváros gombóc, VACSORA: púpos rántotta uborkával, gyümölcs.
PÉNTEK	
2	EBÉD: hallevés, rakott bur- gonya, tejben főtt tészta, gyü- mölcs. VACSORA: főtt burgonya vaj- jal, tejben főtt dara csoko- ládéval, gyümölcs.
SZOMBAT	
3	EBÉD: hagymaleves, kelfőze- lek, pirostra sült sertéskaraj, palacsinta táróval töltve. VACSORA: főtt virsli mártás- sal, uborkával, gyümölcs.
VASÁRNAP	
4	EBÉD: húselevés, főtt hús uborkamártással, töltött ká- poszta, mákos kifli, VACSORA: töltött káposzta, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ	
5	EBÉD: köménymagleves, bor- júpörkölt galuskával, dara- morzsa izzel. VACSORA: savanyú tüdő gom- bóccal, gyümölcs.
KEDD	
6	EBÉD: sóskaleves, pirított borjúmáj, karotta főzelék, tú- rós csusza. VACSORA: hideg felvágott tormával, gyümölcs.
SZERDA	
7	EBÉD: reszelt leves, paraj fűkörtőjással, túrós gombóc, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya, sajt, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK	
8	EBÉD: májríz leveles, darált- hús egybesütte, burgonyafőze- lek, sajtos tészta, gyümölcs. VACSORA: pirított sertés- máj burgonyával, uborkával, gyü- mölcs.
PÉNTEK	
9	EBÉD: aszaltszilvaleves, spár- ga vajjal, tejben főtt metélt, gyümölcs. VACSORA: sajtos makaróni, gyümölcs.
SZOMBAT	
10	EBÉD: borjúbecsinált, marha- felsőlábberleves, burgonyapü- ré körítéssel, palacsinta. VACSORA: töpörtütyű melegen uborkával, gyümölcs.

mot. Viszont magam részére kérném a következő számokat: 1931. évi: 3. és 17. számokat. 1932. évi: 2., 6., 18., 19., 20. és 21. számokat. 1933. évi: március 20., április 10., 20. és augusztus 20. számo-

Művirág, disztoll, eredeti
különlegességek
gyártása, alacsony árútlóssa:
GROSZ-NÁL IV., SÜTŐ UTCA 1. TEL: 1-802-13

Felülmulhatatlan

féregmentesítő lakását
házi állatait. Nem mérgező,
szagtalan. Ezt kérje mindenütt

kat. 1936. évi: április 1. számokat „Sze-
gedi előfizető” jeligré.

Kedves leányolvasótársnőim közül sze-
retnék Hódmezővásárhelyen vagy Kiskun-
félegyházán lakó 18—20 éves leánnyal
levelezni, akivel már most a tavasszal
egy-két napra meglátogatnók egymást.
Fényképezek. Szép strandunk van. Na-
gyon örülnék, ha mindkét városból ír-
nátok. Ugy-e, írtok? Jeligrém: „Arany-
virág”.

Kedves olvasótársnőim közül ki volna
hajlandó leányomat 3—4 heti vendég-
ségbe elfogadni, ahol némi szórakozás-
ban lenne része. Fiamat, aki egyetemet
végzett, okl gazda, olyan helyre szeret-
ném adni, ahol a gazdaságban gyakorol-
hatná magát. Visonzásul a család bár-
mely tagját szívesen látnám a nyári hó-
napokban saját házámban, kényelmes
otthonomban, Gyöngyösön. Leveleket
„Kölcsönös csere” jeligrére kiadóba ké-
rek.

**Hegyes vidéken lakó kedves leányolvasó-
társnőmmel** szeretnék nyaralás céljából
csereakcióba lépni. Lehetőleg a Mátra-
vagy Dunántul vidékiek levelét kérném.
Aki szereti a falusi életet, magam részé-
ről mindent elkövetnék, hogy jól érezze
nálunk magát. Leveleket „Alföldi” je-
ligrére kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim közül ki volna
szíves átengedni a M. U. L. 1934. évfoly-
ama január, február és márciusi szá-
mait? Visonzásul megküldeném az 1937.
évi ugyanezen havi lapszámokat. Szív.
üdv. Kocsó Jánosné, Budapest, I., Attila-
utca 51., II. 11.

Kedves olvasótársnőim közül ki volna
kedves segítségemre lenni a következők-
ben: egyéves kisfiamat szeretném kissé
felhízlalni, mert születése 31 kezdve so-
vány volt. Különben teljesen egészséges,
jól fejlett, jár is. Nem szeretnék bár-
milyen gyárikészítménnyel kísérletezni s
éppen ezért nagyon hálás volnék, ha egy
kítőző gyermekorvost méltóztatnának
ajánlani, akitől tanácsot kérhetnék és
szívesek volnának megírni, hasonló ese-
ben mivel táplálták gyermeküket. Na-
gyon hálás volna egy „Aggódó anya”.

Kedves fővárosi olvasótársnőim közül ki
volna hajlandó május hónapban egy 26 éves,
komoly, de amelletted kedélyes, szerény-
igényű hűgomat 2—3 hétre vendégül lát-
ni. Cserébe szívesen látná vendégül a
nyári hónapokban szép, felvidéki, jó-
levegőjű kisvárosban, ahol homokos
strand van. Jó ellátást biztosítunk. Leve-
leket „Felvidéki előfizető” jeligrére ki-
adóba kérek.

ÜZENETEK

Örömmel és boldogan köszönjük meg
Tyll Lászlóné nagyságos asszonynak hoz-
zánk intézett alábbi nb. levelét, mellyel
megajándékozni méltóztatott azért, mert
M. U. L. kézimunkaboltjában megelé-
desére lett kiszolgálva. Szeretettel örizzük

A természetes

Hunyadi János

gyógyszó

SAXLEHNER
ANDRÁS,
BUDAPEST, VI.,
ANDRÁSSY-ÚT 3

használatát szabályozza a gyomor, epe, vese, máj és a belek mű-
ködését. Megtisztítja a vért a káros anyagoktól. Friss, üde köz-
érzetet teremt, az arcból pattanásai, kiütései elmúlnak, a test
megszabadul a felesleges zsírlerakódástól, minden káros mellék-
hatás nélkül. Klinikailag kipróbálva! Egy próba meggyőzi Önt is
a Hunyadi János-forrású gyógyhatásáról. Kapható gyógyszerárak-
ban, drogériákban és minden ásványvizet árusító üzletben. Ismer-
tetőt díjtalanul kívánatra készséggel küld a forrástulajdonos.

meg figyelmes sorait: „Kedves Főszer-
kesztő Ur! Sok elfoglaltságom közepette
is időt szakítok arra, hogy megköszön-
jem a Magyar Uriasszonyok Lapja kézi-
munkaboltja fáradozását és figyelmét.
Nagyon kellemesen hatott rám udvarias
levelük és kiszolgáltatásuk s ez olyan
megnyugtató bizalmat ad a jövőre is.
Most már nem lesz probléma nekünk,
vidékieknek sem, hogy pénzünkért ár-
ajánlat után is szépet és jót hol ka-
punk. Nagyon köszönöm a rajzot,
beszögöt, pamutot. A függönyöm már
munkában van, de már most is tetszik
mindenkinek, aki látta és kedvet kapnak
az elkészítésére. Az ablakomon fog csak
szépen érvényesülni! Köszönetemet ugy-
rovom le önök iránt, hogy minden ismer-
rösömnek ajánlani fogom a kézimuka-
boltjukat. — Szíves üdvözléssel Tyll
Lászlóné.”

Három vers. Versei sorsáról — sajnos
— kedvező kritikát nem adhatunk, mert
bár költeményeiben sok szép szín, len-
dület és hangulat van, mégis csak később
fog eldőlni, hogy tehetsége teljesen ki-
for-e. Minden kéziratát szívesen elolvas-
suk s ha gazdagabb élményt jelentő írás-
sal lepne meg, a megjelentetéssel boldo-
gan szereznek meg önellét is az irodalmi
dícsőséget. Szív. üdv. Szerk.

B. A. Gyorsan és könnyen tanulhat meg
németül Häckel „Tanuljunk könnyen,
gyorsan németül” c. nyelvkönyvéből. Egy
év alatt megjelent négy kiadás mindennél
ékezőbbben bizonyítja a mű kiváló
értékeit, használatának érdemes és sike-

res voltát. A „Häckel“-módszerű nyelv-
könyvek segítségével könnyedén és szór-
akozva, mindamelllett alaposan és töké-
letesen sajátíthatók el az idegen nyelvek.
E módszer igen nagy előnye, hogy úgy
a gyermekek, mint a felnőttek számára
magánúton való tanulásra is a legalkal-
masabb. E könyv megrendelhető Novák
Rudolf és Társánál, VIII., Baross-u. 21.

B. Ottóné. Kedves, jókívánásokat tartal-
mazó soraikat igaz köszönettel és meleg
üdvözléssel viszonozom. Szerk.

Öblögetni kell a száját lehetőleg reggel
és este Odol-lal. Ennek háromféle a ha-
tása: üde lehellet, ragyogó fogak, véde-
lem a hűlés ellen.

Váradi. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy
mélyérzésű elgondolása vers-technikai

Éjszaka csak egyedül

a nagyenyedi Kovács-krémet hasz-
nája s meglátja, nappal sohasem
lesz egyedül. Egész tábor lesz
körülötte, akik szépségének, el-
ragadó üdeségének hódolnak, me-
lyet kizárólag a régen bevált,
híres nagyenyedi Kovács-krém
állandó használatával érhet el.
Mindennél kapható. Éjjeli haszná-
latra kék, nappali használatra
sárga csomagolásban.

Minden külön értékes helyett:

*Nagykovácsy női ruhák nemcsak
népszerűekkel, mesteri kidolgozásuk-
kal, hanem alacsony áráikkal is
meglepnék!... Néhanap a sok közül:*

Angol kosztüm, elegáns szabásban	38.— P
Átmeneti kabát, teveszőrű szövetből	40.— P
Átmeneti kabát, double szövetből	55.— P
Elegáns ruha, gyapju szövetből	24.— P
Divatbluz, műselyem marocainéból	11.90 P
Háromnegyedes kabátok, kosztümök, ruhák, szellemes fazonmegoldásokban, készen és mértékután, — rend- kívül olcsón!	

KOSSUTH L. U.

9

Nagykovácsy
ÜZLETHÁZ

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

Vegytisztító, csipketisztító és kelmepestő győr

1937

1867

megoldása nem sikerült. A ritmus muzsikája hiányzik verséből. A megjelentetésével nem bízathatjuk. Fejlődését készséggel figyelemmel kísérjük, ha súlyt helyez erre. *Szív. üdv. Szerk.*

Lapunk kedves előfizetőit finom külön ajándékkal lepjük meg, ha féléves új előfizetőt szereznek.

Földesné JUNO kozmetikai intézete IV., Károly király-ut 24. sz. alatt lapunk minden előfizetőjének a mai naptól, június hó végéig díjtalan kozmetikai tanácsot nyújt és felárú arcápolásban részesíti 2 pengőért. Az intézet kozmetikai rovatvezetőnk személyes vezetése alatt áll és a legmodernebbül van felszerelve. Hivatásos kozmetikusnők tökéletes kiképzése. Külföldieknek külön kurzusok. Lapunk előfizetőinek tandíjkezdmény.

„Ligézés” jelígre több levél érkezett. Kérjük az átvétel iránt intézkedni. Szerk.

Elhibázott élet. Ha valóban igaz, hogy életét rendbehozhatatlanul elhibázta, valóban tragédia volna, mi azonban nem hiszük, hogy ne lehetne találni egy keskeny kis rést, melyen keresztül megkísérlehetők a betegség levezetését, amit azzal kezdünk, hogy Nagyságos Asszonyunknak egyidőre megtiltjuk az olvasást, mert ahelyett, hogy élvezetet szerzett volna magának, túlterhelte agyát, s most, mint aki a legfinomabb ételekkel jóllakott, iszonyodik a betüktől is. Szerencsés, gondtalan viszonyai között lelke elmozdította minden szépség iránti fogékonyságát s egész lényét hatalmába kerítette a betegségek betegsége, a mérgek mérge: az unalom. Nincs ennél veszedelmesebb baj, mert aki megkapja, annak teste, lelke ellankad, elveszti frissességét,

el nem érhető vágyak gyötrik és nem látja meg a körülötte levő szépségeket, amik után milliók összetett kezekkel epekednek. Mostani kuszált lelkiállapotának zürzavarában nem talál egy egyszerű, halk motívumot, amely megnyugtatóná, s ezért legelőször is önmagától szeretne szabadulni, fut ahhoz, akiben mint ismeretlenben megértő, feloldó barátot keres és talál, aki megérti, hogy a túlságos jólétet csak azok bírják el, akik önmagukat szellemileg tudják foglalkoztatni és csak másodrendű szerepe van a kívülről jövő, rájuk ható érdekességeknek, ami változatossá teszi az életet. Ha megismeri vágyait s ha le tudja küzdeni magában azok iránti vágyát, melyek megvalósíthatatlanok, közelebb jut önmagához s ezek a lélektani kilengések az ön erős elhatározása és akarata alatt egyensúlyba lendülnek. Különös módon elhallgatta azt, akinek legfontosabb szerep jutott az ön furcsa, egzaltált lelkében, amely ma már ott tart, hogy csaknem borotvaellen táncol s szinte remegünk, hova fog vezetni erőtlensége. Magunk körül érezzük toporzékoló előrejelenségét, senkivel nem törődő tomboló lelki viharzását, mintha börtönbe volna zárva, ahonnan erőnek erejével szabadulni akar. Nem tagadom, megrázó, sőt tragédiával teltett az ön lelkiállapota, akinek mindene megvan, amit kíván, mégis az elégedetlenség szegénységében sínylődik, ami egyenlő érzés a valóban szegény sorban vergődők szomjúságával. Sajnálom, hogy az a sok szín, szilaj fűtőtség, ami elégedetlenségének az oka, nem a boldogságát mozdítja elő, mert, ha ezeket az ön maga élete megszépítésére tudná felhasználni, gyönyörű élete lehetne. Engedje meg, kedves Nagyságos Asszonyom, hogy a levelében írtakat csak időleges kisiklásnak tekintsem, ami önt is megzavarta, de

most, amikor közelebb hoztam magához azt a fénykép-lemezt, amelyet eddig csak a maga szemével nézett, meglátja rajta azokat a foltokat, amelyek elretusálhatók a művész keze által és az így rendbehozott képben önnek különösképpen öröme telik most, hiszen ön az a művész, aki ezt a nehéz munkát elvégezte, illetve elvégzi. Ismerje be, hogy sok a furcsaság és még több a természetellenes affektáltság panaszában, melyet elfogadok valószínűleg, de csak azért, mert remélem, hogy ön is felismeri és le fogja győzni. A jólétben élők lelkében fordulnak elő, de ezekében is csak ritkábban hasonló, képtelen periódusok, amiknek felismerhető oka abban rejlik, hogy az illető csak önmagával törődik, mások élete, az emberiség, a szegénység, árvaság és milliós probléma vagy egyáltalán nem érdekli, vagy csak felületesen. Az ön igazi, legigazibb lényéhez nem közelítünk. Megszépségtelenítés volna az anyai érzésnek, ha hivatkoznunk kellene rá. Olyan súlyosnak érzünk minden szót, amit szívünk diktálna, hogy hallgatásunkkal véljük megszólaltatni azt a szívet, melynek voltak gyönyörű, fenséges reményeségei, de hogy miért mervedtek meg, erről nem tudunk számot adni magunknak. Talán egy csöndes lelkébe néző pillanatban megszólalnak az elrejtett hűrok és meghallja az anyai szív dalolását, melynél nincs tökéletesebb érzés. Kívánom, hogy e sorok olvasása alatt kinyílnyoljon lelke és boldogan ölelje magához azokat, akikről boldogságot várhatja. „Lélektemetés” nem felelt meg.

Szív. meleg köszöntéssel Szerk.
A „Chat Noir”-puder nemcsak finommá és selymessé teszi arcbőrét, hanem megóvja szél, fagy és az égető napsütés ellen és elragadó illattal veszi körül.

Elegáns?
Divatos?
Mindkettő!

KUTNEWSKY

kepek, ezüst- és kékrókák,
minősége kiváló, ára olcsó
Kristóf-tér 6. szám

BUTORT mindenki

BOG-MIL butoráruházban vásárol
VI, Vilmos császár-út 43. (Báthory
utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK,
HÁLÓK, EBÉDLŐK** és választékban.

Magyar Kir. Osztálysorsjáték

A 37. sorsjátékban a nagy jutalmat,

400.000 P

a 12.318. sz., legnagyobb főnyereményt!

300.000 P

a 7616 sz. valamint a

100.000 P

főnyereményt a 38118 sz. 1/4 sorsjeggyel
ismét **Török** szerencsés vevői nyerték
Vásároljon osztálysorsjegyet

TÖRÖKNÉL

Egy sorsjeggyel elérhető legnagyobb nyeremény

700.000 P

Minden második sorsjegy nyer!
Hivatatos l. oszt. sorsjegyárak:

1/4 sorsjegy 7.—, 1/2 14.—, 1/1 28.— P

Nyereményhúzás április 10 és 13-án

Török A. és Társa

Bankház RT. Budapest IV, Szervita-tér 3

DAN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST,
IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok).
Ezüstróká, nerzkepek, új modellek!

Hölgyeim! Le a kötőtűvel!

itt a XX. század szenzációja, a szab.

„RAPID” kézikötő- készülék

Néhány óra alatt köthet magának pullovert, blúzt
vagy ruhát — Kezelése egyszerű — Ára **P 20.—**
Kérjen ismertetőt. — Forgalomba hozza:

Aruforgalmi kft., V., Erzsébet-tér 4

pehelykönnyű
gyógycipők

Székelyné
IV. Múzeum-körút 39

Johann Maria Farina

gegenüber dem
RUDOLFPLATZ cég közli:

ezüstvignettás kölnije

(szóró-üveg fémkupakkal)

sokkal töményebb,

mint a fehérvignettás

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni ára 2.—, 3.80, 6.50 P

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni, kimérve nem kapható

Huszonkétéves. Határozottan kívánhatja vőlegényétől az elmondottak után, hogy szakítson az illetővel, még ha olyan közeli rokona is önnök. A legelsőbb erkölcsi telenség volna ebben a tudatban házasságra lépni vele. Leghelyesebb, ha azt ajánlaná, hogy az eljegyzést bontsák fel és vegye feleségül azt, aki miatt idáig jutottak. El sem képzelhető, hogy ön a történet után boldog tud vele lenni és elfelejti, hogy a jegyesség ideje alatt másnak is udvarolt. A jegyesség mindkét félt egyenlően hűségére kötelezi, vagy ha valamelyik ezt a kötelezettségét nem tartja be, ezzel mintegy felbontja a jegyességet. Bár bocsánatot kellene kérnie magában, hogy ártatlant vádolt, de — nem szépitjük a dolgokat, — mert még világosabb előttünk, hogy mi történt az ön ártatlanságát, tisztaságát kihasználók részéről. Beszélje meg szülei velünk, nyíltan, semmit el nem hallgatva ezt a kényes ügyet s azt hiszem, hogy nyugodtan követheti tanácsukat. Edesapja felelősségre vonhatja és legjobb belátása szerint ítélni meg, mit kell tennie. Milyen házasság élébe néz az a lány, aki tudja, hogy jegyese másfelé udvarol és mégis önnök hazudik szerelmét? Az élet legdrágább értékei pusztulnának el lelkeiben, ha ezzel a tudattal kellene oltár elé állania vele. Leghatározottabban tiltakozzon és ne fogadjá el sorsát azt, aki nincs ennyi tekintettel sem az ön érdekeire. Nagyon sajnálom önt, mert nem tudom, hogyan oldja meg ezt a szerencsétlen helyzetet. Legelőször is ott kell kezdenie, hogy a saját szívével végez számadást s annak eredményétől teszi függővé, megbocsát-e, vagy elszakítja a kezüket összekötő selyemszálakat. Bámulatráméltó türelemmel viseltetett már eddig is s aki ezt a türelmet tovább

veszíti, az megérdemli, hogy a konzekvenciáit viselje. Oly bántónak találjuk az önnel szemben tanusított viselkedést, mert sokkal fájdalmasabb következmények előtt áll, minthogy azt letagadhatnók és szépthetők a jövőt, melynél borúsabbat keveset láttunk. És mégis hisszük, hogy az ön napja is kisüt és megünnepelhetjük boldogságát.

Szív. üdv. Szerk.

Fiatl orvosnő. 1. A problémáját az idő bőlesen megoldotta. Ne röstelkedjen, hogy más állaspontra helyezkedett. Fejlettebb önkritikája megjelölte a helyes utat, amelyen haladnia kellett s a boldogság igazolja, hogy akkori érzése nem volt szerelem, amely teljesen kialudt s olyan hidegen hagyja a vele való találkozás, mintha ma ismerte volna meg először. Meg kell hagyni, hogy ő is korrektil, úri módon viselkedik. Tehát újból beigazolódtott, hogy minden szerelemnek az idő a legjobb próbája. Aki nem bizonyos önmagában, helyesen teszi, ha az időhöz fordul s reá bizza, hogy döntson. 2. Egy izléses kosztümöt, csinos blúzzal első látogatás alkalmával is vehet. Egyenlő társadalmi állású hölgyek már a legelső találkozás alkalmával tegezik egymást. A tíz-tizenöt év differencia nem ok arra, hogy ne tegezzék egymást. Nagyon örülünk, hogy Nagyságos Asszony addig agítalt, míg férjét is rávette, hogy olvassa lapunkat, aki most már ugyanolyan hűséges olvasó lett, mint Nagyságos Asszonyunk. Többi kérdésére, azoknak sürgős természete miatt, levélben válaszoltunk. Mindig készséggel állunk rendelkezésére.

Szív. üdv. Szerk.

Egy csonka honvéd című költeményében sok a nemes, meleg szín, verstechnikája azonban még nem tökéletes s ezért nem közzétehető.

Szöv. üdv. Szerk.

Z. Gizi. Beküldött kipróbált receptjeit mint a multban, most is örömmel vettük. Az aktuális, időhöz kötötteket, sajnos, idejükmulta miatt nem hozhatjuk. Kár, hogy nem az idény elején méltóztatott küldeni, amikor vidéken élő előfizetőink érdeklődéssel tanulmányozhatták volna. A többi receptet nagyon köszönjük és a beérkezés sorrendjében hozni fogjuk.

Szív. üdv. Szerk.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókák, nerzkepek, új modellek!

A Solvolith-fogpép az egyetlen, amely természetes karlsbadi forrást tartalmaz, ami által meglazítja a fogkövet és megakadályozza új képződését. 35 év óta kipróbált szer, orvosok ajánlják.

Szeretet 36. Velünk örvendező szívéből felgyöngyöző könnyei, mint harmatcseppek csillognak szeretetének virágzirmaiban. Nem árulta el a könnyek eredetét, hogy ne zavarja meg örömlökét vele, pedig mindkét a szív édes gyermeke, hol özszelelkezve kísérnek sorsunk útján, hol egyik vagy másik marad el mögöttünk, de magunkra soha nem hagynak. A szomorúság árnyéka bár elhomályosíthatja örömben fénylő szemünket, de nem csökkentheti vele érző szívünk szeretetét. Megtisztel, amikor bizalmával megajándékoz s nekünk szerez örömet, ha megengedi, hogy hulló könnyeit felszáríthassuk. Meleg hálával és köszönettel üdvözlö Szerk.

Szép Asszonynak — Szép a haja!

Varázslatos báj kölcsonöz a remekül ápolat haj, különösen az arcnak. A szép haját azonban ápolni kell. Haját a modern szappan és lugmentes NEO-SHAMPOON-al mossa. Az elképzelt legkíméletesebben ápolhatja ezen szerrel haját.

Neo-Shampooon "folyékony"
is kapható, P. —90 és P. 240

Mindenütt kapható! Mihály Ottó, Podmanický u. 45

APRÓHIRDETÉSEK

24 éves, r. kath. szegény vidéki úriánya, két kereskedelmivel ajánlkozik idősebb házaspárhoz, vagy gyermekek mellé, ahol családtagnak tekintenek. A háztartásban segítkezem. Várnai is tanultam. Szorgalmas és minden tekintetben teljesen megbízható, lelkiismeretes vagyok. Leveleket «Szegény úriánya» jellegre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőmet kérem, szíveskedjenek ajánlani közvetlen a Balaton mellett egészen kicsi házat, kis telken, akár késpézn, akár életjáradék ellenében. Bármely csónak faluban lehet, csak a víz mellett legyen. Leveleket «Balaton mellett» jellegre kiadóba kérek.

Magános háztartását vezetném lakásért és ellátásért. Jakabfi Aranka, Szentendre, Hunyady-utca 2. szám.

Szalommunkával felsőruhavarrónó házakhoz ajánlkozik. Cím: Budapest, Vörösmarty-u. 4.

Nagyon besületes, törekvő házaspár ajánlkozik portásnak, raktárnoknak, hivatali altisztnek, házmesternek, vagy hasonló bizalmi állásba. A férj 39 éves. Felesége, mint kitünő irodai munkaerő, könyvelő, bérélszámoló, levelező, több éves bizonyítványokkal szintén rendelkezésre áll. Leveleket «Irga'mas szív» jellegre kiadóba kérek.

«Déva» szörteletitőkrém teljesen elmulasztja a szöröket, fiatalító krém. Különleges kozmetikai cikkek kaphatók. XIV. Hungária közpörközt 116. földszint 2. Thököly-út mellett.

Vennék késpéznert zongorát, esetleg pianinót. Telefon: 1-402-06. Fenyőné, Erzsébet-körút 26.

Ütessen nemesített málnát! Már a második nyáron terem! A legkisebb telken is van helye a málnának. pl. a kertés mellett. **Pár pengőért** körülfutótelhet egy telket. **Termesztéséhez** nem kell szakértelem. **Knevelt-örzámálna,** bőtermő, nagygyümölcsű, fűszeres ízű, élénkpiros színű, lédús. Gyökere sarjak olcsón kaphatók: **Kucsera István, Erd-Parkváros.**

FÉRJÉNEK JÓ RUHÁVAL

tartós örömet szerez

Szabó Adorján

A művészvilág kedvelt úriszabója

VII., Erzsébet-körút 5. Telefon: 14-33-70

Olvasótársnőim kézem pártfogását kérem Répa Ibolya angol és francia női szabó Budapest, IV., Molnár-u. 13. földszint 1.

Vennék nagyobb gyümölcsöst házzal vagy gyümölcsösnek alkalmas nagyobb üres területet épülettel vagy anélkül a XI. vagy I. kerületben, esetleg Budapesttól 25-30 km távolságban közvetítők kizárásával. Ajánlatokat ármegjelöléssel «Orvos» jellegre kiadoba kérek.

Használt, de jó állapotban levő Singer-varrógépet vennék olcsó árért. Leveleket «Varrógep» jellegre kiadoba kérek.

Lilly-szaloban olesón, szépen dolgozunk anyaggal együtt kedvező fizetési feltételek mellett. Ugyanilyen házánl, valamint vidéken is gyorsan, elrendintem, napi 10 órát 5 pengőért. Párizsi rajzok után. József-kört 52.

Óbudán, Római-fürdőben, III. ker. Dósa-utca 31. sz. alatti úri kúria, 4 nagyméretű szoba, fürdőszoba, előszoba, hatalmas nyitott veranda, a szuterénben szoba-konyhás lakás, mosókonyha, pince és hozzá 300 négyzetgölg kert a legjobb fajgyümölcsökkel beültette, május hó 1-re kiadó, esetleg előadó. Fejvilágosítás e lap kiadóhivatalában.

Budai hölgyek szives pártfogását kéri felsőruha, fehérneműszalon, Szakvizságra előkészít, Kaloosay Maria, II. Medve-utca 17. Telefon: 36-68-69.

Zongorahangolás, javítás, harmonikumkészítés, javítás legutányosabban. Szieber. Budapest, II. Török-utca 6. sz.

Legmodernebb szabás, varrás, tanítás könnyű módszerrel. Kiténő szabásminták. Mestervizságra előkészít. «Elite»-szalon Andrássy-út 49.

Eladó családiház a Balatonnál, Gyenesdiáson. Háromszobás adómentes, déli fronton 2480 négyzetméter telek 70 gyümölcsfával, Csendes, por-és füstmentes, egészséges helyen. Erdőtől 1. Balatonnál és Keszthelytől 2 és fél. Hévízfürdőtől 7 kilométerre. Ár P 3000.- és 1500 P banktörök átvele. Fejér Kálmán, Gyenesdiás.

Rövid fekete gyakorló zongora 200, külföldi 400, valódi Büsendorfer 600 P. Zongorák, pianinók feltűnő olesón, tisztviselőknék előlegnélküli legcsekélyebb részletre. Rákóczi-út ötven, zongoraterem. Erzsébet-kört sarok.

Cigányosan, kotta nélkül zongoránál leggyorsabban megtanulhat. II., Margit-kört 8., zongoratanítónél.

Szabás, varrás, tanítás, Emőd Tamásné nőruhaszalon, Lipót-kört 13. Telefon: 11-95-18.

Zongorát vagy pianinót azonnal készpénzfizetésért süröcsen vennék. Telefon: 1-395-03. Zongoraterem.

Magyar és latinszakos fiatal tanár gimnazisták korrepetálását vállalja. Leveleket «Tanár» jellegre kiadoba kérek.

Budapestre érkező úri családoknak kettő pengőért szállást adok. Főjegyzőné, Orczy-út 40., I. 10.

Műstoppolás, Molyrágott, szakadt, kiégett ruhát műbeszővöm. Rózsa, IV., Váci-utca 21., V., Lipót-kört 24.

Csillárűdűlő egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima kósz, olesó penz. Prospektus. Csillárűdűlő. Mátraszőlő.

Budapestre érkező úri családoknak kellemes ott-hon nyitok. Hajdúné, ny. MÁV főintéző neje, Erzsébet-kört 2. Emke-ház. Telefon: 1-329-00.

Zongorák, pianinók előlegnélküli legcsekélyebb részletre Tisztviselőkedvezmények. Fenyőné zongoraterme. Erzsébet-kört huszonhat.

Rendes, tiszta, szorgalmas, megbízható házaspárnak. Kénekv egy 8 hónapos kis fiúk van, ki adna lakást takarításért. Féjje dolgozik, de keresete elő csekély, hogy lakbérre nem jut, ezért vállalna lakás ellenében takarítást. Leveleket «Házaspár» jellegre kérek.

Felelős szerkesztő: KERTÉSZ BÉLA
Kiadja: a Magyar Uriasszonyok Lapja kft.
Felelős kiadó: KERTÉSZ BÉLA
Szerkesztők:
Dr. KERTÉSZ ELEK
tordai BÓJTJE ETEKLA, ERDŐDY ELEK
Ügyvezető igazgató:
BARTHA ISTVÁN

Kéziratokat, kisérték, fényképeket nem adunk vissza és nem örüünk meg. A lap képeinek és cikkeinek átvele és lekészése tilos.

A Magyar Uriasszonyok Lapját nyomta: a Hungária Hírlapnyomda R. T., Budapest, V., Vilmos császár-út 34. Felelős: SCHMIDEK GÉZA

KÉZIMUNKARAJZAINK ISMERTETÉSE

Lapunkban között kézimunkarajzok nagyított rajza, szúrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaköltőjében, Budapest, VI., Teréz-kört 6. alatt szereshetők be. Mindennemű kézimunkakérdésben kézimunkaköltőnk okl. kézimunkatanárnő, készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőknék levélen is. Válaszlevegő csatlakozását tisztelettel kérjük. Mintákat szivesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaköltője.

Levegél: Bpest, VI., Teréz-kört 6. Tel 1-213-19. Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek

3. OLDALON tüll sztör eszikipészvet szárnyakkal. A szokástól eltérően külön draperiát nem alkalmazunk, hanem a szárnyakból kőpezünk egy fischszertű draperia részt, melyhez nehéz minőségű eszikipészvetre van szükségünk, hogy a draperia húzása az anyag súlya által érvényesüljön. Sztör függönyhöz nagy pettyes vastagszálú tüll használnuk, melyet alul cakkos formában összekötő betéttel egy 35 cm széles sűrűn húzott sima tüllből készült fodorral fejezzük be. Mérete teszsz szerint vehető. Aránjánálta a méret és anyag kiválasztás után szolgálnuk.

4. OLDALON különleges terítőkék, abronnélküli terítések használnuk. A kockázott részhez jól mosható szines kockás pamutvásznat veszünk, melynek közep részére kerek bedolgozással fehér anyagot applikálnak szines japán himzéssel. Széleit visszahajlva fehér színel szegjük. A körrész előrajzolja 15x15, 22x22 és 35x35 cm méretben mindhárom darab egyült jó minőségű fehér Aranyesokor pamutvászonra P 1.60. A szélén lévő szines kockás pamutvászon 120 cm szélességben métere P 4.80. A három darab szúrtsablonja P 1.20.

8. OLDALON szines himzett kerti milió. Mérete 120x120 cm. Készítjük nyerszínű fél-len vászonnál. Himzéséhez 5-ös számú MEZ gyöngyfonalát és MEZ WOLGA fonalat használnuk. Az egyes ötéssel himzett kockázott rész barna és piros színel készítenéd. A hullámos vonal kék színel, a csokrokat sárga, kék, lilá és zóld színel himézük. A szélét sárga szingeléssel fejezzük be. Kockázott részhez a Wolga fonalat, szingeléshez, csokrokhoz és a hullámvonalat elkészítéséhez gyöngyfonalat használnuk. A terítő 120x120 cm fél-len vászonra előrajzolja a csokrok színezési mintájával együtt P 6.70. Hozott anyagra előrajzolás a színezési mintával együtt P 1.60. Szúrtsablonja P 1.50.

12. OLDALON rátétes terítő hozzávaló kis terítőkékkel. Fehér vagy szines opál batizból más színű rátéttel készítenéd. A bemutatott modellnek alapanyaga halvány zóldszínű. A gyümölcs rátét színe barackszínű, a levelek az alapnál sötétebb színel zóld. A szélén körülűtölő és leveleket összekötő ágak sötétebb színel zólddel készítenéd. A kis terítőkék színezése teljesen egyezik a nagy terítőkével. A terítő mérete 80x80 cm. A terítőkék mérete 25x25 cm. A hozzávaló alapanyag rátétanyaggal együtt előrajzolja az alapra és küllön a rátét anyagokra kapható. A terítő 4 kis terítőkékkel együtt P 3.50. Hozott anyagra előrajzolás díja P 1.60. A terítőkék szúrtsablonja félreze: a kis terítőkékkel egész sablonja P 1.80.

13. OLDALON rátétes diványpárna. Nyers pamutvászonra készítenéd, 55x42 cm-es méretben. Előrajzolja a szines rátétanyaggal és hátlappal együtt 4.80 P. A levelek zóld színel, az almák piros színel készítenéd. Az alapra előrajzolt részre ráhelyezük a levél és alma előrajzolt mintáját és a levelet zóld, az almát pedig piros színel gyöngyperlével ráhímézük. A simán összevart párnalapra piros színel csokrot költünk. Hozott anyagra előrajzolás díj 80 fillér. Szúrtsablonja 80 fillér.

13. OLDALON toledó díszgyöngyhat. Jöminőségű Aranyesokor pamutvászonból készítenéd.

A nagy párnák mérete 100x80 cm, a kis párnák mérete 40x50 cm, a paplanlepedő áthajthó részének mérete 130x60 cm. Előrajzolja a paplanlepedő áthajthó része a fenti méretben 2.40 P. A nagy párna P 3.40, a kis párna 1.20. A minta szúrtsablonja 80 fillér, a paplanlepedő áthajthó részének és a nagy párnának hozott anyagra előrajzolás díja 40 fuer, a kis párnáé 30 fuer. Vidék reuetezésé Aranyesokor pamutvászonból mintát költünk.

13. OLDALON vászon diványpárna szines himzésre. Jó minőségű homokszínű iekelteru vaszonra készítenéd MEZ, Wolga és gyöngyperle himzésre. Széltre paplanpamutot készítenéd a rojtózas. Szükséges a rojtózasához cea 5 dkg pamut fehér és ekrű színelben, amelynek ára 36 fuer. Kapható 40x50 cm méretben hátlappal együtt 2.60 P. Himzéséhez MEZ Wolga pamut motringja 14 fuer, a gyöngyperle motringja 38 fuer. A himzéshez szükséges színezési mintalap 80 fillér. Hozott anyagból előrajzolás díj 60 fillér. Szúrtsablonja P 1.20.

14. OLDALON szines himzésel készített tálcaterítők. Fehér vagy ekrű színel pamutvászonból 40x40 cm méretben készítenéd. Himzéséhez MEZ mulinét használnuk. Singelés rózszázzínel, a körben töltr rózza girland kétféle rózszázzínel, a szár és levél egyzínű zólddel, a teányka blúz és ruha az egyik lilá, a másik rózszázzínel. A pártá barna, a kalap fekete színel készítenéd. A csokrok lilá, kék, sárga, a kosár barna, a láb és kéz testzínű, a cipő barna. Az összes virágokat fűrészvart technikával himézük. Levelek, pártá, kalap és blúz rész sima lüposhimzéssel és fűtésfészel készül. Előrajzolja fehér vagy ekrű színel pamutvászonra 40x40 cm méretben P 1.-. Kapható teljesen készen is a fentmegadott színelben kézzel himezve a legcsébb kivételben P 6.50. Küllön kívánatra bármely más színelben és méretben is elkészítjük. Előrajzolás hozott anyagra 40 fillér. Szúrtsablonja 80 fillér.

16. OLDALON gyermek ruhákja. Készíthető rózszázzínel, kék és fehér színel műselyem labaleből, 2 éves gyermek részére (40 cm hosszúságban) a legcsébb kivételben alul magas felhajtással (esetleges hosszabbításra) bármely színelben ára P 10.-. Megrendelhető bármilyen más méretben is.

16. OLDALON horgolt gyermekruha. MUL Rezedá Zefir fonálból készítenéd, szép halvány színelben kapható. Szükséges anyag 2 éves gyermek részére 10 deká: ára P 2.60. Anyag rendelésnél horgolási leírást adunk, bármely más mérete is. Kapható teljesen készen P 5.-.

21. OLDALON mezei virággal díszített zúrsasztal terítő hozzávaló szalvetákkal. Alapanyaga szines, jól mosható pamutvászon. Kapható kék, sárga, zóld és eper színelben. Himzéséhez MEZ 5-ös számú gyöngyfonalat használnuk. Színezése élénk színel mezei virág színel, vagyis piros, sárga, fehér, kék és zóld. A széléhez az alapanyag színelnek sötétebb árnyalatú színelét használnuk a piko horgolás-hoz. Előrajzolja bármely színelben 110x110 cm méretben a hozzávaló 27x27 cm 4 drb szalvetával együtt P 4.90. Hozott anyagra előrajzolás díja P 1.60. Szúrtsablonja P 1.20. Himzéshez küllön részletes színezési rajz 50 fillér. Himzéséhez MEZ gyöngyfonál 1 motring 38 fillér.

RAJZANLAT:

Indanthren függöny-anyag 150 cm széles métere . . . . . P	3.90	Előrajzolt pamutvászon párna hátlappal 55x42 cm méretben millieur vagy magyaros mintával, darabja . . . . . P	1.40
Marquisette-függönyre ekrű színelben szép mintákban 150 cm széles, métere P	6.50	Indanthren zúrs-készlet, 1 terítő 100x100 cm, hozzá 4 drb szalvetta piros, sárga, kék és zóld sötétebb mintával P	7.70
Kézimunka filé sztör 150x250 cm méretben, darabja . . . . . P	15.50	Pamutvászon kerti terítő, szép mintával előrajzolja fehér színelben 120x120 cm méretben . . . . . P	6.20
Kézimunka filé terítő 100x100 cm darabja . . . . . P	4.60	Kerti terítő ekrű színel pamutvászonra előrajzolja 140x140 cm méretben P	7.90
Jó minőségű függöny-tüll 300 cm széles métere . . . . . P	7.50	Firdőruhahoz garantáltan tengervízálló és szintartó fonál dekája . . . . . P	—38
Szines glitter anyag 300 cm széles métere . . . . . P	10.50	Szabás és kütésminát a méret megadása után díjtalanul küldünk.	
Szines pamutvászon jól mosható színtartó, kék, zóld, sárga és eperzsin 140 cm széles, métere . . . . . P	3.—	Nyári paplan horgolásához Indanthren festési leírás, szép színelben, 5 dekás motring ára . . . . . P	—55
Indanthren függöny-anyag 100 cm széles, métere . . . . . P	1.40	Fehér és ekrű színel . . . . . P	—36
Előrajzolt zúrs-készlet, 1 terítő 100x100 cm és hozzá 4 drb szalvetta, szép színelben. Opál batiztra vagy pamutvászonra . . . . . P	4.90	Elkészítésére megtanítjuk, vidékre pontos leírást küldünk.	
Előrajzolt pamutvászon milió, szép millieur vagy magyaros mintával, darabja 80x80 cm méretben . . . . . P	1.90	Piké teányka köpenyke és fejkötő, fehér, rózszázzínel és világoskék színelben, rátét himzésel . . . . . P	12.50

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

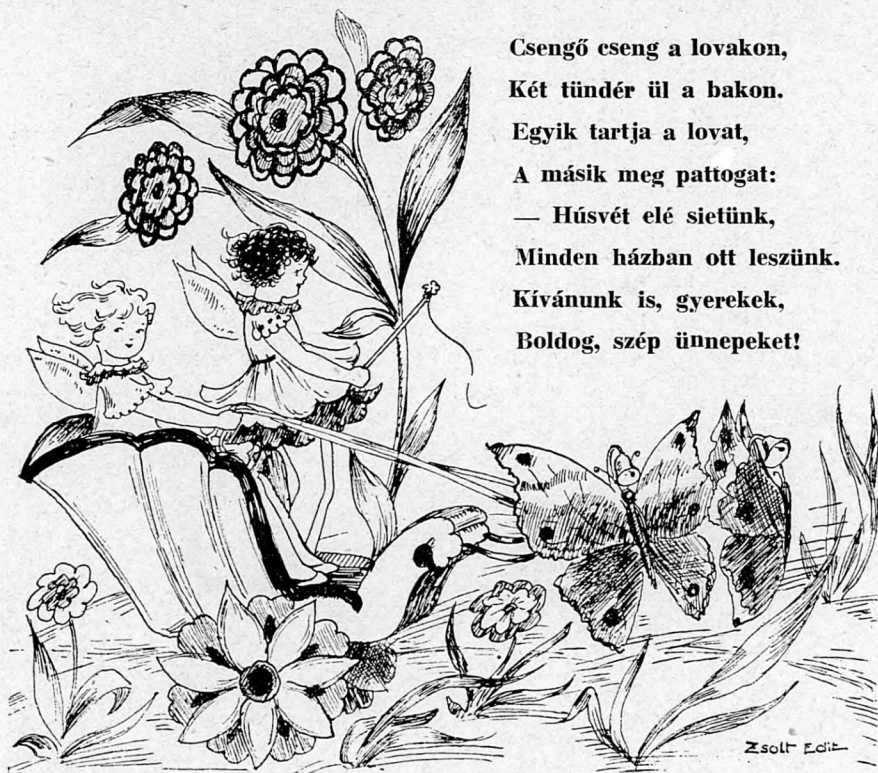
mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapja szerkesztősége

Csengő cseng a lovakon,
Két tündér ül a bakon.
Egyik tartja a lovat,
A másik meg pattogat:
— Húsvét elé sietünk,
Minden házban ott leszünk.
Kívánunk is, gyerekek,
Boldog, szép ünnepeket!

Irta: Bálint Ágnes, kis munkatársunk.

Fánni tündér mult husvétkor ugyancsak megjárta Nem öntözte meg őt senki, akárhogy is várta. Az irigy kikieristündér mulatott is rajta, Fánnit pedig a titkos bú össze-vissza marta! Hanem idén Szél úrfieska tanácsolta neki: Fánninak hát több sem kellett, rohant a piacra. — Tojással kell öntözőket házhoz édesgetni! S tyúkénitől a készletet megvenni akarta. Csakhogy baj volt a hitellel. óvatos a tyúk már... Hitelbe nem adott többet százötven darabnál. Fánni rögvest belerakta egy kis taligába, S loholt vele hazafelé, ahogy vitte lába. Szél úrfival otthon menten a festéshez látta, Kellt ehhez két nap, s éjjel, százötven tojásnak. Kint festettek a ház előtt, s százötven kíváncsi, Bámulta, hogy mint kell szépre a tojást csinálni. Nosza jött is Húsvéthétfőn öntözőkből anyyi, Tízser kellett Fánni tündér ruháját csavarni. Eljöttek a törpék, manók, tulipánvitézek, Hőseincér, a nagy gavallér, s a gombalegények... S Uramfia, ahogy ki-ki tojását megkapja, Előbujik mindegyikből egy eszike csipogva. Szidták-hordták Fánni tündért, bár nem tehet róla, Hogy a ravasz kotló rá a régi tojást sózta. Otthagyták mind az öntözők, volt bosszúság, volt harag, S a nagyerdőn azóta is ott sétál egy csibehad...

A szófogadatlan nyulacska

Irta: *Pető Katalin*

Egy hatalmas fa odvas törzsében, zizegő avar között láttak napvilágot a nyulgyerekek. Az erdő lakói örömmel fogadták őket, a madárkák ujjongva csiprítették:

— Tíz gyerek, tíz tapsifüles nyulgyerek! — és gratuláltak nyulánónak.

Nyulánó megköszönte szépen a jókívánságokat s aggódva mondta:

— Hát azért nagy gond ez még egy magamfajta nyulmamának is, de majd csak megleszünk valahogy — és szeretettel nyalogatta vakcsi csemetéit.

Telt, múlt az idő, a kis tapsifülesek nőttek, gyarapodtak, vígan hancuroztak, futkároztak a zöld gyepen és rosszalokdoltak is. Megkarmolták még a fiatal fák törzseit is s azok fejüket csóválva intették őket. Az erdei virágok felve bújtak meg a bokrok alján, ha közeledni látták a nyulacskákat, pedig azok nem bántották őket, csak incselkedtek velük. Legjobban kedvelték az apró csenge-tyűs, kábitó illatú gyöngyvirágokat, azokkal játszadoztak legtöbbit és finom harmatos füvet és rügyeket lakmároz-

tak. Jó dolguk volt nagyon, iskolába sem kellett járniok. De azért sok mindenfélét kellett tanulniok. Hogy melyik a jó fű, melyik nem s veresnyit futni, ugrani és zajtanult meglapulni. Mosdani meg éppen sokszor kellett, de tiszták is voltak ám s szürkés-barna dús bundájuk csak úgy ragyogott. A hangokat is ismerték már, ha faág recscent, meg sem rezzenek. De ha valami erősebb zajt hallottak, futva menekültek az anyjukhoz. Volt egy földalatti rejtekhelyük is, a nyílása egy mogyoróbokor aljában volt, gondosan betakarva falevéllal.

Intette is őket az aggódó nyulmama eget:

— Ne menjetek messzire, csak a kedves vadrózsabokrokig, itt védve vagytok. Nem lehet tudni, mikor törnek ránk azok a gonosz vadászok, lábaeskáitok még gyengék, tudtok majd idejében a várunkba menekülni. Ha elfognak, végetek van, gyilkos puskagolyó vár rátok.

A gyerekek megszeppenve hallgattak és ijedten hegyezték tapsi füleiket, de egyelőre nem fenyegette őket vesztély. Vidáman hancuroz-

tak és szép egyetértésben eldegéltek tovább.

A kilenc nyulacska mind egyforma volt, a tizedik azonban túlnőtt rajtuk. Gömbölyű teste szép karcsúra nyúlt, fülei is hosszabbak, éberebbek lettek, fűgébb és bátrabb volt, mint a többi. Egy szép napon ráunt a vadrózsákkal övezett világra s amikor testvérei anyjukkal délutáni álmukat aludták a mogyoróbokor alján, dobogó szívvel, óvatosan kúszva megszökött.

A vadrózsákon túl ismeretlen világ fogadta. A ritkuló fák után nagy tágas tisztás következett. A szokatlan fényesség meglepte és hunyoritva csodálkozott, most látta először a napot, mert a fák sűrű lombjai eddig eltakarták előle. Jölesőn nyújtózott el a meleg napsugárban. Majd örömben nagyokat szökkenve, ugrándozva futott tovább. Egy siető patak útját állta s ő meghökkenve tekintett bele. A vízből ugyanolyan tapsifüles nézett vissza, mint ő. Egyideig nézegette, mulattatta a dolog, majd ráunt és óriási szökkenéssel átugrotta a patakot. Meg volt elégedve saját ügyességével.

Újra sűrű erdő következett. Az ágak megcibálták, tépték szép bundáját, de nem törődött vele. Pedig a jószívű madárkák is figyelmeztették: — Vigyázz, a vesztedbe rohansz!

És a csúf nagyszemű baglyok gúnyosan huhogták:

— Biztosan rossz fát tett a tűzre!

Ő csak rohant tovább... Egyszer csak véget ért az erdő és ijedten nézett körül. Az előtte elterülő réten tehenek legeltek, távolabb piros tetős házakat látott és egy karc sú templomtornyot. Éppen harangoztak. Az ismeretlen hangra füleit hegyezve kúszott előbbre. De vesztére. A teheneket őrző csordás észrevette és jelentette is az uraságnak: ügylátszik, a nyulak nagyon elszaporodtak az idén, mert már egészen a legelőig merészkednek.

A nyulacska pedig megelégtelve a kóborlás, hazafelé készült. De eltévedt és kis tanújuktól messze elkerült. Futott, futott, de már nem olyan vígan. Szörnyen fáradt és éhes volt.

— Csak legalább a patakot találnam meg — gondolta, — onnan már könnyebben hazajutnék.

De hiába futott erre is, arra is, a hazafelé vezető utat nem lelte. Könyörgött a fáknak, mutassák meg az irányt, de a szívtelenek jobbra is, balra is lengették ágaikat és így nem tudott eligazodni rajtuk. Közben sötétetni kezdett. Félelemmel gondolt elhagyott édesanyjára és testvéreire. Fáradt volt, lepihent egy bokor alján, pár harapás füvet

eszegtetett, de az sem ízlett, pedig éhes is volt. Gondolkozott, mitévő legyen. Észre sem vette, amikor a hazaérkező madárkák letelepedtek a bokorban lévő fészükbe.

A madárkák csodálkozva néztek az elgondolkozó, szomorú nyulacskát és jó szívvel megszólították:

— Miért búsulsz, kis tapsifüles?

És a nyulacska elmesélte szökését.

— De tudjátok, nem magam miatt aggódok. Én bátor vagyok, majd megleszek valahogy. Csak a jó szüleimet és testvéreimet sajnálom, akik hiába keresnek.

— Hát merre laktok? — érdeklődött az egyik kis madár. — A vadrózsabokrok tájékán — felelte a nyulacska és könnyes lett a szeme, amint kedves hajlékuk nevét kimondta.

— Ó, a kedves vadrózsáknál, — csicseregtek mind egyszerre örömmel a madárkák. — Azt tudjuk, hol van, ismerjük őket, hiszen nem egyszer kínáltak meg minket finom piros gyümölcsseikkel. Hát bizony az jó messze van innen, alaposan eltévedtél. Csak pihenj nyugodtan, majd reggel elvezetünk oda, úgyis már rég jártunk arra.

De minden másképpen történt. Eljött a reggel. A vadászok már jóval napkelte előtt a hajtók kíséretével elindultak az erdőbe és megbujtak a tisztás körül. A hajtók pedig félkörül alkotva, körülfogták az erdőt és nagy kiabálva, tapsolva haladtak beljebb, botjaikkal megszőrgették a bokrokat és a faágakat. Erre

a könnyű zajra riadt fel almából a nyulacska. Nem tudta, mi történik körülötte, de veszélyt sejtve rohant előre, ahogy csak a lábai bírták. Amikor már egy ideig rohant, vette észre, hogy nincs egyedül. Innen is, onnan is egy-egy megridt társa ugrott elő. S nyomukban a furcsa kíméletlen zaj. Egyszer csak a tisztásra értek.

— Ó, hiszen ezt a helyet ismerem — gondolta boldogan a nyulacska, — innen már nincsenek messze a vadrózsák.

De ekkor éles csattanásokat hall, meglepetve látja, hogy társai bukfencezve gurulnak föl és véresen terülnek el a zöld gyepen. Egy pillanat múlva, végsőt nyögve ő is ott feküdt társai között.

— Ilyen szerencsénk már régen volt — mondták a vadászok, amikor a zsákmányt megszámlálták. A feléből nagyszerű vacsorát csaptak, a többit meg eladták.

Így került a nyulacska a városba. Kiakasztották egy vadkereskedés ajtajába. Az arra járó iskolásgyerekek szánakozva mondták:

— Milyen fiatal még és máris ilyen sorsra jutott.

De a evők nem törődtek vele, észre sem vették szép bundáját és karc sú alakját, egyre csak alkuhtak a kereskedővel, hogy adja olcsóbban, hisz alig van hús rajta. Egy napon mégis megvették és hazavitték. Lehúzták szép bundáját, de nem dobták el, hanem földolgoztatták, a húsát pedig megették. S nem maradt más belőle, csak egy szép prémgallér és ez a mese.

Fánni, a modern tündér.

Regény * Irta és rajzolta: Bálint Ágnes.

10.

A halkirály udvarában

A kiserdei Sötét-tó mélyén rejtőzött a halkirály palotája. Gyémántfalai, gyöngyházablakai szivárványosan csillogtak a vizen átszökkenő napsugarakban. A kapukon ki-be uszkáltak a pikkelyes alattvalók, akiket két csuka igazoltatott. A halkirály — egy hatalmas, nagybajuszú harcsa — éppen kiadta a parancsot, hogy fogják be a hat vízisiklót a korállesőkba, mivelhogy sétacsónakázásra szotytyant kedve.

Miközben öharcsasága elnézte a tova-villódzó hallakájok sürgés-forgását, leséiált a palota lépcsőin, hogy gyönyörköd-jék a hinár-parkban nyíló kagylóknak és igazgyöngyökben. Nem sokáig tartott azonban a gyönyörűsége, mert valami úgy rápottyant felséges fejére, hogy a kilenc-ágú korona estében egész az ebihalak rétvéig gurult. Ugrott is a király dühében akkorát, hogy méteres hullámok vágódtak ki a tó partjára.

A halkirály egy nagybajuszú harcsa volt.

Az udvaroncok pedig megrökönyödve nézték azt a vakmerő lényt, aki a felséges halkirály felséges kobakjára merészelt esni.

— Hallatlan felségstértés! — lehelte egy elhízott ponty-udvarhölgy és balra ájult. — Ilyen még nem esett a világtörténelemben! — méltatlankodott egy kacsúra fűzött kecsége-hölgy és jobbra ájult.

De ki törődött most velük? Mindenki csak a királyt leste, aki vérben forgó szemekkel támadt rá a merénylőre:

— Hogy jöttél ide?

— Nem jöttem, hanem estem, — mondotta Fánni tündér, aki a sztratoszférából idáig esve éppen világrekordot javított.

— Ki vagy és hogy cseppentél az én birodalmamba?

De mind e kérdésekre a vakmerő felségstértő már nem tudott felelni... Cikákolt, fuldoklott és annyi vizet ivott, hogy a legöregebb gödény borban sem inná meg a felét.

— Hozzatok neki egy bűvársisakot! — parancsolta a király.

Két csuka nyomban tovaúszott a parancsot teljesíteni és egy udvari frájla elindult, hogy kopolyúkat hozzon Fánni ruhájára. S a gyors halak egy fél pillanat alatt visszatérültek a bűvársisakkal s az ázothajú tündér fejébe nyomták. Az ügyes komorna pedig mindkét vállára felvarrt egy jókora kopolyt s a szoknyájára uszonyokat fércelt.

Igy már könnyűszerrel elmondhatta Fánni a király kérdéseire, hogy egyenest a sztratoszférából öklelte le egy udvariatlan kos. Így a király megkegyelmezett neki s csak arra ítélte, hogy szolgálatba kell állnia.

El is vezették a kárászok a trónterembe, s kezébe nyomtak egy sásból szőtt porrongyot s törülgetni kellett az arany bútorokra lerakódott vékony iszapréteget. Mikor a kárászok kiúsztak az ajtón. Fánni vagy egy félóráig csóválta a fejét. Még hogy ő dolgozzon! Mikor a jó Hold nagyságánál is elúnta a szolgálatot, s

most egy ilyen undok halkirálynál törje magát a munkában? S még hozzá milyen fura helyre került szobálynak! A trónterem a mennyezetig telve van vízzel, még jó szerencse, hogy minden bútor nehéz színaranyból van, mert különben ide-oda úszkálnának...

Fánni morcosan csapkodott a ronggyal s csak akkor derült ki képe, mikor egy kalickában két gyönyörű aranyhalat fedezett fel. Nosza, végét vetette a törölgetésnek. Leakasztotta a kalickát s addig birizgálta a reteszt, míg az kinyílt s a halacszkák — illa berek, nádak, erek — kiúsztak a szobából.

Mit volt mit tennie, nagy sóhajtozva újból nekiállt a törölgetésnek. Éppen a halhólyagpapírra írt könyveket porolagatta, mikor odakint felharsant egy kürt. Fánni erre úgy kivágta az ablakszárnyat, hogy a nehéz kristályüveg éppen a palota előtt vezénylő délceg sülldőszázados fejére esett...

Mert katonák masiroztak ott lent, a finom főnyenyen s még hozzá micsoda gyönyörű ezüstpikkelyes halkatonák! Vége is lett egyszer s mindenkorra a törölgetésnek s mikor ebédelni hívta az inas Fánnit, csak a trónszék egyik lábának a fele volt letörölve.

Mindez nem sokat izgatta a hallá alakított Fánnit. Rohant, mint mindig, ha evésről volt szó s örömmel foglalta el helyét a hosszú asztalnál, noha ez a hely a legeslegutolsó volt. De még ennél is utolsóbb volt maga az ebéd. Mert a halkirály lakomája halikra-levesből, moszatfőzelék, rántott haluszony, vagdalt nádgyökér, békacomb, kagylóhús és csigahéj-kompótból állt. Fánni undorodva hagvta ott az asztalt s csak növelte bosszúságát, hogy ebéd után egyenest a konyhába parancsolták. Itt egy kövér kecskebéka mosogatóasszony mellett volt a helye, hogy az edényeket törölgesse.

— Sietni, sietni! — vartogta a kövér béka, mert a szolgálólánvok csak pletykáltak és viháncoltak körülötte.

Fánni is odatartotta a fél fülét s mert törölgetni is csak félkézzel törölgetett, nem csoda, ha sebtében vagy tizenkét kagylótárvért a földre teremtett.

Hej, felfújta most magát a kecskebékát! Földhöz csapta a mosogatórongyot s csipőre tett kézzel betotyogott a trónterembe. A királyt éppen haragos kedvében találta, mert észrevette, hogy még a trónszék sincs letörölve. Mikor mindehhez a kecskebéka panaszosan elbrekegte, hogy az új mindenes egy tucat tárvért törött el a drága edényekből, a király bajusza veszedelmesen lengedett és saíát felséges személyében tüstént a konyhába úszott. Itt éppen megláthatta,

saját felséges sülthalt-szemével, hogyan csapta Fánni mérgében a legnagyobb kristálykelyhet az árulkodó kecskebéka után!

A király összefont uszonyokkal megállt előtte és így szólt:

— Mától fogva elparancsollak a konyháról, ahol annyi kárt tettél. Ezentúl pásztor leszél és őrizni fogod a sülldőhalacszkákat!

Fánni nem vágott valami bánatos képet a dologhoz, hiszen az ilyen libapásztor-ságfélét a legkönnyebb mesterségnek tartotta. Lement tehát a palotaudvarra, hol egy nagy csapat halacska csipegette a selymes moszatot. Egy békakocsis most nádszálbotocskát adott a kezébe, feltarisznyálták egy kis cukrozott halszálkával és megmutatták az utat a legelő felé.

Úsztak, úsztak a halacszkák a hinár-legelőre s Fánni nem győzött útközben eleget báméskodni. Mindenféle kagyló-és csigaházacszkák fehéredtek, itt volt a hal-falu. A házak előtt szép kertek, tele virágzó moszattal és békanyállal, még az ablakokban is vízirózsa virított. Fánni jókedvűen rágyujtott egy ropogós csárdásra s a virgonc halacszkák táncrapendredtek tőle.

Csak most vette észre, hogy nem is olyan kis dolgot sóztak a nyakába. Ahány hal, annyifelé úszott. Bárhogy igyekezett is ő a bűvársisakkal utánuk, azok sokkal fürgébbek voltak s utoljára is annyit pöcögette őket a nádszálbotocskával, hogy valamennyit sikeresen egy halász hálóba terelte.

— Sietni... sietni! — vartogta a kövér kecskebéka mosogatóasszony.

A meredek tópart alatt a keszegek mindjárt észrevették a szörnyű tömeggyilkolást, rárohantak a pászirolányra és egyenesen a palotába vitték.

Ilyen mérgesnek sem látta még senki a halkirályt! Ide-oda dobálta magát s úgy hullámzott a víz, hogy a vikendről hazatérő békák csónakjaikkal alig tudtak partra vergődni...

Fánnit a halkirály a legmélyebb tömlőbe záratta. Ott ült a kis iszappadon és nézett kifelé a vasrácsos ablakon. Bizony, nem volt most nevetnivalója, de híres jökedve még most sem hagyta cserben.

Mikor a laposfejű börtönör, a Durbints bácsi kulcsait zörgetve behozta este a békalencsét, még tréfálkozott is vele. Hanem, mikor a börtönör elmesélte, hogy az eltörött tányérokért holnap hajnalban a király kivételi Fánni egyik szemét s a hálóba jutott halakért a másikat, bizony tátva maradt a csacsogó tündér szája.

De a szomorúság és ijedtség félpercig sem tartott nála. A másik pillanatban már a nyitvafelejtett ajtóra esett a tekintete, mindkét kezével az ablakra mutatott és énekelni kezdte:

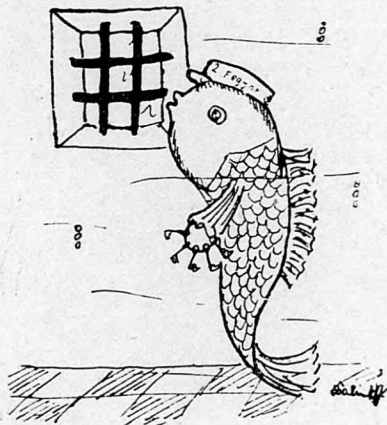
— Vasrács előtt ül egy rák...

Köszörüli ollóját...

Éjféltájban felszabadít,

Kereshetik aztán Fánnit!

Hej, úszott most Durbints neki az ablaknak, hogy az ollós rákot onnét elzargassa. S mire észbekapott, hogy a vasrácsos ablak előtt csak a tó vize hullámzik, addigra a gyorslábú tündér kopoltyústól, búvársisakostól kívül volt a cellán...

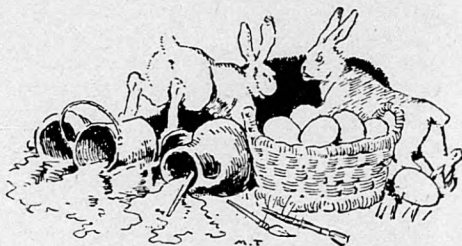
Úszott most a Durbints neki az ablaknak.

De ez még hagyján lett volna. Hanem a gonosz fityfiritty még a cella vasajtáját is rájakattintotta!

Mit tehetett a bamba Durbints egyebet?

Leült az iszappadra és megette Fánni vacsoráját.

(Folytatjuk.)

150. német nyelvlecke

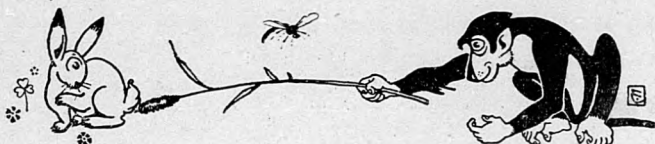
Az ebéd, az *Mittagessen*,
Teríték az asztalon,
A német *Gedeck*-nek mondja,
Tányér: *Teller* van azon.

Ivópohár: *Trinkglas* is kell
És *Serviette*: szalvéta,
A tál neve pedig: *Schüssel*,
Így az ebéd nem tréfa.

Korb: a kosár, benne kenyér,
Pfeffer: a bors, *Salz*: a só,
Az asztalról nem hiányzik
A *Salzfass*: a sótartó.

1. *das Mittagessen* (olvasd: dasz mittag-essen) az ebéd
2. *das Gedeck* (olvasd: dasz gedekk) a teríték
3. *der Teller* (olvasd: der teller) a tányér
4. *das Trinkglas* (olvasd: dasz trinkgláz) az ivópohár
5. *die Serviette* (olvasd: dí szerviette) a szalvéta
6. *die Schüssel* (olvasd: dí süszl) a tál
7. *der Korb* (olvasd: der korb) a kosár
8. *der Pfeffer* (olvasd: der pfeffer) a bors
9. *das Salz* (olvasd: dasz zalc) a só
10. *das Salzfass* (olvasd: dasz zalcfass) a sótartó

Kacagjatok, gyerekek!

A kényes gyomrú

Pista: Mondd csak, nagyon válogatós gyerekek az a Tóni?

Laci: De mennyire! Minden ételt utál, a befőttet kivéve.

Rossz tanulók egymás közt

Jancsi: Mit gondolsz, Pali, igaz az, hogy a bukott diákok kitűnő eredménnyel szokták ismételni az osztályt?

Pali: Tőlem kérded? Én még csak másodszor járom az első.

Van neki esze

Arya: Hallatlan! Már megint játszol? Miért nem tanulsz a leckédet?

Füü: Azért, anyukám, mert a tanító bácsi mostanában ritkán feleltet.

A kis szófogadó

Apa: Hányszor mondtam már neked, hogy ne másszál a kerítésre?

Füü: Ma éppen tízszer.

Apa: Akkor miért nem fogadsz szót? A te korodban én mindig engedelmeskedtem.

Füü: Az lehet. De apukának biztosan szigorúbb papája volt.

Attól függ

Miska: Mi tesz rád nagyobb hatást, a nádpálca vagy nadrágszíj?

Tóni: Az attól függ.

Miska: Mitől?

Tóni: Hogy ki húzza végig rajtam.

F E J T Ö R Ó

1.

Fésűrejtvény

Beküldte: *Vukovány Edit*, kis munkatársunk

1	2	3	4	5	6

1. száj németül	4. bölcs, másként
2. ruhán van	5. a fej része
3. forma, másként	6. férfinév

2.

Beküldte: *Krammer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest)

Puha $\frac{ni}{á}$ yos

3.

Beküldte: *Szabó Lóránd*, kis munkatársunk (Újpest)

$\frac{v}{á}$ D O R $\frac{lg}{É}$ Y

4.

Beküldte: *Meszlényi Iván*, kis munkatársunk (Debrecen)

M dinnyébe vágják

5.

Beküldte: *Bakó Aurél*, kis munkatársunk (Gyöngyös)

$\frac{t}{HO} + ye$

6.

Találós kérdés

Beküldte: *Vukovány Edit*, kis munkatársunk

Melyik szó az, ami visszafelé százszor nagyobb?

Megfejtési határidő: április 20.

A megfejtés eredményét a május 10-i számban közöljük.

A helyesen megfejtők között az alábbi szép jutalmakat sorsoljuk ki:

1. díj a Cadeau Csokoládégyár Rt. (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) 1/4 kg-os bonbon-ajándéka.

2-től 5. díjak: a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6. sz.) tálcakendő ajándéka vagy képeskönyv.

G y e r m e k p ó s t a

Veress Gyöngyike és Csöpike, kívánságaitokat örömmel teljesítettük, drága kis pajtikáink! Reméljük, hogy nagy az öröm tinálatok is, akárcsak nálunk, amikor ilyen édes és szorgalmas olvasóinkat tagtársakul fogadhatjuk. — **Berényi Baby**, ime teljesítjük kérésed és tudatjuk veled, édesem, hogy a KET jelvényért 10 cK-t kell küldened, hogy annak ellenében a jelvényt megküldhessük. Az összes beküldött verseid közül a legjobbat jelentettük meg, a többi kissé gyöngébb volt, azért nem hoztuk. Most érkezett verseidből megállapíthatjuk, hogy sokat fejlődél, úgy, hogy ezeket mind hozni fogjuk. A rejtvényeid is szellemi tornát kívánnak a megfejtőtől. Ügyesek. Ezeket is hozni fogjuk. Üzenetedet itt juttatjuk el **Bálint** Ágneshez: „Bálint Ági kisregénye nagyon tetszik nekem. A szöveghez készített rajzai is nagyon viccesek. Ágának sokszor gratulálok és kérem, hogy írjon újból ilyen vicces kisregényt”. — **Vukovary Editke**, sajnálvánk, Editkém, ha régebben küldött versed elveszett volna, ám lehet, bár mi nagyon nagy gondalal örizzük meg minden levelet, amit kis olvasóink küldenek nekünk. Öröm szerzésül sietünk megszűgni neked, szivecském, hogy most küldött versed olyan szép, hogy a lehető legrövidebb időn belül megörvendeztetetünk azzal az elismeréssel, hogy ebben a kis lapban nyomtatásban viszlontláthatod. Tudjuk, szíved, hogy minden gyereknek sok a tanulnivalója s aki a kötelező tantárgyakon kívül még zenét is tanul, annak bizony minden perce le van foglalva. Nem zavarunk, sőt arra kérünk, hogy mindig csak akkor írj, ha erre vakációban, vagy esetleg egy későbbi vasárnapon, időd lesz. Kis öcséd kérését teljesítettük. — **Bognár Évike**, szívből ölelünk, kicsim, a szép, rendez levélkéért. A megfejtés kitűnő. Reméljük, hogy a szerencse kegyeibe fogad. Szeretnénk protezsálni, de ez szigorúan tilos. Ezért nem tehetünk mást, mint veled imádkozunk, hogy bekerülj a jutalomban részesülők közé. — **Czuczor Márta**, drágaságom, haldogan olvastuk, hogy kedves anyukád előfizetett a MUL-ra és te mingyárt megszerelted ezt a kis lapot, ahogy megkaptad anyukádtól. A rejtvénymegfejtések is sikerülni fognak, ha gyakorlod. Ha megkéred anyukádat, ő bizonyára szívesen rávezt a megfejtés titkára és azután magadtól is eligazodsz a rejtvény csapdái között. Egy kis ügyesség, egy kis türelem kell hozzá és már kész is a rejtvénymegfejtés. — **Borszéki Mar-**

gitka és Katóka, kedveseim, nagy örömmel értesültem levélkétekből, hogy Miklós Boriskának, lapunk kedves, szorgalmas és nagyon ügyes munkatársának vagytok a barátói. Igéreted nem felejtjük el és számon tartjuk, Margitkám, hogy te is hűséges kis tagja leszel a KET-nak. A bizonyítékul küldött rejtvényterveket, mint valóban megfelelőket, alkalmaslag felhasználjuk. Örülünk, hogy Fanni tündér története nagyon tetszik nektek is. **Bálint** Ágihoz ezuton juttatjuk el üzenetedet: „Bár személyesen nem ismerlek, kedves Ági, mégis kispajtási szeretettel gratulálok mesédhez.” A többi összes kispajtásainkat szeretettel üdvözöljük. — **B. Baba**, kedves üdvözlétedért szeretettel öllelek, édes Baba. Két éve, hogy nem láttalak és az én szép kis Babám úgy látszik, hogy nem szeret levelezni, csak szóval, szemtől szembe mondaná el, mi is történt az alatt az idő alatt. Nem tudom, hogy mikor láthatlak, de addig is szeretettel gondolok reátok. — **Fazekas Tiborc**, levélkédek, mesédnek igen örüllünk, azonban ezt az ügyes mese témát hatásosabban is kidolgozhatád volna. Gondold el, mit csinálna ebből Bálint Ági. Figyeld csak meg, milyen eredeti huncutságokat követett el állatjaival és mennyire szellemesen, jellemüknek megfelelően jellemzi őket. A mesét azért lehozzuk, csak azt sajnáljuk, hogy kissé elcsúszt és nem használtad ki az adódó lehetőségeket. Reméljük, hogy legközelebb nem szalasztod el a kínálkozó jó alkalmakat, hogy még színesebb, még vidámabb mesét írj. Ezzel a szigorú kritikával: az a célunk, hogy rávezzessünk, hol követtél el mulasztást. Mi akkor örüllünk igazán, ha kis barátaink tehetségéről a többi kis olvasók olyan rajongással írnak, mint Bálint Ágiról. — **Holezer Gizella**, várjuk a beígért verset, de még mindig nem érkezett meg. Mi történt Gizikém? A KET jelvényért légy szíves 50 fillér értékű postabélyeget küldeni veled és azonnal megkaphatod. A verset várjuk. — **Kedves kis olvasóink**, a kis leányoknak sok húsvéti locsolót, a kis fiúknak sok piros húsvéti tojást kíván **Eta néni és Elek bácsi**.

R e j t v é n y m e g f e j t é s :

A február hó 20. számában közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kis olvasóink közül sorsolás utján ajándékban részesültek: 1. Molnár Márta, Sümeg. 2. ifj. Jáki Miklóska, Budapest. 3. Ruth Anni, Esztergom. 4. Merkl Ferenc, Szeged. 5. Inkey Mária, Berettyóújfalú.

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11						12	13		
14					15	16			
17				18			19		
20				21			22	23	24
			25				26	27	
28		29				30			
		31			32				
33	34			35	36			37	38
	39		40		41			42	
43				44			45		
46							47		
48				49					

V i z s z i n t e s s o r o k:

1. Danse macabre. 8. Rendezget. 11. Tankréd szerelme. 12. Chateaubriand-regény. 14. Közlekedő-eszköz. 15. Mit óhajt? 17. Marosmenti város. 18. Virág, főzelék. 19. Nóta. 20. ...-tak. 21. A kontyba van összecsavarva. 23. Autóduda zokogja. 25. Agy. 26. Fényképezőgépmárka. 28. Színész munkája — odahaza. 31. Taszít. 32. Angol hossz-mérték. 33. Német összetett betű. 35. A szemétdomb ura — táj-szólásosan. 37. Magyar király egyik neve. 39. Egy dunai hajó neve volt. 41. ...tár. 42. Évek. 43. Tégla, kavics. 45. Helyhatározószó. 46. Troppau mai neve. 47. Elhunyt horvát politikus. 48. Zokog. 49. Ritka búza, ritka árpa, ...

F ü g g ő l e g e s s o r o k:

1. Profi. 2. Szigetcsoport neve. 3. A ..... négy lába van, mégis megbotlik. 4. A folyó kiönt. 5. Régi mérték. 6. Itt az ideje. 7. Auto... 8. Az utolsó fekvőhely. 9. Aláceloz és .... 10. Együttes. 13. Angol fiúnév. 16. Női név becézve. 18. Víz közlekedőeszköz. 21. Folt. 22. Hajfür. 24. Főzőművész. 25. Izomban van. 27. Tehén — németül. 29. Gyorsan ledarálja a mondókáját. 30. Megszűnt lap. 34. Kedves név. 36. Orosz folyó. 37. Előforduló. 38. Bizonyos folyókra jellemző. 40. Maró folyadék. 42. Fafajta. 43. Szarvasállat. 44. Ritka — németül fonetikusán. 45. Asszony lesz.

Megfejtési határidő: 1937 április hó 10

A megfejtés eredményét a május 1-i számunkban közöljük

J U T A L O M D Í J A K:

1—5. díj: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz.) előnyomatott millió-ajándéka.
6—7. díj: dr. Földesné JUNO kozmetikai intézete (IV., Károly király-út 24. sz.) arckrém-, púder- és szappan-ajándéka.
8—9. díj: Korányi-gyógyszertár (Budapest, VIII., Népszínház-utca 22) egy-egy LILLI-krém-, szappan- és púder-ajándéka.
10. díj: Cadeau csokoládégyár (Budapest, VI., Izabella-utca 88. sz.) 1/4 kg. díszdobozos bonbon-ajándéka.
11. díj: Komáromi fodrászszalon (Budapest, VIII., Népszínház-utca 16) ajándéka, egy teljes kiszolgálás, hajmosás, víz- vagy vasondolás és manikűr.
12—15. díj: lapunk egy-egy előfestett gobelinretikül-ajándéka.
16—20. díj: a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja (Budapest, VI., Teréz-körút 6. sz.) egy-egy tálcakendő-ajándéka.

Kérjük

kedves Előfizetőinket,
látogassák meg a
Magyar Uriasszonyok
Lapja Kézimunkaboltját
Budapest, VI., Teréz-körút 6

Calderoni és Társa LÁTSZERÉSZEK

Látcsövek, szemüvegek, orrcsüptetők. Fényképezési készülékek és cikkek. Barométerek, hőmérők

Budapest, V., Vörösmarty-tér 1
Telefonszám: 1-811-48

Dr. Földes Miklósné

'JUNO' Kozmetikai Laboratóriuma
Budapest, IV., Károly király-út 24
Vidékieknek postai szétküldés
Biztos hatású szépítőszerek

Lapunk

1936. első és második félévi

bekötési táblája

darabonként 2 pengő előzetes beküldése
ellenében kiadóhivatalunkban kapható

Magyar
Utiasszonyok
Lapja

